

INTERVJU

Direktor
Mlekarne
Celeia
Marjan
Jakob

str. 26-27

KRONIKA

Kdo vlamlja v župnišča?

str. 14-15

PRILOGA
*Ob dnevu spomina
na mrtve*

str. 35-38

Št. 43 / Leto 71 / Celje, 27. oktober 2016 / Cena 2,50 EUR / Odgovorna urednica NT mag. Marjetka Raušl Lesjak

novi tednik

Z bralci po poteh serije Gorski zdravnik

Z veliko dobre volje in pozitivne energije smo skupaj z našimi bralci uživali v naravnih lepotah Tirolske. Mimo čakalnih vrst smo uspeli pokukati še v ordinacijo priljubljenega gorskega zdravnika. Znova smo se prepričali, da je najboljšo zdravilo tisto, ki se ga ne da dobiti na recept. Smeh. Zato smo ga zvrhan koš prinesli tudi domov. str. 12-13

Foto: GrupA

PROTECT TRADE
C.Leona Dobrotinška 27, ŠENTJUR
PRAVOČASNO ZAMENJAJTE
ZIMSKE GUME

ŠENTJUR 03 746 1100 ŠMARJE 03 819 0240

GOSPODARSTVO

Bodo gostinci zaprli
terase? str. 4

CELJE

Dečkovo naselje bo
drugačno str. 6

VOJNIK

Prenova severnega zidu na
gradu Lemberg str. 9

KULTURA

Nagrade za Celjane na
51. Borštnikovem srečanju
str. 10

ŠPORT

Idealen štart: zmaga po
dveh podaljških str. 17

REPORTAŽA

Premiera filma Pr' Hostar
str. 28

VRTNARIMO

Poskrbite za lepo
zasaditev na grobu str. 42

UVODNIK

K Martinu ali h Kekcu?

Ko smo pred leti naše naročnike vozili na izlete, smo izbirali predele z naravnimi znamenitostmi, s kakšnim kulturnozgodovinskim spomenikom in z dobro gostilno ali vinsko kletjo, kjer je bil zaključni in zabavni del. Udeleženci, nezahtevni in skromni, so bili vedno navdušeni, sicer pa kakšnih bistveno drugačnih ponudb niti ni bilo na razpolago.

Zdaj so časi drugačni. Televizija kroji naša življenja in serije, ki vsake toliko časa zaslužnijo gledalce oziroma predvsem ženski del občinstva, če smo natančni, so postale kulturne. Tisti, ki jih ne gledamo, smo skorajda izobčenci. O čem pa naj se oboževalke pogovarjajo z nami, če nam ime Martin ne pove nič in če ob omembi zdravnika takoj pomislimo na čakalne vrste? Na srečo so bili na sobotnem avtobusu skoraj sami navdušenci, nas čudake pa so raje pustili doma.

Če nam serija ni prišla do živega, pa se lahko zamislimo ob novodobnem razmahu filmskega turizma. Zlasti tisti, ki se trudijo pripeljati v naše kraje čim več gostov, bi lahko staknili glave in analizirali nov turistični produkt, ob katerem si lahko sosedje Avstrijci le manejo roke in razmišljajo, kako bi iztržili še kak dodaten evro na račun procesij, ki se vijejo v tirolsko vas. Oni pač znajo, to smo ugotavljali že desetletja nazaj, ko smo gledali, kako so iz vsake gramozne jame naredili turistični center. Pri

Če nam serija ni prišla do živega, pa se lahko zamislimo ob novodobnem razmahu filmskega turizma.

nas pa bistveno večje Šmartinsko jezero nima nobene prave ponudbe niti obiskovalcev, ki bi se tam zadržali kaj dlje kot na hitrem prehodu ob obali.

Tudi Hrvati so filmski turizem odkrili že davno, potem ko so pri njih snemali serijo o indijanskem poglavarju Vinetouju. Četudi se ga danes spominjajo le še redki, vam bodo ob obisku Paklenice še vedno ponujali izlet po poti snemanja serije. Edina omemba vredna tovrstna ponudba pri nas je do nedavnega omogočala obisk Kekčeve dežele. Toda Bedanec žal ni lomilec ženskih src in zdi se, da se to pozna pri obisku ...

Gotovo pa imamo tudi pri nas možnosti, da bi postali prepoznavna filmska destinacija, kjer bi tuji filmski ustvarjalci lahko našli vrsto primernih mest za svoja dela. To promovira tudi v STO in k nam vabi tuje filmarje. Indijci so nad našimi kraji menda navdušeni, ob Soči so pred leti nastali kadri Zgodbe iz Narnije, a posebnega navala turistov zaradi tega ni bilo opaziti.

Naši gledalci serij očitno veliko bolj cenijo tuje kot domače, saj lahko o štiridesetih avtobusih ob koncih tedna, kolikor jih je bilo poleti v Martinovi vasi, v Goriških Brdih le sanjajo. Pa čeprav vas popeljejo po poti Ene žlahtne štorije, če seveda nimate smole in pridete ravno takrat, ko so vse gostilne zaprte. Če nič drugega, od novodobnega turizma imajo koristi vsaj naše turistične agencije in prevozniki, ki vozijo na tuje, medtem ko se bo treba za prodajo domačih prizorišč še marsičesa naučiti.

TATJANA CVIRN

Proti zapravljanju denarja

Podporniki združenih civilnih iniciativ Savinjske doline ponovno izrazili nestrinjanje s predlogom hitre ceste na severnem odseku tretje razvojne osi

Združene civilne iniciative Braslovče, Polzela, Podvin, Podgora in Šmartno ob Paki so v Parižljah pripravile veliki shod proti hitri cesti Velenje-Šentrupert ter opozorile, da bi zaradi rušitev ob trasi hitre ceste morali preseliti trinštirideset družin. Hkrati bi cesta odnesla več kot petdeset hektarjev prvovrstne kmetijske zemlje.

»Od leta 2007 je naše vodilo, da se zavzemamo za prometno učinkovito, cenejšo in kmetijstvu neškodljivo prometno povezavo med Celjem in Velenjem. Verjamemo, da so pametne rešitve lahko Slovencem v korist, medtem ko nam slabe škodijo.« je prepričan strokovni sodelavec in predstavnik združenih civilnih iniciativ, Braslovčan Urban Jeriha. Kot je še povedal, so krajanji v vsem tem času na okoljsko ministrstvo že osemnajstkrat poslali zahtevo po ponovnem vrednotenju trase ceste Velenje-Šentrupert. In zakaj je to nujno? »Kmetijske površine v primerjalni študiji so pripravljavci prešteli napačno. Vrednotenje je napačno. Vlada je to leta 2011 tudi sama ugotovila. Od lani pa vztraja pri različici, ki jo je že sama ovrgla. Trasa F2-2 je neuteemeljena, ker predlaga novo cesto tam, kjer sedanje zadoštujejo. Ker promet ostaja med večjimi mesti, želi država zgraditi še eno štiripasovnico med

»Na tem shodu že devetnajstič zahtevamo ponovno vrednotenje tras. Izražamo nestrinjanje s predlogom, ki ni skladen ne s prometno ne s prostorsko strategijo in ne z Alpsko konvencijo. Zahtevamo umestitev cenejše, hitreje izvedljive, prometno učinkovite in kmetijstvu neškodljive trase med Velenjem in Celjem,« pravi Urban Jeriha, strokovni sodelavec združenih civilnih iniciativ.

Velenjem in Celjem. Tako kot je bilo v primeru Teša 6. Država je zgradila šesti blok, oblast je medtem zatrdila, da bodo četrti in peti blok ugasnili. Danes želijo ponovno pridobiti dovoljenja tudi za ta dva. Pri tej trasi je enako, želijo zgraditi obe cesti, čeprav bi bila ena čisto dovolj,« pojasnjuje Jeriha.

Prisotne so na protestnem shodu v Braslovčah podprli poslanca Matjaž Hanžek v imenu Gibanja za trajnostni razvoj Slovenije (TRS) in Ljubo Žnidar v imenu strokovnega sveta Slovenske demokratske stranke (SDS), predsednik Kmetijsko-gozdarske zbornice Slovenije Cveto Zupančič, predsednik Zveze ekoloških gibanj Slovenije Karel Lipič in mnogi drugi predstavniki nevladnih organizacij.

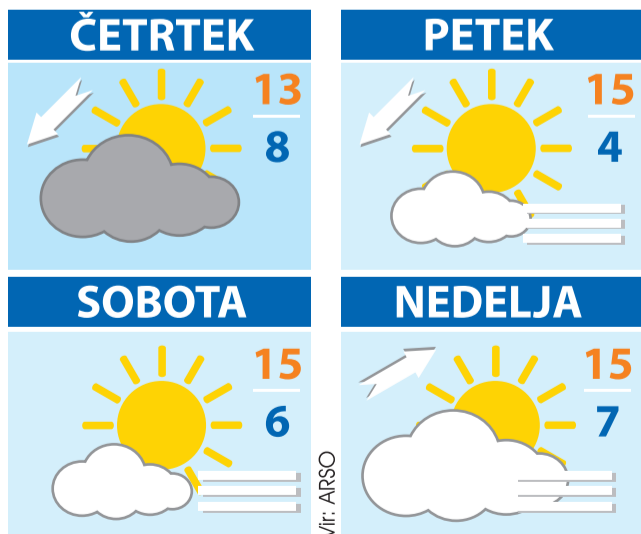
Kmetijsko ministrstvo je proti

Ob tem predstavniki civilnih iniciativ poudarjajo, da bi predvidena trasa uničila 51,6 hektarja prvovrstnih kmetijskih zemljišč v Savinjski dolini, čemur nasprotuje tudi kmetijsko ministrstvo. »Če bi cesto zgradili na trasi Velenje-Arja vas, bi se morali odpovedati zgolj trinajstim hektarjem slabših kmetijskih zemljišč,« je povedal Jeriha in v svojem nagovoru dejal še, da je trasa Velenje-Šentrupert za kar 188 milijonov evrov dražja od trase Velenje-Arja vas in škodi tudi ostalim regijam, ki potrebujejo boljše ceste. »Korošcem bi škodilo, ker bi se denar za njihovo cesto porabil tu. Gradnja bi bila za tri leta in pol daljša,

trije tuneli pa bi jo še dodatno podražili in podaljšali. Trinštirideset tisoč Velenjčanov bi že imelo cesto, če ne bi ekipa velenjskega župana vztrajala pri nesprejemljivih predlogih.«

Jeriha je prepričan, da bi moralo okoljsko ministrstvo, če želi izboljšati in omogočiti izvedbo tretje razvojne osi, upoštevati vsa zdaj znana dejstva in ponoviti vrednotenje. »Država pa naj spoštuje Strategijo prostorskega razvoja Slovenije. Kot dobra rešitev se kažejo vzhodne različice, ki povezujejo Celje in Velenje ter izkoriščajo obstoječ prometni koridor, zato bi bila gradnja cenejša, hitrejša in bi več sredstev ostalo za razvoj preostalih cest,« je prepričan.

LEA KOMERIČKI
Foto: SHERPA

Misel tedna

Živi vsak dan svojega življenja, kakor bi bil prvi, kakor bi bil poslednji.

(Friedrich Nietzsche)

Ministrstvo: Državni prostorski načrt še letos

Umeščanje tretje razvojne osi v prostor se vleče že več kot deset let, cesta pa je vitalnega pomena za ohranitev in nadaljnji razvoj Koroške regije. Vlada je tako lani ocenila, da je treba desetletno umeščanje končati in da je smiseln kompromis načrtovanje nove ceste po različici F2-2.

Kot pojasnjujejo na okoljskem ministrstvu, gre za naknadno optimizirano različico F2, ki se v največji možni meri umika s kmetijskih zemljišč. Ob tem predstavniki države zavračajo vse namige civilnih iniciativ o kršenju zakonodaje in sporazumov ter zatrjujejo, da odgovorni postopek priprave državnega pro-

storskega načrta (DPN) za državno cesto od priključka Šentrupert na avtocesti A1 do priključka Velenje jug ves čas vodijo v skladu z veljavno prostorsko in okoljsko zakonodajo, in sicer v sodelovanju z nosilci urejanja prostora, lokalnih skupnosti in javnosti.

Kot so sporočili z okoljskega ministrstva, je trenutno v pripravi predlog DPN. Sledila bosta usklajitev z državnimi nosilci urejanja prostora in pridobitev odločbe o sprejemljivosti vplivov načrtovane državne ceste na okolje. Okoljsko ministrstvo bo nato v soglasju s ministrstvom za infrastrukturo pripravilo gradivo za vladno obravnavo in

sprejem DPN-ja. Ta bo predvidoma decembra.

»Različica F2-2 je nastala tekom zakonsko določenega procesa in postopka priprave DPN. Strokovne podlage (gradbeno-tehnične, okoljske, prostorske in prometno-ekonomske) so pripravili številni strokovnjaki zelo različnih strokovnih profilov. Pri pripravi so bile upoštevane vse prostorske in okoljske komponente prostora, opravljena so bila številna usklajevanja z organi in organizacijami (nosilci urejanja prostora), ki varujejo posamezne sestavine okolja,« je ministrstvo za okolje še zapisalo v sporočilu za javnost.

LK

rja in rušenju domov

Brez protestov, a z argumenti

Civilne iniciative, ki nasprotujejo gradnji trase hitre ceste F2-2, to je od Šentruperta do Velenja, so se pri boju za uveljavljanje svojih zahtev in interesov odločale tudi za priprave protestnih shodov. Med drugim tudi v Ljubljani pred poslopjem vlade, ena od javnih razgrnitev pa je bila celo prekinjena. V Civilni iniciativi krajanov Laškega (CIKL) o takih oblikah boja ne razmišljajo.

»Zagotovo pri nas prednostni način dela predstavljata preprečevanje in odločno izražanje argumentov. Nasprotujemo oblikam kakšnih bolj represivnih ukrepov, čeprav marsikdo od naših članov želi izražanje volje tudi na ta način. Vendar sem osebno proti temu, pri čemer sem za to, da ostro predstavimo stališča in terjamo odgovore na svoja vprašanja,« je povedal predsednik CIKL Franc Vindišar.

Pred javno obravnavo v Laškem so v CIKL-u predstavnikom ministrstva za infrastrukturo ter okolje in prostor obljubili, da bodo pri svojih nastopih kulturni in strpni, kar se je tudi zgodilo, saj je sicer zelo polemična razprava minila brez večjih incidentov. »Zagotovo pa bomo uporabili vsa pravna sredstva, ki jih imamo na voljo, da bi preprečili nesmisel, kot so si ga nekateri zamislili, kar pomeni, da smo pripravljeni iti tudi na evropsko sodišče,« je napovedal Vindišar. RG

V Radečah manj burno kot v Laškem

Razpravo o umestitvi trase dvopasovne ceste mimo Radeč je župan Tomaž Režun ocenil kot konstruktivno, čeprav bo cesta tudi posegla v bivalno okolje nekaterih občanov. To lahko pripisemo predvsem temu, da bo trasa prihodnje dvopasovne ceste, kot jo uradno imenujejo na ministrstvu za infrastrukturo, v občini Radeče v glavnem speljana po obstoječi državni cesti.

»Pri nas pravzaprav nekaj spornih različic ni. Morali pa se bomo odločiti, ali bo trasa od Hotemeža speljana proti Brunku ali naprej proti Boštanju, kar ne bi bilo slabo, saj bi tako lahko rešili prometne zagate v Vrhovem, kar je črna točka v naši občini,« je povedal župan.

Ta je sicer naklonjen strateškim usmeritvam v trajnostno mobilnost in s tem povezanim prizadevanjem, da bi se namesto cest gradila tudi železniška infrastruktura. »Naselja in kraji, ki so ob avtocestnem križu, se danes razvijajo, tisti, ki nismo ob cesti, smo zapostavljeni in nas investitorji zaobidejo. Če torej želimo, da bo živelo tudi obrobje, potem potrebujemo dobre ceste, da bodo prišli investitorji,« je še poudaril Režun, ki gradnjo ceste po tako imenovani trasi OPNVR podpira. RG

Priprava državnega prostorskega načrta (DPN)

Sprejemanje državnega prostorskega načrta za umestitev trase hitre ceste (F2-2 Šentrupert-Velenje) ali dvopasovne ceste (OPNVR Celje-Laško-Rimske Toplice-Radeče) je zapleten in dolgotrajen postopek.

Trasi sta trenutno »v polževem teku« do cilja na različnih dolžinah. Traso F2-2 (na diagramu označeno z rdečo) je že blizu ciljne črte, saj je bila opravljena druga javna razgrnitev in so bila sprejeta stališča ministrstev do pripomb in predlogov občin ter drugih. Za traso zdaj pristojni ministristvi pripravljata predlog DPN.

Za traso OPNVR (na diagramu označeno z zeleno) se bo 4. novembra končala prva javna razgrnitev, potem morata ministristvi v šestdesetih dneh sprejeti stališča do pripomb in predlogov občin in drugih, temu pa bo sledila priprava osnutka DPN. RG

Predlog trase OPNVR (Vir: Ministrstvo za infrastrukturo)

Vklopi razum – shrani račun!

To je dolžnost potrošnikov

Odrezkov položnic in računov za kupljene izdelke ali opravljene storitve potrošniki velikokrat ne shranjujejo. A treba se je zavedati, da jih je vsak potrošnik nekaj časa dolžan shranjevati, pri čemer jih je priporočljivo hraniti celo dlje, kot je to obvezno. To je namreč edini način, da potrošnik zavaruje in kasneje uveljavlja svoje pravice.

Obligacijski zakonik

V Zvezi potrošnikov Slovenije so pojasnili, da je račune smiselno shranjevati vsaj tako dolgo, dokler jim ne poteče zastaralni rok, v katerem lahko upnik še zahteva poplačilo obveznosti. Zastaralni roki so različno dolgi za različne vrste obveznosti.

Obligacijski zakonik določa splošen zastaralni rok, ki velja za večino pogodbenih obveznosti. Ta določa, da je račune ali odrezke, torej dokazila o poravnanju obveznosti, treba shranjevati pet let. Drugače je z občasnimi terjatvami. To so tiste, ki prispejo za plačilo letno ali v krajših časovnih presledkih. Te zastarajo v treh letih od zapadlosti posamezne terjatve. Zakonik predvideva tudi izjeme, in sicer za terjatve, ki zastarajo v enem letu – sem spadajo terjatve za dobavljeno električno energijo, plin, vodo ...

Pomembno je, kdaj začne teči zastaralni rok

Zastaralni rok za terjatve začne teči po izteku leta, v katerem je terjatev prispela

za plačilo. Za lažje razumevanje to na primer pomeni, da enoletni rok za zastaranje začne teči šele po izteku leta, v katerem bi račun moral biti poravnan. Če torej račun zapade v plačilo februarja ali septembra 2015, v obeh primerih zastara s 1. januarjem 2017, pojasnjuje vodja odnosov z mediji v Zvezi potrošnikov Slovenije Jasmina Bevc Bahar.

Potrošnik se mora zavarovati

Kot pojasnjuje, potrošnike vedno opozarjajo, da je račune smiselno shranjevati, vse dokler jim zastaralni rok ne poteče. Do takrat z računom potrošnik dokazuje, da je obveznosti poravnal. Če izvajalec po poteku zastaralnega roka terja plačilo obveznosti,

potrošnik teh obveznosti ni več dolžan plačati ali kakorkoli dokazovati, da jih je poravnal. V takšnem primeru mora potrošnik poznati svoje pravice in upnika opomniti na zastaralni rok.

Komunikacija z upnikom

Nikakor potrošnik ne sme pričakovati, da besedna komunikacija zadošča. Bevc Baharjeva opozarja, da ne glede na to, ali potrošnik dokazuje poravnanost računov, uveljavlja stvarno napako, garancijo, reklamacijo računa ali pa dobavitelj prekorači dogovorjen dobavni rok nekega izdelka, mora z upnikom vedno komunicirati pisno. Le v tem primeru ima potrošnik dokazilo, da je upnika pozval, naj izpol-

ni svoje obveznosti, oziroma da je nekaj reklamiral ali oddal pritožbo glede storitve ali izdelka. Če tega pisnega dokazila ni, če torej potrošnik komunicira le ustno, je to veliko težje dokazati, so še pojasnili v Zvezi potrošnikov Slovenije.

Pisno komuniciranje je pomembno še zaradi ene zade-

ve. Vsak ponudnik storitev ali izdelkov je na pritožbo ali reklamacijo dolžen odgovoriti v osmih dneh. Le s fizičnim dokazilom, ki ga potrošniku verbalna komunikacija ne omogoča, lahko potrošnik dokazuje, kdaj je pritožbo posredoval.

EP
Foto: EP

Bodo gostinci zaprli terase?

Zaradi novega tobačnega zakona je tudi na Celjskem večina gostinskih teras neustreznih

Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije opozarja, da zaradi predloga novega tobačnega zakona gostincem grozi, da bodo morali zapreti večino gostinskih teras. V sekciji za gostinstvo in turizem so že spomladu opozorili, da gostinci ne bodo pristali na zakone, ki bodo povzročili nove stroške, med drugim tudi za ponovno preurejanje teras. »Nikakor ne razumemo dodatnega zaostrovanja, ki močno škodi našemu delu,« pravi Srečko Kunst iz šmarške sekcije gostincev.

Med gostinci vre, poudarjajo v obrtno-podjetniški zbornici, saj bo zaradi predlaganega novega tobačnega zakona večina gostinskih teras neustreznih za kajenje, kar je, pravijo, popolnoma nesprejemljivo. Zaskrbljeni so tudi v Območni obrtno-podjetniški zbornici Šmarje pri Jelšah, saj gostinci na njihovem območju veliko prihodkov ustvarijo s turisti in prehodnimi gosti. »Nisem pristaš »kokošnjakov« ob lokalnih, vendar predlog presega meje zdravega razuma. Zanima me tudi, kako se bodo odzvali tuji turisti, če nikjer

Predlog nove tobačne zakonodaje presega meje zdravega razuma, trdijo gostinci.

več ne bo mogoče kaditi,« je zaskrbljen Srečko Kunst. Kot pravi, so se gostinci pred osmimi leti sprijaznili s tobačnim zakonom

ter lokale in terase uredili tako, kot je določal. V predlogu novega zakona pa je zapisana takšna opredelitev odprtega prostora, ki bo

zanje pogubna. Ob tem že zdaj veljavni tobačni zakon celo presega cilje evropske direktive za zmanjšanje kajenja.

Ne zdravje, ampak lažji nadzor

Obrtniki opozarjajo, da dopolnitve definicije odprtega

oziroma zaprtega prostora niso pojasnjene s cilji, kako bi prispevale k zdravju. Zato bodo po njihovem mnenju pomenile predvsem lažji nadzor in kaznovanje slovenskih gostincev. Ob tem poudarjajo, da nikoli niso nasprotovali poskusom zmanjševanja števila kadilcev, zaščiti zaposlenih pred tobačnim dimom in zmanjševanju kajenja med mladimi, vendar gostov, ki so kadilci, ne morejo kar vreči na cesto. »Država nenehno obljublja, da gospodarstva ne bo dodatno obremenjevala, ampak kot vidimo, to ne drži. Takšnega zaostrovanja imamo dovolj in skupaj s kolegi iz drugih obrtnih zbornic po Sloveniji se bomo uprli,« napoveduje Kunst.

Zaprto ali odprto

Predlog novega protikadilškega zakona, ki ga je pripravilo ministrstvo za zdravje, jasno definira zaprt in odprt prostor. Za odprti del se šteje le popolnoma odprt prostor. Večinoma pokrite in ograjene terase, ki so jih gostinci pred osmimi leti uredili tako, da lahko na njih gostijo goste, pa bi po novi definiciji veljale za zaprt prostor, kjer je prepovedano kaditi.

Jl, foto: SHERPA

Konjičani kupili Svilanit

Podjetje AD Vita iz Slovenskih Konjic – direktor in lastnik je Andrej Podgoršek – je po poročanju spletnega portala Siol kupilo kamniško podjetje Svilanit. Konjiški proizvajalec ležišč je eden večjih na slovenskem tržišču hišnega tekstila. Z nakupom priznane znamke brisač, kopalnih plaščev in kravati bo svoje interesno področje še razširil.

V konjiškem podjetju v skladu s svojo interno politiko svoje poslovne odločitve niso želeli komentirati. Podjetje ima sicer več kot 80 zaposlenih, prihodki od prodaje znašajo več kot 14 milijonov in so jih v zadnjem letu povečali za približno desetino. Svilanit na drugi strani je v zadnjih letih odpuščal, selil proizvodnjo v tujino in pri poslovanju beležil izgubo. V svojem odgovoru so iz podjetja Ad Vita sporočili le, da s svojimi blagovnimi znamkami – Vitapur in druge – nastopajo na domačem trgu, na trgih nekdanje Jugoslavije ter drugih evropskih in svetovnih trgih.

StO

Petrol zahteva dvakrat višjo ceno

Skoraj pet mesecev po tem, ko je stečajna upraviteljica CM Celje Milena Sisinger pripravila predlog za prodajo poslovnega kompleksa na Lavi, je sodišče o tem končno sprejelo tudi sklep. O načinu prodaje, predvsem pa o predlagani izključni ceni so namreč svoje mnenje morali povedati tudi ločitveni upniki.

Na poziv sodišča sta se odzvala le Družba za upravlja-

nje terjatev bank, ki se je s predlagano prodajo strinjala, in Petrol, ki je zahteval novo izključno ceno. Stečajna upraviteljica je v prvem predlogu prodaje kot izključno ceno navedla 3,2 milijona evrov. Cena je zdaj na zahtevo Petrola dvakrat višja. Znaša namreč malo manj kot 6,6 milijona evrov. Tako visoka je tudi tržna vrednost dva hektarja velikega kompleksa, na katerem so poslovne stavbe, skladišča, delavnice, garaže

ter velik parkirni prostor za gradbeno mehanizacijo in osebne avtomobile.

Kdaj bo dražba, še ni znano, Sisingerjeva bo kompleks prodajala kot celoto. Dobro polovico kompleksa ima že vse od stečaja CM Celje pred štirimi leti v najemu podjetje Voc. Mesečna najemnina znaša 10 tisoč evrov. Kot je znano, je Voc, ki ima koncesijo za vzdrževanje državnih cest v Savinjski in Koroški regiji,

leta 2013 kupil Roman Moškotevc oziroma njegova družba Ahac. V Vocu so že pred časom napovedali, da prostori na Lavi ne ustrezajo popolnoma njihovim potrebam oziroma dejavnostim, ki jih izvajajo. Zato že nekaj časa urejajo tehnološki plato v Trnovljah, kamor naj bi preselili službo vzdrževanja in obnove cest, prav tako iščejo tudi novo lokacijo za upravo družbe.

Jl, foto: SHERPA

najem
dvorane za
rekreacijo

(mali nogomet, mini rokomet,
košarka, borilne veščine)

Informacije na recepciji

040 50 20 60 ali 03 4281440

TOPFIT

www.top-fit.si

Na zahtevo Petrola bo stečajna upraviteljica CM Celje kompleks na Lavi, kjer je že štiri leta najemnik podjetje Voc, poskusila prodati za 6,6 milijona evrov.

Ponovno pomoč, a nekoliko manjša

MOC največ spodbud gospodarstvu namenila za investicije

Mestna občina Celje bo iz letošnjega proračuna za pomoč gospodarstvu v občini namenila 200 tisoč evrov. Za ta denar se lahko mikro, mala in srednje velika podjetja na javnem razpisu prijavijo še do 2. novembra.

Razpis za dodeljevanje pomoči je del strategije razvoja gospodarstva celjske občine do leta 2020. Mestni svet je strategijo sprejel pred dvema letoma. Njena namena sta pospeševanje ustanavljanja novih podjetij in delovnih mest ter vzpostavljanje prijaznega in inovativnega poslovnega ter podjetniškega okolja v občini.

Na letošnjem razpisu bo največ denarja, in sicer 70 tisoč evrov, namenjenih sofinanciranju materialnih in nematerialnih investicij, 50 tisoč evrov za stroške komunalnega prispevka, pet tisoč evrov manj za sofinanciranje stroškov promocije in internacionalizacije podjetništva in 35 tisoč evrov za podjetniške projekte, pri katerih sodeluje tudi občina.

Največji znesek, do katerega je upravičeno podjetje, ki se prijavi na razpis, je 20 tisoč evrov in lahko velja za več

ukrepov. Pomoč bo občina dodeljevala za že izvedene aktivnosti, kar pomeni za stroške, ki so jih imela podjetja od novembra lani do konca oktobra letos. Upravičenci do pomoči so podjetja, ki imajo poslovni sedež na območju celjske občine, in fizične osebe s stalnim bivališčem v občini, kadar gre za sofinanciranje samozaposlitve.

Pomoč celjskemu gospodarstvu temelji na sistemu »de minimis«, kar pomeni, da gre za pomoč, ki zaradi svoje višine ne izkrivlja ali ogroža konkurence in ne predstavlja državne pomoči. Skupni znesek pomoči, dodeljen enotnemu podjetju, tako ne sme preseči 200 tisoč evrov v obdobju zadnjih treh proračunskih let, in sicer ne glede na obliko ali namen pomoči ter ne glede na to, ali so podjetja pomoč dobila od države, občine ali EU.

Lani je Mestna občina Celje za razpis namenila sto tisoč evrov več denarja, letos pa zaradi nekoliko bolj varčevalno zastavljenega proračuna za tretjino manj.

RG

Razprodaja laškega Aha Secaplasta

Če se bodo s predlogom stečajnega upravitelja Mirana Kosa strinjali tudi ločitveni upniki, bo izklicna cena za laško podjetje Aha Secaplast na naslednji dražbi znašala le 720 tisoč evrov. To je za več kot polovico manj, kot je bila izklicna cena na dražbi sredi avgusta, in trikrat manj od ocenjene tržne vrednosti.

Čeprav znaša tržna vrednost za nepremičnine, ki jih sestavljajo dve proizvodni hali, upravna stavba in skladišče, skoraj 1,4 milijona evrov, za opremo, stroje, zalogo in nedokončane izdelke pa malo več kot milijon evrov, upravitelj Miran Kos zdaj za premoženje predlaga precej višjo izklicno ceno kot za nepremičnine. Cena za zgradbe namreč tokrat znaša le 270 tisoč evrov, za stroje in ostale premoženje pa 450 tisoč evrov. Upravitelj sicer upa, da mu bo premoženje v tretjem poskusu uspelo prodati kot celoto, če pa tudi tokrat

Aha Secaplast je šel v stečaj pred približno letom, datum tretje dražbe še ni določen.

ne bo kupca, ga bo prodal po delih, torej nepremičnine in premoženje posebej.

Glede na to, da je največja ločitvena upnica Aha Secaplasta Družba za upravljanje terjatev bank, ki ima svoje terjatve do laškega podjetja zavarovane v višini 1,3 milijona evrov, je kar težko pričakovati, da bo predlog stečajnega upravitelja sprejet. Razen če v ozadju ni sklenjen že kakšen dogovor. Poleg slabe banke so ločitveni upniki še finančna uprava, zavoda za zdravstveno

in pokojninsko zavarovanje ter Občina Laško. Skupni znesek zavarovanih terjatev presega 3,6 milijona evrov, kar pomeni, da bo v primeru prodaje za takšno ceno, kot jo predlaga Kos, poplačilo ločitvenih upnikov zelo skromno.

Med najbolj verjetnimi kupci je šoštanjsko podjetje Turnaplast, ki ima Aha Secaplast v najemu od začetka leta. Turnaplast je del skupine Turna, ki se tako kot Aha Secaplast ukvarja z izdelovanjem komponent za

industrijo bele tehnike in za avtomobilske proizvajalce. V šoštanjskem podjetju, ki je za nedoločen čas zaposlilo večino od 70 nekdanjih delavcev propadlega laškega podjetja, že ves čas poudarjajo, da želijo Aha Secaplast kupiti, vendar se jim je do zdaj cena zanj zdela previsoka. Predvsem zato, ker ocenjujejo, da podjetje ni v najboljšem stanju in bo treba v proizvodnjo vložiti veliko denarja in poskrbeti tudi za ljudi.

JJ

Foto: arhiv NT (SHERPA)

Tudi letos brez priznanja

Med najboljšimi hitro rastočimi podjetji v državi tudi letos ni nobenega predstavnika iz savinjsko-zasavske regije. Za zlato, srebrno ali bronasto gazelo se je potegovala velenjska plastika Skaza, vendar je posebna komisija tokrat najvišje priznanje podelila šenčurskemu podjetju Euro Plus, srebrna gazela je trebanjski Rem in bronasta podjetje RLS iz Komende.

Plastika Skaza je že bila zlata gazela, in sicer leta 2014. Kljub temu da je širše

celjsko območje, kamor so organizatorji izbora gazel uvrstili še Zasavce, letos ostalo praznih rok, je še vedno najbolj uspešno med regijami po številu prejemnikov najvišjih priznanj za hitro rastoča podjetja.

Gazele s tega območja so v letih, odkar poteka izbor najboljših, dobile kar šest zlatih odličij, tri srebrna in dve bronasti. Med podjetji izstopa Engrotuš, ki je bil najboljša slovenska gazela dvakrat, leta 2001 in 2005. Zlati kipec so v preteklih letih dobili še Dat-Con

s Polzele, KLS z Ljubnega in podjetje Dewesoft iz Trbovelj. Podjetje KLS je leta 2010 dobilo še naziv srebrna gazela, s katerim se od leta 2008 ponaša tudi laško podjetje Monting SK. Leta 2003 je bilo za bronasto gazelo izbrano podjetje Kapis, leta 2013 pa Termo-tehnika.

Večina najboljših hitro rastočih podjetij s Celjskega še vedno dela dobro, izjema sta Engrotuš, ki se že nekaj let duši v finančnih težavah, in Kapis, ki ga je pred leti doletel stečaj.

JJ

Naprodaj pet pekarn

Na Celjskem je trenutno naprodaj kar pet pekarn. Gre za pekarnice, ki so v lasti treh propadlih podjetij – celjskega Klasja, Pekarne Boč iz Zbelovega in družbe SPD Savinjske pekavske dobrote, ki je delovala v Podlogu pri Šempetru.

Medtem ko stečajni upravitelj Klasja pekarnice v Rogoški Slatini, Velenju in Celju neuspešno prodaja že več kot leto, so proizvodni prostori Pekarne Boč, ki je šla v stečaj februarja letos, in družbe SPD, ki je propadla pred letom, naprodaj prvič.

Stečajna upraviteljica Pekarne Boč bo za kompleks, za katerega znaša izhodiščna cena 376 tisoč evrov, zbirala zavezujoče ponudbe do konca oktobra. Dražba premoženja družbe SPD, ki je ocenjeno na 412 tisoč evrov, bo sredi novembra. Novembra bodo tudi dražbe treh pekarn Klasja, katerih cena je do zdaj že krepko padla, vendar upravitelj kljub temu zanje še ni našel kupce. Pekarna v Rogoški Slatini bo na dražbi že petič, izklicna cena bo tokrat znašala 235 tisoč evrov. Za velenjsko pekarno, ki je naprodaj skupaj z opremo in s silosi za moko, bo izklicna cena 460 tisoč evrov. Izklicna cena za Pekarno Mlakar, ki bo prav tako na dražbi že petič, bo 105 tisoč evrov.

JJ

Skei zahteva višje osnovne plače

Sindikata kovinske in elektroindustrije vztraja pri zahtevi, da se do 15. novembra končajo pogajanja za tarifni del treh panožnih kolektivnih pogodb. Pogodbe urejajo delovna razmerja za skoraj sto tisoč zaposlenih v elektroindustriji, kovinski dejavnosti ter dejavnosti kovinskih materialov in livarn.

Trenutno pogajanja za dvig osnovnih plač, ki so jih delodajalcem predlagali že novembra lani, potekajo za elektroindustrijo. Skei pričakuje tudi začetek pogajanj za ostali dve panogi, kjer od 2,5 do 6 odstotkov vseh zaposlenih prejema le minimalno plačo. Kot je na izredni seji izvršnega odbora celjskega sindikata povedala predsednica sindikata Skei Lidija Jerkič, želijo s pogajanjem doseči, da bi se v dejavnosti kovinskih materialov in livarn najnižje osnovne plače zvišale za 7,1 odstotka, v kovinski industriji za 0,5 odstotka in v elektroindustriji za 4,9 odstotka. Če se pogajanja do 15. novembra ne bodo končala, bo sindikat najprej sklical sestanke svojega članstva po vseh podjetjih, o stavki, ki je sicer ne izključuje, pa za zdaj še ne želi govoriti.

Sindikata Skei ima na Celjskem 2.500 članov, zaposlenih v kovinski in metalurški industriji je približno 10 tisoč. Med največjimi podjetji v teh dejavnostih so Novem, Odelo, Sip Šempeter, Unior, Štore Steel in Valji.

JJ

i JAGER
Vedno poceni

www.trgovinejager.com

27 let
TRADICIJE
SLOVENSKE
DRUŽINSKO PODJETJE

ZAPOSILIMO

za PE Jager Vransko

Prodajalec mesa - mesar (m/ž)
Prodaja svežega mesa in mesnih izdelkov, svetovanje kupcem, prevzem blaga, skladiščenje, naračanje blaga, izvajanje sanitarno-higienskih predpisov. Zahtevana izobrazba: IV. st. izobrazbe mesar, kuhar ali sorodni poklic. Zaželeno so delovne izkušnje iz prodaje mesa, poznavanje svežih izdelkov ter ostalega trgovskega blaga, zanesljivost ter odgovornost pri delu, samoiniciativnost, prijaznost ... Zaposlitev je za določen čas z možnostjo podaljšanja pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas.

Prodajalec delikatese (m/ž)
Postrežba delikatese ter ostalega blaga, svetovanje kupcem, prevzem blaga, izvajanje sanitarno-higienskih predpisov. Zahtevana izobrazba: IV. st. izobrazbe prodajalec ali IV. stopnja strokovne izobrazbe neobvezne smeri. Zaželeno so delovne izkušnje iz prodaje delikatesnih izdelkov ter ostalega trgovskega blaga oziroma poznavanje le-tega, zanesljivost ter odgovornost pri delu, samoiniciativnost, prijaznost ... Zaposlitev je za določen čas z možnostjo podaljšanja pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas.

Prodajalec tehničnega blaga (m/ž)
Prodaja trgovskega tehničnega blaga, skrb za razstavljenost, svetovanje kupcem. Zahtevana izobrazba: IV. st. izobrazbe prodajalec ali IV. st. ali V. st. strokovne izobrazbe. Pogoj so delovne izkušnje iz prodaje trgovskega tehničnega blaga oziroma poznavanje le-tega, zanesljivost ter odgovornost pri delu, samoiniciativnost, prijaznost in volja do učenja. Zaposlitev je za določen čas z možnostjo podaljšanja pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas.

V kolikor ste prepričani, da ste ustrezen kandidat za to delovno mesto, pošljite pisno vlogo v 6 dneh od objave na naslov: Jagros, d. o. o., Laše 1 b, 3241 Podplat. K vlogi je treba dodati kopijo svoje fotografije.

Z zaključne prireditve letošnje Vzgojiteljade

Vzgojiteljada tokrat v Celju

CELJE – Več kot tristo dijakov in učiteljev iz srednjih vzgojiteljskih šol v državi se je pred tednom zbralo na Vzgojiteljadi, tradicionalnem srečanju, ki omogoča izmenjavo znanj in izkušenj ter spoznavanje lokalnega okolja. Pri tem ne gre le za družabno srečanje, ampak tudi za možnost razprave o izobraževalnem programu in njegovi prihodnosti.

To je eno najstarejših druženj šol z enakim programom v Sloveniji, ki je bilo po enajstih letih spet v Celju.

V program predšolske vzgoje se v Sloveniji letno vpiše približno šeststo dijakov, ki po opravljeni poklicni maturi dobijo naziv vzgojitelj oziroma vzgojiteljica predšolskih otrok. Kot pomočnice oziroma pomočniki vzgojiteljic v vrtcih so uvrščeni v plačilni razred, ki jim zagotavlja le minimalno plačo, na kar so pred kratkim opozorili tudi na protestu v Ljubljani. **Gregor Deleja**, ravnatelj Gimnazije Celje – Center, ki je letos gostila Vzgojiteljado, meni, da gre za anomalijo, ki pa ne bo vplivala na število vpisanih

v prihodnjih letih, saj program daje dovolj široko izobrazbo in odpira vrata na številne študijske smeri.

Za druženje v Celju so organizatorji v ospredje postavili zgodovino mesta s poudarkom na Celjskih knezih in na drugi strani na sodobni ustvarjalnosti svetovno znane otroške pisateljice in ilustratorke Lile Prap. Vse to so prepletli na delavnicah in na zaključni prireditvi, pri kateri so sodelovali tudi otroci iz Vrta Tončke Čečeve.

TC, foto: SHERPA

Veleposlaniki tudi glasniki slovenskega turizma

SLOVENSKE KONJICE – Predstavniki nekaterih tujih držav v Sloveniji so se pred dnevi z našimi gospodarstveniki srečali pod obronki konjiškega posestva Zlati grič. Veleposlaniki so občino obiskali na povabilo župana Mirana Gorinška in veleposlanika Republike Nepal Aswina Shresthe. Med drugim so govorili tudi o možnostih širitve gospodarskega sodelovanja in spodbud, ki jih prinaša gospodarska diplomacija.

Na srečanje z visokimi gosti so bili povabljeni predstavniki podjetij, združeni v Dravinjskem poslovnem klubu, in predstavniki območne obrtne zbornice Slovenske Konjice. To je bila priložnost, da so se srečali z veleposlaniki

iz Švice, Ukrajine, Romunije, Gruzije, Francije, Grčije, z Nizozemske, iz Albanije, Združenih držav Amerike, z Madžarske, iz Venezuele in Bolgarije. »Gospodarstvo in turizem sta prioriteta razvoja tudi v naši občini, kar se zdi pomembno tako državi kot tudi občinski upravi pri načrtovanju aktivnosti. Ravno zato je druženje potekalo v enem od turističnih biserov občine – Zlatem griču – med vinogradi Škalc, pri čemer je bila vključena degustacija vin v vinski kleti,« so srečanju ob rob zapisali v občinski upravi. Visokim gostom so razkazali še dvorec Trebnik in Žičko kartuzijo.

»Vsi se zavedamo, da je moderna diplomacija v veliki meri tudi gospo-

darska diplomacija in zato se nam zdi pomembno, da tovrstna srečanja organiziramo. V sobotnem kratkem srečanju smo skušali predstaviti gospodarski in turistični potencial svoje občine in navezati prve stike z diplomati držav, ki nam lahko nudijo podporo in možnosti za razvoj gospodarskega sodelovanja. To se močno navezuje tudi na področje turizma,« so še dodali gostitelji srečanja. Priložnost, da razširijo svoj poslovni krog in nabor stikov, ki bi jim lahko pomagali pri širitvi na tuje trge, so pozdravili tudi konjiški podjetniki. Podobne aktivnosti lahko pričakujemo tudi v prihodnje.

STO

Foto: arhiv občine

Bodi neograjen!

Na Gimnaziji Celje – Center so v ponedeljek predstavili rezultate delavnic z naslovom Enajsta šola pod mostom: (ne) ograjevanje javnih prostorov. Dijaki četrtil letnikov umetniške gimnazije so pod mentorstvom Mojce Furman Oman iz Metroja SR, Zavoda za prostor Savinjske regije, raziskovali, zakaj so javni prostori čedalje bolj ograjeni in kako bi lahko ograje uporabili na drugačen način.

Delavnice so sodile v sklop dogodkov v Mesecu prostora, ki je imel letos temo Spreminjajmo mesta, ne podnebja! Zavod Metro SR je pripravil aktivnosti v okviru arhitekturnega maratona Bodi neograjen. V tem sklopu so bile tudi delavnice, s katerimi je želel mlade spodbuditi k razmišljanju, zakaj v mestih postavljamo čedalje več ograj okrog javnih prostorov, ali smo krivi uporabniki, ker se obnašamo vandalsko, ali pa je to odraz vsesplošnega ograjevanja. K temu je sodil tudi širši razmislek o tem, kakšne meje si postavljamo oziroma nam jih postavljajo drugi.

V okviru projekta so tako dijaki iskali drugačne rešitve in nove izdelke iz elementov, ki sestavljajo ograje in ki naj bi spodbujali k druženju na javnem prostoru. Tako je ena od skupin izdelala zanimiv ležalnik, druga oblekla ograjo, tretja izdelala lesteneč, četrta gugalnico ... Dogajanje na delavnicah so dijaki zabeležili tudi na fotografijah, ki so jih skupaj z izdelki postavili na ogled v avli šole.

TC, foto: SHERPA

Domišljija mladih nima meja, iz elementov ograje lahko nastanejo najrazličnejši predmeti, ki ne razdružujejo, ampak povezujejo.

O ravnanju z zelenimi površinami

CELJE – V Narodnem domu je bila v torek konferenca z naslovom Nove prakse upravljanja z javnimi, zelenimi površinami, ki jo je v okviru projekta URBACT pripravil Inštitut za politike prostora.

Župan Bojan Šrot je v uvodnem govoru poudaril, da za vzdrževanje zelenic skrbijo v skladu s standardi in da korektno sodelujejo z občani, ki pošiljajo različne pobude, pohvale in tudi pritožbe. Prepričan je še, da prebivalcem Celja zdravo in čisto okolje še posebej veliko pomeni zaradi starih bremen industrijskega onesnaževanja. Pred leti je za urejanje javnih, zelenih površin skrbelo Vrtnarstvo Celje, po stečaju pa sta to nalogo prevzela režijski obrat celjske občine in javno podjetje Simbio.

Celjska občina za urejanje in vzdrževanje zelenih površin na leto nameni okrog 350 tisoč evrov.

RG

Na Reneku se je zapletlo

REČICA OB SAVINJI – Država naj bi še letos začela graditi krožišče na Reneku, vendar se je zapletlo. Gre za krožišče, ki naj bi poskrbelo za boljšo pretočnost prometa na glavni državni cesti skozi Zgornjo Savinjsko dolino. Na Reneku se namreč odcepi cesta proti rečiškemu trgu in Trnovcu.

Tehnična dokumentacija je pripravljena, izbran je tudi izvajalec, vendar se je zapletlo zaradi prenosa lastništva zemljišča. Tako je že prišlo do sestanka predstavnikov direkcije za infrastrukturo, občine in lastnikov. Poleg boljše pretočnosti prometa naj bi novo krožišče poskrbelo še za boljšo prometno varnost voznikov.

BJ

Prenova severnega obzidja

Na gradu Lemberg letos manj živahno kot pretekla leta

VOJNIK – Na gradu Lemberg je bilo letos izvedenih manj obnovitvenih del kot prejšnja leta, kar je posledica splošnih razmer. Kljub temu lastnik nadaljuje obnovo ter prenavo severnega dela obzidja mogočnega gradu, to je ob cesti med Vojnikom in Dobrno. Gre za grad, ki je bil prvič omenjen pred osemsto leti in obsega kar trinajst pomožnih stavb.

Kamnito obzidje mogočnega gradu je v celoti dolgo sedemsto metrov in je vsaj meter debelo. Lastnik gradu je **Franci Zidar**, ki je imel kot direktor Kozjanskega parka na skrbi obnovo kozjanskih gradov. Lemberg je kupil v razpadajočem stanju in od takrat že zelo veliko postoril. Med obnovo severnega obzidja, ki z glavne ceste ni vidno, je bilo treba najprej odstraniti razvaline, vraslo drevje v obzidju in različno nesnago. Severno obzidje je v celoti dolgo približno petdeset metrov, visoko dvanajst metrov in široko več kot meter. »Za prihodnje leta je ostala še obnova dela fortifikacijskega oziroma obrambnega dela gradu. Nato bodo prišli na vrsto strehe in še druga dela,« načrtuje lastnik gradu, »graščak«, ki ga je mogoče na delovišču srečati v modri delavski obleki. Širša okolica spremlja Zidarjeva prizadevanja z občudovanjem, saj je v desetletju postoril ogromno.

Dela ne bo zmanjkalo

Dela seveda ne bo kmalu zmanjkalo, saj je bil grad Lemberg v desetletjih po drugi svetovni vojni tako zanemarjan, da ga je Zidar kupil v razpadajočem stanju. »Nad stanjem Lemberga so obupale tako stroka kot občinska in državna politika,« se spominja

Na gradu Lemberg je opravljenega že ogromno dela.

lastnik, ki grad obnavlja z veliko ljubezni in navdušenjem nad kulturno dediščino.

Reševalno akcijo, kot imenuje obnovo gradu Lemberg, izvaja z delno pomočjo države in manjšo pomočjo občine. »Mislim, da slabšega stanja, kot je trenutno, še ni bilo. Dejstvo je, da denarja za sofinanciranje obnove kulturnih spomenikov tako na državni kot tudi občinski ravni ni,« omenja Zidar. »Tudi če primerjamo stanje s sosednjimi

državami Hrvaško in Avstrijo,« ugotavlja lastnik gradu, ki upa, da se bo odnos v naši državi spremenil. »Tako zahvalnih in obsežnih obnovitvenih del, kot jih je treba izvesti na Lembergu, ne more izvesti en sam udeleženec, pa naj bo to lokalna skupnost, država ali zasebni lastnik gradu,« poudarja Zidar. Takšna obnova bi državo oziroma občino stala veliko več.

Različnih težav »graščaku« ne manjka, med drugim sta

lani februarja po vsej Sloveniji odmevala skalni podor in kotaljenje skal proti stanovanjskim hišam ter glavni cesti. Tako država kot Občina Vojnik sta se v tem za občane zelo nevarnem primeru izkazali, saj je bil plaz oktobra že saniran. Sanacija je obe skupaj stala približno tristo tisoč evrov.

Začenja živeti

Za gradove in druge stavbe je seveda pomembno, da

živijo. Po začetku obnove se je lastnik povezal s Turističnim društvom Nova Cerkev in z Občino Vojnik zaradi različnih prireditev, ki grad Lemberg prav tako oživljajo. To so med drugim koncerti in manjše razstave. Na gradu bo letos šest različnih kulturnih dogodkov, med njimi bo konec tega meseca koncert irske glasbe. Prvi dogodek, še preden je postal lastnik stavbe Zidar, je bila velika prireditev Nedeljsko popoldne na gradu

Lemberg, vsakoletni dogodek na prostem. Prireditev se je nato nadaljevala.

Lastnik skuša grad čim bolj vključiti v splošno kulturno ponudbo. V okviru čezmejnega sodelovanja se je začelo povezovanje s projektom avstrijske Koroške z naslovom Welzerjeva pot. Gre za plemiško družino Welzer, ki je dala gradu Lemberg pečat renesančnega stavbarstva.

BRANE JERANKO
Foto: arhiv NT

Štirideset let osnovne šole

ŠMARJE PRI JELŠAH – Osnova šola Šmarje pri Jelšah letos praznuje štirideset let delovanja. Jubilej je s slavnostno prireditvijo sicer že obeležila, aktivnosti v »duhu« jubileja pa se vrstijo celo leto.

Ravnatelj OŠ Šmarje pri Jelšah **Mitja Šket** naloge ravnatelja opravlja šele leto in pol, kot pomočnik ravnatelja je delovanje in aktivnosti šole aktivno spremljal dlje časa. Z večjimi težavami se šola ni soočala, veliko pa je bilo novih pridobitev, pravi Mitja Šket: »Moram povedati, da smo šolo obnavljali sproti. Izvedli smo energetska obnova v podružnični šoli Sladka Gora, ponosni smo tudi na večjo športno dvorano v Šentvidu in na športno obnovo ter sprotno vlaganje v opremo, ki omogoča dobre pogoje za delo.«

Novih izzivov v šolstvu nikoli ne zmanjka, pravi Šket. Predvsem želijo ohraniti kakovost šolanja, ki zaradi krize in posledično manj sredstev ministrstva predstavlja še posebej velik izziv. Šola želijo ohraniti na ravni, na kakršni je delovala do zdaj, ravnatelj pa bo stremel k sprotnemu posodabljanju in se bo z učitelji ter ostalimi delavci šole trudil, da učencem ne bodo nudili le zidov, temveč notranje zadovoljstvo in toplino, ki sta potrebna za dobro počutje v šoli.

Aktivnosti ob jubileju šole se sicer vrstijo celo leto. Kot pravi ravnatelj, se ob takšnem jubileju spodobi podariti darilo ustanovi in učencem. Občina je šoli zagotovila preplastitev dvorišča, po štiridesetih letih so temeljito prenovili učilnico tehnike, ki ni bila obnovljena vse od odprtja šole. Ob jubileju je šola izdala tudi spominsko knjigo, kjer so zapisani spomini sedanjih in nekdanjih učiteljev ter delavcev šole. EP

Vidite cilj?

ROGAŠKA SLATINA – Svetovni dan vida praznujemo vsak drugi četrtek v oktobru. Na ta dan se je začela tudi akcija Vidimo cilj, akcija zbiranja starih in starinskih očal ter sredstev za center športnikov brez meja Vidim cilj.

Svetovna zdravstvena organizacija in Mednarodna agencija za preprečevanje slepote sta določili, da je vsak drugi četrtek v oktobru svetovni dan vida. Cilj organizacij je 25-odstotno zmanjšanje števila slepih in slabovidnih do leta 2019, ta cilj pa naj bi dosegli s pomočjo močnega in pravičnega sistema oskrbe vida za vse prebivalce sveta. K dosegu cilja bo kot članica obeh organizacij pripomogla tudi Slovenija z akcijo Vidimo cilj.

V sklopu akcije bodo zbrana sredstva namenjena centru športnikov brez meja Vidim cilj, ki ga je leta 2008 ustanovil Alen Kobilica, uspešen maneken in obitnik letošnjega državnega priznanja jabolko navdiha. Akciji se lahko pridružite tudi z zbiranjem starih in starinskih očal, ki jih lahko do 30. novembra prinesete v Optiko Gobec v Rogaški Slatini ali v Terme Olimia. S starimi očali bodo slovenski študenti medicine s posredovanjem Lions kluba Trnovski zvon iz Ljubljane pomagali prebivalcem nerazvitih dežel podsaharske Afrike, denar od odkupljenih očal pa boste lahko namenili centru športnikov brez meja Vidim cilj.

Akcijo Vidim cilj bo zaokrožila razstava starinskih očal, aparatov in orodja za izdelavo očal, ki bo na ogled od 9. do 20. decembra v hotelu Slovenija v Rogaški Slatini. Zaključek akcije Vidimo cilj bo 20. decembra, ko bo Alen Kobilica prevzel zbrana sredstva za svoj center, stara očala pa bodo predana predstavniku Lions kluba Trnovski zvon. EP

Življenje na Donački gori nekoč

ROGATEC – Arheologi so na Donački gori odkrili izjemne ostanke, ki pričajo o življenju na vzpetini. Strokovnjaki so tam izkopali prazgodovinske ostanke naselbine iz začetka železne dobe.

Arheologi so končali z izkopavanjem 2.800 let starih keramičnih izdelkov, ki segajo v čas preloma iz bakrene v železno dobo. Da niso najdbe tako izjemne, kot je izjemno nahajališče, ki leži na skoraj 750 metrih nadmorske višine, pravi Boštjan Odar, arheolog, ki je sodeloval pri izkopavanju: »Najbolj izjemen je kontekst, kjer so bile najdbe odkrite. To je na prvem pobočju Donačke gore in raziskava terena je pokazala, da so ljudje pred 2.800 leti del gore spremenili v terasasto naselbino. To je tisto, kar je fascinantno – strmino so preoblikovali v terase in na njih postavili bivališča.«

Na Donački gori naj bi po ocenah Odra živelo približno sto ljudi. Odar ocenjuje, da je tam prebivalo približno trideset družin, ki so imele vsaka vsaj enega otroka. Seveda je treba upoštevati, da je moral biti na vzpetini omogočen dostop do hrane, torej so morale biti tam tudi živali, drobnica. Tako za ljudi kot živali je potreben tudi vodni vir, ki ga Donačka gora ponuja.

»Nikoli ne bomo natančno vedeli, zakaj so se ljudje naselili tam,« pravi Odar. Domnevajo, da so ljudje bežali iz dolin zaradi nevarnosti in ker ta ni hitro minila, so tam ostali od sto do dvesto let. Sklepajo, da je na Donački gori živelo od tri do pet generacij. Strokovnjaki bodo najdbe analizirali, sledila bo objava v publikacijah. Izkopanine bodo v Rogatcu in najverjetneje v Celju ter Ljubljani na ogled prihodnje leto. EP

Celjani zelo uspešni

Nagrade na 51. Borštnikovem srečanju

Na zaključku največjega slovenskega gledališkega festivala, Borštnikovem srečanju, je letos Slovensko ljudsko gledališče Celje pobralo največje nagrade. Najboljša uprizoritev pretekle gledališke sezone je bila po soglasni presoji žirije festivala predstava *Učene ženske po motivih Molièrovih Učenih žensk* v režiji Jerneja Lorencija, ki jo je celjsko gledališče pripravilo v koprodukciji z Mestnim gledališčem Ptuj. Pia Zemljič in Liza Marija Grašič sta dobili nagradi za igro.

Žirija pod vodstvom Martina Kušaja je zapisala, da je avtorski projekt *Učene ženske*, ki temelji na slavnem Molièrovem besedilu, ustvarjalna ekipa nadgradila in pogumno prikazala tragičnost današnjega političnega in umetniškega trenutka. Predstava iskreno spregovori o družbi, v kateri vlada lažne veličine, o družbi, v kateri sprenevedanje najde plodna tla, je še dodala žirija. Društvo kritikov in teatrologov Slovenije je za najboljšo uprizoritev pretekle sezone izbralo predstavo *Rose Bernd* av-

torja Gerharda Hauptmanna v režiji Mateje Koležnik.

Nagrajena Pia Zemljič zapuša celjsko gledališče

V celjskem gledališču so se razveselili še dveh igralskih nagrad. Borštnikovo nagrado za igro je prejela Pia Zemljič za vlogi Filaminte v *Učenih ženskah* po motivih Molièrovih *Učenih žensk* in gospe Flamm v drami *Rose Bernd*. Borštnikovo nagrado za mlado igralko je prejela Liza Marija Grašič za vlogi *Rose Bernd* v drami *Rose Bernd* in Henriete v *Učenih ženskah* po motivih Molièrovih *Učenih žensk*. Grašičevo bo lahko celjsko občinstvo videlo februarja v predstavi *Romeo in Julija*, medtem ko se Pia Zemljič s 1. novembrom po sedmih letih poslavlja od celjskega gledališča in odhaja v SNG Drama. Celjskemu ansamblu se bo za eno sezono pridružil Petja Labovič, ki ga že lahko občudujemo v predstavi *Jakec in breskev velikanka*.

BGO

Liza Marija Grašič, Barbara Medvešek, Pia Zemljič in Minca Lorenci v predstavi *Učene ženske* po motivih Molièrovih *Učenih žensk*. (Foto: Jaka Babnik)

Petnajst let Muzeja Vrbovec je predstavljenih na njegovi občasni razstavi.

V muzeju razstava o njem

V Nazarjah je odprta razstava *Petnajst let Muzeja Vrbovec* – od prvih idej do delovanja danes. V muzeju, ki ima glavni del prostorov v graščini Vrbovec, je predstavljena kulturna dediščina s področja gozdarstva in lesarstva. Ta je v Zgornji Savinjski dolini še posebej bogata. Ti gospodarski panogi sta bili nekoč za tamkajšnje prebivalstvo najpomembnejši vir zaslужka.

Na razstavi so predstavljeni različne dejavnosti muzeja in njegov razvoj od začetka do danes. Muzej ne pomeni le stalne razstave, kjer so odkrite zgodbe nekdanjih gozdarjev, »olcarjev«, furmanov, žagarjev, mizarjev in tesarjev, ki so bili z gozdom in lesom povezani neposredno. Za muzej so pomembni tudi nje-

Na odprtju razstave je bil slavnostni govornik publicist in častni občan Aleksander Videčnik. Odprl jo je župan Matej Pečovnik, kulturni program je pripravila glasbena šola.

govi pedagoški in andragoški programi. To so po eni strani različne učne ure, delavnice, doživljajske pravljice in doživljajska vođenja ter po drugi muzejski večeri, predavanja in predstavitve knjig. Med dodatno ponudbo sta naravoslovna učna pot *Samostanski hrib* in razstava *Nazarje skozi čas*, ki je postavljena v bližnjem kozolcu, Bohačevem toplarju. Muzej Vrbovec, ki pripravlja tudi občasne razstave, ima poleg vsega tega tudi vlogo turističnoinformacijskega centra.

Zamisel o ustanovitvi muzeja je nastala v Občini Nazarje. Začelo se je zbiranje gradiva po vsej Zgornji Savinjski dolini, nato je sledila postavitve stalne razstave. Nato je

občina uredila še muzejski kozolec, kjer so prikazani razvoj Nazarj in okoliških krajev ter tamkajšnje zanimivosti. Del razstave v kozolcu je posvečen zadrečkemu lončarstvu in njegovemu izrazito črnemu posodju. Danes občuti Muzej Vrbovec že pomanjkanje prostora.

Skoraj tri četrtine njegovih obiskovalcev predstavljajo različne šolske skupine. Prihajajo tudi skupine iz različnih društev in podjetij, poleti pa predvsem tuji obiskovalci, ki jih takrat v Zgornji Savinjski dolini ne manjka. Razstava ob petnajstletnici muzeja bo odprta do 10. decembra.

BJ

Foto: JOŽE MIKLAVC

Premiera za otroke in družine

Opera *Nežni velikan*

V Domu kulture Velenje je bila premiera opere za otroke *Nežni velikan*, ki jo je Festival Velenje pripravil v koprodukciji s Slovenskim komornim glasbenim gledališčem, Cankarjevim domom in z Zavodom Morpheus. *Nežni velikan* je komorna opera za otroke in njihove družine.

Opera *Nežni velikan* je bila napisana leta 2006 in je delo uveljavljenega britanskega skladatelja Stephena McNeffa. S predstavo želijo ustvarjalci otrokom dati eno prvih opernih izkušenj in jim vzbuditi ljubezen do te umetniške zvrsti ter zavedanje, da je opera namenjena tudi njim. Zgodba opere

govori o velikanu, ki se ga ljudje izogibajo. Ko deklici Mirandi reši življenje, ta spozna, da je prijazen in nežen človek in se z njim spoprijatelji. Delo vsebuje pomembne teme, s katerimi se otroci identificirajo in se jih zavedajo. »Ena od zgodb je, da ni lepo izključevati drugačnih, drugo, kar me je pritegnilo, je okoljska problematika. V vasi se vsi namreč ukvarjajo z ribolovom. Ko se jim jezero onesnaži, se *Nežni velikan* domisli rešitve, kako bi ga rešili,« je povedala predsednica Slovenskega komornega glasbenega gledališča Katja Konvalinka.

Delo je nastalo v režiji umetnice Katje Tokuhis-

ha, ki je okoli sebe zbrala odlične operne pevce. Pod taktirko glasbenega vodje Simona Dvoršaka so peli Eva Černe, Irena Yebuah Tiran, Matjaž Stopinšek, Rok Bavčar in Rok Koritnik. Pevci so nastopili v spremljavi komornega ansambla Slovenskega komornega glasbenega gledališča. Producenti so pripravili tudi izobraževalne priloge za otroke, njihove učitelje in starše. Ustvarjalci opere so se povezali z založbo Pipinova knjiga, ki je septembra izdala prevedeno knjigo *Nežni velikan*.

BGO

Foto: Ksenija Mikor

Eva Černe v vlogi Mirande

Folklor ima vedno več navdušencev, kar je pokazalo število nastopajočih in število gledalcev.

S plesom po nekdanji Jugoslaviji

V veliki dvorani Celjskega doma je bil folklorni večer z naslovom **Povsod sem hodil, povsod sem bil**. Pripravila ga je Celjska folklorna skupina, ki ga je posvetila svojemu ustanovitelju Edu Gaberšku – Ježu.

Program je bil sestavljen tako, da so celjski folkloristi z gosti potovali po nekdanjih republikah Jugoslavije tako glasbeno, pevsko kot plesno. V goste so Celjani povabili tri skupine, in sicer sestav Kurja koža, članke KUD Rudar Glogovac in Ženski pevski zbor KUD Ljubečna. Celoten koncert je temeljil na plesnih točkah, ki so jih izvajali nekdanji in sedanji člani skupine. Ti so Edu Gaberšku – Ježu za konec večera podarili torto. Energični 83-letnik jo je razrezal in razdelil med vse nastopajoče.

BGO

Foto: SHERPA

Predsednica društva Vera Orešnik in Edo Gaberšek – Jež

Le plesat me pelji

Dom II. slovenskega tabora Žalec je v soboto gostil drugi del državnega srečanja **Le plesat me pelji**. Gre za vsakoletno osrednjo državno folklorno prireditev, kjer so se letos predstavile skupine, ki sta jih na podlagi ogleda regijskih srečanj izbrali državni strokovni spremljevalki Klavdija Žabot in dr. Urša Šivic.

Drugi del državnega srečanja **Le plesat me pelji** sta pripravila Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti in njegova območna izpostava Žalec. Na odru se je predstavilo sedem najboljših skupin, tudi folklorna skupina Koleda iz Velenja in Mladinska folklorna skupina Lintvar iz

Šentjurja. Vse skupine so nastopile pod budnim očesom strokovne žirije, ki so jo sestavljale Tanja Drašler, Petra Nograšek in mag. Simona Moličnik, ki so ob koncu dvema skupinama podelile zlati priznanji s pohvalo. Za plesno izvedbo in koreografijo je zlato priznanje s pohvalo prejela AFS KUD Študent – Maribor, za najbolj prepričljivo uprizoritev v celoti pa je zlato priznanje s pohvalo prejela FS Leščček iz Kulturnega društva Slavka Osterca Verže.

V spremljevalnem programu je nastopila glasbena skupina makedonskega kulturnega društva Ilinden.

EP, foto: Janez Eržen

Abonma pripravljen

Občina Štore je pripravila program otroškega gledališkega abonmaja **Štorček**, ki je za sezono 2016/2017. Vpis se je že začel. Predstave bodo v kulturnem domu, ki je bil obnovljen pred tremi leti.

Letos bo prva predstava z naslovom **Picko in Packo** 25. novembra, zadnja bo marca. Gre za pet predstav abonmaja, s predstavami različnih gledališč. Pri pripravi sodeluje občina s Športno kulturnim društvom Rudar Pečovje, turističnim društvom in Športnim društvom Kovinar Štore.

BJ

Dopoldanska druženja upokojujencev

Metropolov filmski abonma

V Mestnem kinu **Metropol** so v sodelovanju z **univerzo za tretje življenjsko obdobje letos pripravili novost v knežjem mestu, to je abonma Srebrno platno, ki je namenjen izključno starejšim. S prvim odzivom so zelo zadovoljni.**

V abonmaju je sedem filmov, projekcije bodo enkrat na mesec. Ekipa Mestnega kina Metropol želi z novostjo obogatiti kulturno ponudbo v središču mesta. Ob zgodbah s filmskega platna bo tako omogočeno dopoldansko druženje za ljubitelje filma, ob projekcijah slovenskih filmov pa bodo v goste povabili tudi filmske ustvarjalce. V abonmaju bodo vse do prihodnje pomladi enkrat na

mesec vrteli skrbno izbrane filme za starejše občinstvo. Programski vodja **Samo Seničar** ob tem poudarja: »S tem ne želimo reči, da so za seniorje primerni samo določeni filmi. Ravno obratno – iz široke ponudbe svetovnega filma želimo izbrati tiste zgodbe, ki naslavlajo to občinstvo in ki govorijo o temah, ki so zanj pomembne. Za nameček so to tudi izjemno kakovostni filmi, ki so prejeli kar nekaj pomembnih nagrad.«

Prvi film je bila drama z naslovom **45 let**, ki pripoveduje zgodbo o starejšem zakonskem paru, ki se mu trden zakon po več desetletjih skupnega življenja naenkrat obrne na glavo. Za abonma se je odločilo malo več kot petdeset

seniorjev. »Dober letošnji vpis ni presenečenje,« pravi vodja univerze za tretje življenjsko obdobje v Osrednji knjižnici Celje **Slavica Hrastnik**. »O podobnem programu sem razmišljala že nekaj časa, zato sem bila predloga kina Metropol vesela in takoj pripravljena za sodelovanje. Menim, da je zasnova programa odlična, seveda pa bi bilo dobro ob koncu sezone povprašati za mnenje tudi udeležence. Vsekakor me veseli, da program prinaša novo dogajanje v univerzo in Celje.«

Ustvarjalci abonmaja poudarjajo, da Srebrni abonma ostaja odprta za vse, ki si želijo filme ogledati v dopoldanskem času in v prijetni družbi.

BGO

Sanje, ujete v čas

V Muzeju Laško so minulo soboto odprli razstavo **Sanje, ujete v čas**. Na razstavi so zbrani fotografije, načrti in nekateri osebni predmeti izumitelja **Mirka Kopača**.

Vnuki izumitelja – Laščana Mirka Kopača – so zbrali fotografije, načrte in druge predmete, ki dokazujejo, da je bil omenjeni eden pomembnih izumiteljev, a mu v času življenja to ni bilo priznано.

Soavtorica razstave in Kopačeva vnukinja Maja Medvešek je povedala, da je njen ded živel s svojimi sanjami, ki jih v času svojega življenja ni znal uresničiti. Že pred drugo svetovno vojno je s svojim znanecem ustanovil kovinarsko podjetje, eden prvih njegovih patentov je bil diaproskop za kino v Laškem. Med vojno je Kopač s prijatelji

ustanovil še eno podjetje, kjer so izdelovali klinčke, s katerimi so zbijali podplate na čevljih. Po vojni je z bratom ustanovil še lesno podjetje Kop, ki so ga kasneje nacionalizirali, iz njega pa je nastalo podjetje Bor Laško.

Kopač je izumil še hidravlično tiskalnico, izboljšal je ključ za plinske bombe in izumil krožno žago, o svojem dedu razlaga Medveškova. Prav tako je izumitelj zaslužen tudi za reaktivni motor in kasneje za njegove izboljšave, ki jih je ponudil ameriški tehnološki podjetju. Dan po smrti je prispelo pismo podjetja, v katerem je pisalo, da se zanima za njegovo delo. A žal je bilo prepozno, pravi Medveškova.

Razstava bo v Muzeju Laško na ogled do konca decembra.

EP

Na pregledu pri gorskem zdravniku

Brez čakalnih dob in z veliko mero dobre volje so naši zvesti bralci v vedno bolj številno družino naročnikov Novega tednika pripeljali svoje prijatelje. Z njimi smo se popeljali po poteh priljubljene televizijske serije Gorski zdravnik.

Bila je zgodnja jutranja ura in gruča še zaspalih obrazov se je zbirala pred celjsko športno trdnjavo. Nekateri so na prevoz čakali z nahrbtniki, drugi so se zehajoče naslanjali na kovčke. Tako je že prvo snidenje nakazalo, da na pot ne bomo odšli zgolj naročniki in ustvarjalci Novega tednika. Ni trajalo dolgo, da smo se našli in posedli na avtobus. Bili smo točni. Vsi. Brez izjeme. Pravočasno je prišel tudi naš fotoreporter Andraž, ki je v objektiv ujel tudi najbolj zaspane trenutke.

Nekateri z več, drugi z manj predznanja o seriji in kraju, kamor smo bili namenjeni, smo se najprej za kratek čas potopili še v svet sanj. Zagotovo je marsikatera od potnic sanjala tudi o

Martinu, čeprav tega ni želela povedati na glas. Ko smo po nekaj urah vožnje spili prvo pravo jutranjo kavo – in to ne katerokoli, ampak za Avstrijo značilno »kaisermelange« kavo z veliko smetane in s čokolado – je postalo tudi na avtobusu bolj glasno in živahno. Za dobro voljo je skrbela predvsem naša Eva, ki je potnike popeljala v svet zabavnih iger. S pomočjo teh smo, še preden smo prispeli do gorske pokrajine Wilder Kaiser, kjer snemajo serijo, o njej izvedeli več. In se ob tem še pošteno nasmejali.

Skoraj tako kot na televiziji

Čeprav so nizki oblaki še kazili razgled na okoliške zasnežene vrhove, je urejena pokrajina jemala dih. Prvi ogledniški postanek smo imeli v majhni vasi Going, trg z vodnjakom in cerkvico je namreč srce serije. Le nekaj kilometrov stran, v vasi Ellmau, smo nato obiskali še ordinacijo priljubljenega zdravnika. Ob našem

obisku tradicionalnih lesenih balkonov ni več krasilo bujno cvetje – na Tirolskem se namreč že pripravljajo na zimsko sezono – a je bilo kljub temu lepo. Skoraj tako kot na televiziji, so dejale gospe. Sprehod skozi ordinacijo je bil sicer kratek, postanek v družbi postavnega zdravnika in ob spremljavi nadarjenih mladih harmonikarjev Zasebnega glasbenega centra Goličnik pa prijeten.

Srednjeveški biser

Na pragu zime in s tem tudi nove smučarske sezone – na dan našega popotovanja se je v Söldnu tradicionalno začela nova sezona svetovnega pokala v alpskem smučanju – smo obiskali še Kitzbühel, majhno srednjeveško mesto ob reki Kitzbühler Ache pod vznožjem Kitzbühelskih Alp. Z rahlim strahospoštovanjem smo se ozrli proti znameniti strmini »Petelinji greben«, po kateri se vsako leto »na glavo« spustijo najbolj-

Da kruljenje v želodcih ne bi preglasilo utripa srca, ko smo v ordinaciji, so poskrbeli pokrovitelji.

ši smukači na svetu, nato smo ubrali nekoliko bolj položno proggo mimo številnih mondenih trgovin priznanih blagovnih znamk. Z razlogom smo se sprehodili mimo. Cene so nam bile, vsaj večini, podobno kot znamenita smučarska progga, nedosegljive.

Nasmeh do ušes

Čeprav smo bili brez odvečnih nakupovalnih vrečk, smo se polni vtisov in zadovoljni počasi spet »zložili« na avtobus. Pred slovesom od Tirolske seveda nista smela manjkati še skupinska fotografija in ples ob večni Golici. Smeh in dobra volja sta nas – po navodilih zdravnika – spremljala vse do doma. Skrbno ju bomo spravili v vsako številko Novega tednika, in sicer do prihodnjic, ko jo bomo skupaj spet kam popihali. Do takrat pa pa bodo redno brali tedensko »svežo« vsebino, so zatrtili naši bralci. Najboljši bralci.

LEA KOMERIČKI, foto: Grupa

In smo šli.

Ves dan sta nas zabavala odlična harmonikarja.

Med potjo smo se malo igrali, peli in se veliko smejali.

IME EKIPPE: *Horde*
Manjkajoča beseda: Ugotovite, katera beseda manjka in jo dopolnite na spodnjo črto.
Glavni igralec je nekdo lejavil:
Sebe opisujem kot večnega romantika, ki ima raje čokolado kot _____ in še vedno verjamem v ljubezenska pisma.

Lačni pa že ne morejo na pot, so menili pri Pekarni Geršak in nas obdarili s slastnimi rogljički.

Ko so po skoraj dvajseturnem potovanju izletniki povedali, da tako prijetne vožnje že dolgo niso doživeli, je bilo jasno, da sta bila ves čas za volanom najboljša voznika, ki jima je »poveljevala« super vodička Nina Tenko.

Martin Gruber je po temeljtem pregledu in pogovoru z »bolniki« postavil vsesplošno diagnozo prebivalcev širše Savinjske regije. Doktor svetovnega formata je s sodelavcem dr. Alexandrom Kahnweilerjem in mentorjem dr. Romanom Melchingerjem uspel pravočasno postaviti pravo diagnozo in kar je najpomembneje, predpisati ustrezno zdravilo zanjo. Dr. Gruber vsem, ki bolehalo zaradi pomanjkanja svežih, verodostojnih, lokalnih informacij, priporoča redno tedensko branje Novega tednika in vsakodnevno poslušanje Radia Celje. Dobra volja in primerna obveščenost sta zagotovljeni. To pa je pol poti do zdravja.

Zahvaljujemo se našim pokroviteljem!

o se bližali Novi tednik in Radio Celje sta vedno z menoj. Tokrat tudi Evina kuh'na oziroma Evine in Brankove dobrote.

Zbrani na trgu v vasici Going. Levo gostišče Wilder Kaiser, ki v resnici sploh ni gostišče.

Tukaj deluje dr. Martin Gruber, ki ga igra Hans Sigl.

Gospe sta ga dobro zagrabili. A sta ga pustili tam. Se je pa menda že zgodilo, da ga je katera odpeljala s seboj.

Pred ordinacijo je bila gneča.

Čakalna doba sicer ni bila predolga, poleg tega smo ta čas dobro izkoristili.

Srednjeveški biser Kitzbühel

Za slovo še zadnji ples.

Nasilneža bodo izgnali iz Slovenije

Večkratni kršitelj nikakor ni upošteval pravil in zakonodaje

Celjski kriminalisti so ovadili 20-letnega državljanja Kosova, ki je do zdaj že večkratni kršitelj javnega reda in miru ter tudi storilec več nasilnih kaznivih dejanj. Do zdaj so ga večkrat obravnavali tudi zaradi medvrstniškega nasilja. Ker gre za povratnika, ki ne preneha delati kaznivih dejanj, so mu zdaj celo prepovedali vstop v našo državo. Ko bo odločba pravno močna, ga bodo predali tujim organom in ga na ta način odstranili iz Slovenije, do takrat pa so ga nastanili v centru za tujce.

20-letnika so prijeli v teh dneh, ko je s svojim znancem pred celjsko srednjo šolo pozival dijake k pretepu. Moški je policiji do zdaj že dobro znan, saj so ga marca letos že ovadili zaradi napada na tri celjske srednješolce. V drugem primeru, ki se je zgodil prav tako letos spomladi, je celo načrtoval večji pretep pred eno od srednjih šol. Po prijettu je takrat sodnik zanj odredil pripor, nakar so ga na sodišču obsodili. Maja so mu nato izdali odločbo in določili 30-dnevni časovni rok, da se prostovoljno vrne na Kosovo, česar ni upošteval.

Ko so ga ponovno prijeli v teh dneh, so ga kaznovali zaradi kršitve določil Zakona o tujcih in Zakona o javnem redu in miru ter mu izdali plačilni nalog, ob čemer so mu izrekli tudi petletno prepoved vstopa v državo. Pri tem so upoštevali, da je bil do zdaj že večkrat kaznovan zaradi nasilja.

Lani je bil celo ovaden zaradi nasilja v družini, zaradi česar so mu izrekli tudi prepoved približevanja žrtvi. Zaradi vožnje brez vozniškega dovoljenja so mu lani zasegli tudi osebno vozilo. Letos, ko so preiskovali medvrstniško nasilje, so na njegovem domu opravili hišne preiskave, saj so policisti sumili, da ima doma orožje.

Na Celjskem letos umrli dve peški

Jesen in zima za pešce najbolj nevarni

Minuli četrtek zjutraj se je na prehodu za pešce v Šaleku na območju Velenja zgodila tragična prometna nesreča. 45-letna peška je prečkala vozišče, vanjo pa je trčil 34-letni voznik kombiniranega vozila, ki je vozil iz smeri Slovenj Gradca proti Velenju. Peško je odbilo v osebno vozilo, s katerim je iz smeri Velenja pripeljal 35-letni voznik. Na kraju nesreče je umrla.

Med letošnjimi sedemnajstimi smrtnimi žrtvami prometnih nesreč na območju Policijske uprave Celje sta bili dve peški. Pešci so v jesenskih in zimskih dneh, ko je vidljivost zmanjšana zaradi teme in slabših vremenskih razmer, med najbolj ogroženimi prometnimi udeleženci. Pogosto so žrtve nesreč zaradi neustreznega ravnanja voznikov motornih vozil, veliko nesreč pa se zgodi tudi zaradi napak ali neustreznega ravnanja pešcev. Med pešci, ki so kršitelji prometnih pravil, je veliko starejših. Ti najpogosteje ne uporabljajo odsevnikov, največkrat pa so oblečeni v temne barve, kar posledično pomeni, da so v prometu slabše vidni. Ne samo pri voznikih, alkoholiziranost je težava tudi pri pešcih. Do nesreč prihaja velikokrat tudi zato, ker ljudje prečkajo cesto tam, kjer ni prehoda za pešce, ali ker hodijo na napačni strani ceste. Še vedno se največ nesreč s pešci zgodi v naseljih, čeprav se je v zadnjih letih nekoliko povišalo število trčenj v pešce celo na avtocestah.

Kdo lomasti po sloven

Tudi na Celjskem se vlomi kar vrstijo – Tatovi iščejo denar, pri čemer postajajo tudi

»V glavi sem imel samo misel, da se moram osvoboditi. Zapestje desne roke sem si zvijal, kolikor sem mogel, in nato sem s prsti iste roke otipal vozla na traku ter se počasi odvezal,« pravi Damjan Ratajc, župnik v Preboldu. Septembra sta ga v župniji napadla vlomilca. Njegov primer ni edini. Vlomi v župnišča in tatvine v njih se v zadnjih mesecih dobesedno vrstijo po vsej Sloveniji. Po naših podatkih naj bi se na Celjskem v tem času zgodili vlomi v župnišča v Celju, Laškem, Šentjurju, Savinjski dolini. Kaj se dogaja?

A najprej v Prebold. V noči na 3. september, ko so tamkajšnji župljani mirno spali, se je v župnišču dogajala drama kot v kriminalki. Ratajc, ki ga krajani poznajo kot dobrega župnika, se je 2. septembra odpravil spat zelo zgodaj. »Sredi spanca se mi je zazdelo, da se v sobi nekaj dogaja. Z glavo sem bil obrnjen proti steni in ko sem se obrnil po sobi, sem zagledal dve postavi,« začne pripovedovati grozno izkušnjo.

»Kje imaš denar?«

Vlomilca sta bila oblečena v temna oblačila, bila sta zamaskirana in v rokah sta imela svetilki. Med seboj sta se pogovarjala v hrvaškem jeziku, eden je v rokah držal železno palico. »Manjši me je vprašal, kje imam denar. Ko sem mu dejal, da ga nimam, je zavpil še enkrat. Takrat sem dobil udarec s pestjo v obraz, brco z nogo v trebuh in udarec z železno palico po roki. Skotalil sem se na tla, iz nosa mi je pritekla kri,« dodaja Ratajc in omeni, da mu je

Damjan Ratajc. Župnik v Preboldu, ki so ga v začetku septembra ne le okradli, ampak tudi fizično napadli, da je moral zatem poiskati zdravniško pomoč.

eden zagrozil, da ga bo ubil. In drama se je nadaljevala.

»Eden od njiju je zahteval ključ od sefa. Povedal sem mu, da je v pisarni. Očitno ni razumel, kaj pomeni beseda pisarna, saj se je zadril, da lažem, in kar naprej ponavljal, da me bo ubil.« Ko sta ga nato

prisilila, da je šel po ključ od sefa, je Ratajc opazil, da sta preden sta prišla do njegove sobe – razmetala vse prostore. »Vstopili smo v sobo poleg pisarne, odprl sem omaro in jima dal ključ od blagajne. Takrat sta mi ukazala, da moram na kolena in naj se

obrnem stran od njiju. Odprla sta blagajno, pobrala, kar je bilo v njej, pri čemer je eden rekel: »Nekaj ti bom pustil, da boš imel za preživetje.« Nato sta me odvedla nazaj v sobo, kjer sem moral leči na tla,« pravi Ratajc.

Po istem vzorcu še Gorenjska?

Takrat sta ga zvezala s trakovi, ki sta jih razrezala iz rjuh, medtem sta ga celo zmerjala s »pedrom in pedofilom«. »Preden sta odšla, me je eden vprašal, kdaj imam mašo. In da me bosta takrat že našla. Nato sta pobegnili. Spomnim se, da sem, ko sta odšla in ko sem ostal sam, razmišljal samo o tem, da se moram rešiti in poklicati policijo.« Nekako se mu je uspelo osvoboditi in si odvezati roke, se splaziti do telefona in poklicati policijo. Ratajc danes o dogodku ne razmišlja preveč. Strah ga ni, pravi. Toda občutek ni prijeten. Podpora so mu takoj po dogodku nudili vsi, tudi krajani.

Pred tem, ko so neznanci napadli Ratajca, je bil oropan tudi župnik v Laškem. V tamkajšnjem župnišču so roparji prišli skozi dvojna masivna vrata do pisarne, kjer so »demontirali« blagajno in nato odšli. Takrat so v župnišču spale štiri osebe, a roparjev ni slišal nihče. V eno od župnišč

Celjski kriminalisti so pred tedni prijeli štiri osebe, ki jih sumijo vloma v župnišče v Radečah to jesen. Vlomilce so namreč na dan vloma opazili, ko so se izpred župnišča odpeljali s črnim audijem. Isto vozilo so zatem policisti pri rednem nadzoru prometa nekaj ur kasneje opazili na območju Rogaške Slatine, a voznik ni upošteval policistovih znakov za ustavljanje. V divji vožnji in begu pred policisti je voznik nato povzročil nesrečo, saj je zapeljal v občestni jarek, kjer je vozilo obstalo na strehi. V avtomobilu so bile štiri osebe z območja Novega mesta in Krškega, stare 20, 26, 36 in 38 let. Preiskava je pokazala, da so bili vsi štirje udeleženi pri vlomu v župnišče v Radečah, zato so jim takrat odvzeli prostost in jih ovadili.

Medtem ko so bile še pred desetletjem tarče cerkve, od koder so storilci odnašali slike, kipe, kelihe ali druge cerkvene predmete, se takšne tatvine danes skorajda ne pojavljajo več. Tudi zato ne, ker je pri nadaljnji preprodaji teh ukradenih predmetov preveč jasno razvidno, da izvirajo iz kaznivih dejanj. In tudi na črnem trgu praviloma danes te stvari ne dosegajo večjih vrednosti.

skih župniščih?

vedno bolj nasilni

Tarče tatvin so predvsem stavbe, v katerih bivajo duhovniki. Fotografija je simbolična.

v Celju je bilo prav tako vlomljeno, vendar večje škode ni bilo. Julija se je enako zgodilo v Lučah. Storilec je nasilno odprl kovinsko omaro in iz nje odnesel denar. Pred dnevi se je podoben primer kot v Preboldu zgodil tudi na Gorenjskem. Neznanci so napadli župnika in so prav tako govorili v hrvaškem jeziku ter uporabljali enake grožnje z ubojem.

»Bagatela« terja premislek

Da je stvar resna, kaže to, da se odzvali tudi pri Slovenski škofovski konferenci. V zadnjih treh letih se je število vlovov v slovenska župnišča povišalo za kar 350 odstotkov, pri čemer so kazniva dejanja vedno bolj drzna in nasilna. »O tej temi se redno pogovarjamo s policijo, en sestanek je že bil, v prihodnjih dneh bo še eden,« nam je dejal dr. Tadej Strehovec, tiskovni predstavnik Slovenske škofofske konference.

»Poudarek v teh pogovorih je tudi na ustrezni preventivi, kar pomeni, da morajo župnije še bolj poskrbeti za varnost. Torej morajo poskrbeti za to, da so objekti varovani z alarmi in da duhovniki ne hranijo denarja v župniščih, ampak ga položijo na transakcijske račune,« pravi Strehovec in omenja, da bodo oziroma so škofje v svojih škofijah že dali ustrezne napotke duhovnikom o tem. »Gre za pomembno temo, ki odpira vprašanje tudi glede zakonodaje,« še dodaja. Storilci si z vlomi v župnišča namreč ne naberejo veliko denarja. Povprečen znesek, ki ga ukradejo, znaša od sto do dvesto evrov. Redki so primeri, ko župnik v župnišču hrani več denarja.

Denar, ki postane plen storilcev oziroma tatov, je največkrat denar iz nabirke. Torej iz prostovoljnih prispevkov v cerkvah. Te duhovniki pobirajo ob nedeljah in večjih praznikih. V praksi naj bi veljalo, da morajo duhovniki ta denar čim prej položiti na račun župnije, saj je namenjen stroškom, ki jih ima župnija. Se pa letno v cerkvah zbirajo tudi nabirke za različne namene, ki jih določijo škofije. Te so župniki dolžni prinesiti v škofijske blagajne. To so na primer kvatrna nabirka (štirikrat na leto) za potrebe škofije, »evrski prispevek« (vsaka župnija naj bi škofiji na leto plačala dvajset centov na kristjana v župniji), nabirka za katehezo (namenjena Karitas), nabirke za revne župnije ...

Tatvine manjših zneskov so za slovenske preiskovalce sicer resne, vendar se na sodišču pokažejo za »bagatelo«. To pomeni, da so kazni za storilce, če jih izsledijo, mile. Pogosto se storilci izmažejo le s pogojno kaznijo, z delom v javno dobro ali s poplačilom povzročene škode. »Zato so ti dogodki, ki se vrstijo po župnijah, tudi vredni širšega premisleka

in razprave,« dodaja Strehovec.

Storilci ne kaznovani

Pravi, da se pri tatvinah iz župnišč tudi zgodi, da obstajajo domneve, kdo so storilci, če ti izhajajo iz lokalnega okolja, vendar ostanejo praviloma nekaznovani, saj jim ne morejo dokazati kaznivega dejanja. Policija naj bi

po pogovorih s predstavniki škofofske konference okrepila tudi delovanje vodij policijskih okolišev na terenu. Ti naj bi izvajali večkratne ogled v okolici cerkva.

Ni skrivnost, da so takšni dogodki med duhovnike vnesli nemalo strahu. V župniščih so praviloma sami, še posebej na podeželju, kar pomeni, da so tudi lahka tarča za storilce. Vendar tudi duhovniki, s katerimi smo se neuradno pogovarjali, opozarjajo, da za varnost že skrbijo, težava je, ker so storilci zelo premeteni. Kot so nam duhovniki neuradno povedali, tatovi zelo dobro vedo, kdaj je najbolj primeren čas za kraje. »Maše, kjer zbirajo prostovoljne prispevke, so ob nedeljah, kar pomeni, da ob teh dneh denarja ni mogoče položiti na bančni račun, saj banke niso odprte. Zdaj so bili na primer vpisi otrok k verouku, in sicer ob petkih zvečer ali popoldne, ko prav tako denarja na banko ni mogoče odnesti ali ga na bankomatih, ki jih ponekod tudi ni, položiti na transakcijski račun. Zato se ti vlomi praviloma dogajajo ravno v teh dneh,« so dejali nekateri duhovniki. In dodali, da pogrešajo hitrejši odziv škofov na svojih območjih, ko so obveščeni o tovrstnih primerih.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: arhiv NT (SHERPA, GrupA, SŠol)

Vlomilci v župnišča iščejo predvsem denar. Kriminalisti preiskujejo tudi možnost, da za tovrstnimi kaznivimi dejanji stoji dobro organizirana kriminalna združba, ki ni nujno, da je iz Slovenije.

Kaj Bajdetovo zanikanje krivde za umor pomeni, zaenkrat ni znano, zagotovo pa nakazuje na možnost, da se bo zgovarjal na bistveno zmanjšano prištevnost v času umora. Znano je namreč, da je truplo partnerke po umoru sam pripeljal v velenjski zdravstveni dom, kjer naj bi povedal, da je »ubil partnerko«, kar pa je tudi priznanje.

Krivde za umor partnerke ne prizna

A je njeno truplo pripeljal v zdravstveni dom in tam priznal

Na celjskem okrožnem sodišču se je v ponedeljek vendarle začel predobravnavni narok za 46-letnega Romea Bajdeta iz Velenja. Kot je znano, je decembra lani v Velenju umoril svojo 33-letno partnerko. Začetek naroka pomeni, da je psihiatrični izvedenec, ki so ga na sodišču zaslišali minuli teden in pri tem javnost izključili, presodil, da je Bajde procesno sposoben.

Kot je pojasnil sodnik Zoran Lenovšek, Bajde sojenje lahko spremlja, vendar z določenimi premori. Obtoženi se sicer še ni zagovarjal, na naroku se je izrekel le o krivdi, ki je za umor partnerke ni priznal. Pred časom se je sicer s tožilstvom že pogovarjal o morebitnem priznanju krivde, vendar do dogovora oziroma do podpisa sporazuma o priznanju krivde ni prišlo. Zato tudi tožilka Simona Kuzman Razgoršek v ponedeljek ni želela predlagati višine kazni, če bi si Bajde premislil in bi morda krivdo na naroku vendarle priznal.

Bajdetov zagovornik Tomaž Bromše je predlagal izključitev javnosti ne le iz predobravnavnega naroka, ampak tudi iz glavne obravnave, saj naj bi sojenje, predvsem zaslišanje nekaterih prič, odkrilo kar nekaj podrobnosti iz zasebnega življenja obtoženega in njegove partnerke. S predlogom se tožilka nikakor ni strinjala, češ da ima javnost pravico izvedeti podatke in podrobnosti primera, na podlagi katerih bo sodišče izdalo sodbo. Sodnik je zato Bromšev predlog zavrnil in sojenje pustil odprto za javnost z razlago, da je javno sojenje ustavna pravica javnosti, ki na ta način izvaja tudi nadzor nad sodnim postopkom.

Je pa mogoče pričakovati, da bodo v delih sojenja, predvsem v zagovoru in tam, kjer bodo govorili o intimnih stvareh, vendarle javnost izključili.

Bromše je predlagal še nekaj dokazov, med drugim tudi neposredno zaslišanje vseh prič, vendar ne dovoli branja njihovih izjav iz zaslišanja pri preiskovalnem sodniku. Predlagal je še zaslišanje novega psihiatričnega izvedenca. Sojenje se bo z obtoženčevim zagovorom začelo decembra.

SŠol
Foto: SHERPA

Vaš zakaj naš zato.

Vsak ponedeljek ob 12.15.

Iščemo odgovore na vprašanja poslušalcev.

radio celje

03 4225 148 radio@nt-rs.si Prešernova 19, 3000 Celje

Iščete dober nakup ali odlično storitev?

POZOR!

Preglejte aktualno ponudbo

Več informacij:
Fiš global, d. o. o.

Šentrupert 6
3303 Gomilsko

Tel.:
041/753-105

Pritlično stanovanje in nadstandardni mansardni stanovanji v središču Celja

Podjetje Fiš global je v celoti nadstandardno prenovilo osem stanovanj in poslovnih prostorov na Glavnem trgu 6, preostala so samo še tri stanovanja s terasami, od tega dve mansardni in eno pritlično stanovanje.

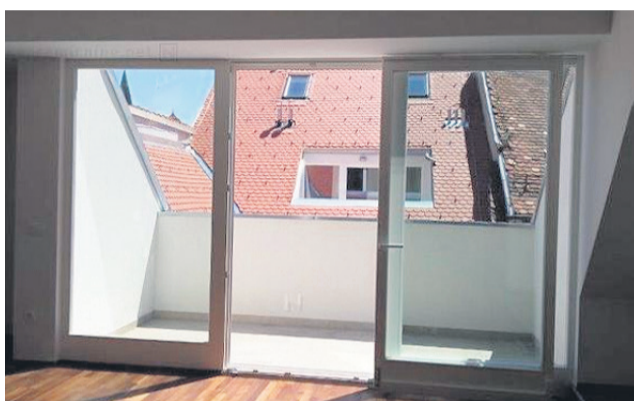
Pritlično stanovanje primerno tudi za starejše in invalide

Poiščite udobje v staromeščanski hiši. Pritlično stanovanje, primerno tudi za starejše ali invalide, vam ponuja razgled na Stari grad z zunanje terase in veliko svetlobe. Dnevni prostor s kuhinjo, spalnica, predprostor ter kopalnica so zadosten porok preživetja kakovostnega časa. Cena vključuje tudi shrambo površine 4,10 m² v neposredni bližini. Stanovanje odlikujejo kakovostna gradnja, nizki stroški ogrevanja na plin, talno gretje, klimatska naprava z inverterjem,

ekokamin na bioetanol (www.ekokamini.eu) in domišljena razporeditev prostorov z lastno zunanjo teraso. Za vabljenе v goste, piknike ali kar tako so vam namenili tudi pokrito ali odprto teraso v atriju hiše, ki jo lahko dokupite. Svoje avtomobile lahko parkirate na lastnem parkirišču pred vhodom z vzhodne strani, cena enega parkirnega prostora znaša 5.900 EUR. Enoipolsobno stanovanje je bilo prenovljeno letos. Cena: 74.410 EUR.

Večsobno stanovanje v središču Celja

Nagradite se z bivanjem po knežje – v središču knežjega mesta! Na skrbi modernega načina bivanja, kot so parkiranje, stroški vzdrževanja ali premalo zunanjih površin, pozabite v staromeščanski hiši, ob spoštovanju zahtev varovanja naše skupne kulturne dediščine. Največje in najlepše stanovanje – duplex v mansardi hiše, vam in vaši družini poleg razgleda na Stari grad in veliko svetlobe nudi zadostne površine za uživanje, igro ali delo. Dnevni prostor z razglednim balkonom, jedilnico ter kuhinjo, spalnica, tri sobe, dve kopalnici in shramba, so zadosten porok preživetja kakovostnega časa z najbližjimi. Vse

skupaj na 136,50 m². Za aktivne cena vključuje tudi shrambo v pritličju hiše. Dupleks odlikuje kakovostna gradnja, nizki stroški ogrevanja na plin, talno gretje, klimatska naprava z inverterjem, ekokamin na bioetanol in domišljena razporeditev prostorov z lastnim notranjim stopniščem. Za vabljenе v goste, piknike ali kar tako so vam namenili tudi pokrito ali odprto teraso v atriju hiše, ki jo lahko dokupite po zelo nizki ceni. Svoje avtomobile lahko parkirate na lastnem parkirišču pred vhodom z vzhodne strani, cena enega parkirnega prostora znaša 5.900 EUR. Stanovanje je adaptirano v letošnjem letu. Cena: 172.687,50 EUR.

4-sobno stanovanje na Glavnem trgu

Duplex v mansardi hiše vam in vaši družini poleg velikega balkona z veliko svetlobe nudi zadostne površine za uživanje, igro ali delo. Dnevni prostor z jedilnico ter kuhinjo, spalnica, dve otroški sobi, kopalnica ter shramba v podstrešju, so zadosten porok preživetja kakovostnega časa z najbližjimi. Vse skupaj na 104 m². Za aktivne cena vključuje tudi shrambo površine 2,80 m² v pritličju hiše. Dupleks odlikuje kakovostna

gradnja, nizki stroški ogrevanja na plin, talno gretje, klimatska naprava z inverterjem, ekokamin na bioetanol in domišljena razporeditev prostorov z lastnim notranjim stopniščem. Za vabljenе v goste, piknike ali kar tako smo vam namenili tudi pokrito ali odprto teraso v atriju hiše, ki jo lahko dokupite po zelo nizki ceni, prav tako lahko kupiti parkirni prostor. Stanovanje je bilo adaptirano letos. Cena: 137.020 EUR

SPALNICE - OTROŠKE SOBE - DNEVNE SOBE - PREDSOBE - POSLOVNI PROSTORI

Vgradne omare in ostalo pohištvo po meri za vas že več kot 27 let.

www.akron.si

20 let

INSTALACIJE VERHOVŠEK

INSTALACIJE VERHOVŠEK
GSM: 051 429 138 (Roman)
Tel.fax.: 03 577 13 97
E mail: instalacije.verhovsek@gmail.com
www.instalacije-verhovsek.si

Ponosni sponzor KK Tajtn našega državnega prvaka.

90,6 95,1 95,9 100,3

radio celje

Vedno z menoj!

www.nt-rc.si

Obiščite nas na spletni strani!

novi tednik

Vedno z menoj!

KMET STROJ

Podkrajšek Anton s.p.
Ponikva 12b, 3232 Ponikva

TEL.: 041 693 394

PRODAJA IN SERVIS TRAKTORJEV LAMBORGHINI IN PASQUALI

OPTIKA Terian

MARJAN TERŽAN, s.p.

Mariborska 54
p.p. 1013, 3102 CELJE
Tel.: 03/491-38-00, Fax: 03/491-38-01

DELOVNI ČAS: delavniki od 8.00-18.00, sobota od 8.00-12.00

10% popust ob nakupu korekcijskih in sončnih očal

POPUSTI SE NE SEŠTEVAJO

ASFALTKOVAČ

ASFALT KOVAČ D.O.O.,
PLANINA PRI SEVNICI 47 A,
3225 PLANINA PRI SEVNICI

T: +386 3 7491 031
F: +386 3 7491 032
E: ASFALT.KOVAC@SIOL.NET

VULKANIZACIJA MULEJ AVTOPRALNICA

KARTON ZVESTOBE: 10. PRANJE ZASTONJ

GRADBENA TRGOVINA

AKCIJSKA PONUDBA 20.99€ kamen, m²

TRGOVINA G7 D.O.O.,
Spodnje stranice 16, Stranice

Tel: 03/57-62-377
GSM: 051-612-666
tomaz.gorsek@trgovina-g7.com
www.trgovina-g7.com

ŠIVILJSKI SERVIS FLIKCA

Ul. M. Grevenbroich 9,
Nova vas, 3000 Celje
Tel.: 031 843 029

www.siviljiskiservisflicka.com

KRAJŠANJE HLAČ že od 5 EUR dalje

"EKSPRES" POPRAVILA

POPOLNI SERVIS TEKSTILNIH IN USNJENIH OBLACIL

NOVO: Pe Laško
tel.: 031 288 908

DELOVNI ČAS: pon. - pet.: od 8. do 18. ure; sob.: od 8. do 13. ure

NOVOMAT d.o.o.

AVTO STEKLO CENTER

NOVO

Ko steklo počni, do Novomata skoči.

V PROSTORIH AVTO CELJA

Ipavčeva 21, 3000 Celje
03 / 428 62 91, 051 624 322

V Šentjurju Golemac. Tudi Vujasinović?

Laščani, Polzelani in Slatinčani do drugih zmag – Ferme blestel v Kopru

Tretji krog košarkarskega državnega prvenstva je postregel s prepričljivo zmago Laščanov nad Šentjurčani, sladkim slavljem Slatinčanov v Kopru in uspehom Polzelanov proti Podčetrtnčanom.

Zlatorog, Hopsi in Rogaška so po treh tekmah pri dveh zmagah in porazu, Terme Olimia pri zmagi in dveh porazih, medtem ko Tajfun v novi sezoni še ni okusil slasti zmage. V vrhu lestvice sta neporažena Krka in Helios.

Ferme šokiral Primorsko

Košarkarji Primorske so zgodovinski dogodek v Kopru, prvo domačo tekmo, obeležili s porazom. Rogaška je bila srečnejša po rezultatu 66:65. Zanimiva košarkarska predstava je vrhunec nepričakovano doživela v zadnjih izdihljajih. Gostitelji so imeli 11 sekund pred koncem štiri točke prednosti, vendar je »eksplozirala« Tadej Ferme. Najprej je zadel trojko, zatem je na drugi strani Gezim Morina izkoristil le enega od dveh prostih metov, tik ob zvoku sirene pa je 25-letni branilec v dresu Rogaške zadel še drugo trojko, za drugo zmago Slatinčanov v tej sezoni. »Do zadnjih petih minut zadnje četrtine smo nadzorovali potek srečanja, nato pa smo domačim dovolili, da se približa-

jo. Zbrali smo se in po zadeti trojki Fermeta iz zelo težkega položaja slavili pomembno zmago,« je dejal trener Rogaške Damjan Novakovič. Davis Darwin je za goste dosegel 18 točk. Slatinčani bodo že jutri znova na delu. Gostovali bodo v Šentjurju.

Poigrali so se

Laščani so v uvodnem nastopu v državnem prvenstvu visoko premagali Portorož, nato tesno izgubili pri državnem prvaku v Domžalah, tokrat pa so Tajfun dobesedno nadigrali. Zmagali so s 85:59. Po odhodu trenerja Krešimirja Bašića je na gostujoči klopi sedel začasni »reševalec« Robi Ribežl. Domača zasedba je trdne temelje za končno zmago postavila že v prvem polčasu, ki ga je dobila s 15 točkami razlike. Imela je štiri izrazito razpoložene igralce; Igor Tratnik je dosegel 22 točk in ujel 11 žog, Nejc Barič je prispeval 18 točk in pet podaj, 15 točk je dodal Ramo Rizvič, eno manj ter šest skokov pa je zbral Matej Krušič. »Končna zmaga je visoka, a to nikakor ne pomeni, da smo se do nje dokopali po lahki poti. Fantje so na igrišču prikazali največ, česar so sposobni. V nekaterih trenutkih tekme smo še imeli manjša nihanja in zato iz rok izpustili visoko prednost,« je bil zadovoljen Aleš Pipan,

Robi Ribežl je dejal: »Naša ekipa danes na parketu ni pokazala ničesar. Pokazal se je karakter igralcev in upam, da se bo to s prihodom novega trenerja spremenilo. Tokrat so bili igralci kot inženirji in ne kot rudarji. Potrebujemo rudarje. Ko dobiš udarec, da ga vrneš, da se boriš.« Domači razigrani kapetan Krušič je enkrat izjemno zabil in poskrbel za navdušenje. Po tekmi je šaljivo dejal: »Zdaj, ko sem malce shujšal, še lahko pričakujete kakšno zabijanje.« Laščani bodo v soboto v Kopru proti Primorski odigrali tekmo lige Alpe Jadran, v sredo bodo v prvenstvenem obračunu v Treh lilijah gostili Šenčur.

Reševal bo Golemac

Zadnji dnevi so bili v šentjurskem prvoligašu pestri. Sprva so iz vrst Tajfuna sporočili, da Krešimir Bašić ni več trener prvega moštva, zatem so visoko izgubili na gostovanju pri Zlatorogu, zdaj pa so sporočili, da bo člansko zasedbo vodil Jurica Golemac. Slednji je trenersko pot začel v zagrebški Ciboni, kjer je med letoma 2013 in 2015 deloval kot pomočnik trenerja. Igral je za številne klube, med drugim tudi za Slovan, Union Olimpijo in Krko, pri kateri je sklenil igralno kariero. V sezoni 2002/2003 se je

z Efes Pilsnom veselil naslova turškega prvaka. Golemac, ki je za reprezentanco Slovenije zbral 17 nastopov, je s Tajfunom pogodbo podpisal za dve leti. Novi trener naj bi v Šentjurju v naslednjih dneh opravil tudi nekaj menjav. Pričakovati je, da bi lahko dres Tajfuna slekli trije ali štiri košarkarji. V Hruševcu si želijo Daniela Vujasinoviča, ki trenira s celjskimi košarkarji. V prejšnji sezoni, ko je nosil dres Zlatoroga, je bil proglašen za najboljšega podajalca državnega prvenstva in obenem izbran v najboljšo peterko lige. Tajfun obenem išče še eno zelo dobro »štrico«.

Kuhar je dobro zakuhal

Košarkarji Polzele, ki so tesno izgubili proti Unionu Olimpiji, so prišli do novega uspeha. S 76:62 so v domači dvorani premagali Terme Olimia. Enakovredna je bila le uvodna četrtina. Ta se je končala z 20:16, potem pa je domača ekipa stopila na plin. Pri izidu 38:21 je bilo že jasno, da bodo gostje težko prišli do preobrata. Uspelo se jim je približati na štiri točke, potem pa je sledil odgovor gostiteljev in pobjeg na varno prednost. Odličen je bil spet Jakob Čebašek, ki je v dresu Hopsov dosegel 26 točk.

Najboljši strelec pri Hopsih je bil Jakob Čebašek (levo), dobro mu je sledil Dejan Čup (zakrit v skoku). Najbolj koristna igralca pri gostih sta bila Anže Cerkovnik (v skoku) in Mensud Julevič (desno).

Jure Štruc jih je pri gostih vknjižil 14. »Igro in rezultat smo nadzirali celo srečanje. Škoda je, da so se znova ponovile napake, ki smo jih delali že v prejšnjih tekmah. Ko povedemo z dvomestno razliko, tekmeču dopustimo, da se nam približa ali nas celo ujame. To kaže, da bo treba določene stvari popraviti in nadgraditi, da bomo v naslednjih tekmah še boljši,« je z zadovoljstvom razlagal domači trener Boštjan Kuhar,

gostujoči Boris Zrinski je dejal: »Dobili smo svojo priložnost, ko so Hopsi zaigrali z nižjo peterko. Kljub temu da smo dobili skok, smo izgubili kar 27 žog. Na takšen način tekme ne moreš dobiti, zato je zmaga domačinov povsem zaslužena.« Polzelani bodo v ponedeljek gostili škofjelški LTH Castings, medtem ko bodo Podčetrtni v sredo gostovali v Portorožu.

MITJA KNEZ
Foto: SHERPA

Idealen štart: zmaga po dveh podaljških

Slogan Vrniti košarko Celjanom in Celje košarki bo do veljave morda prišel že v tej sezoni. Štart v tekmovanju v 2. slovenski ligi je bil najbrž celo idealen. Celjsko moštvo je zaostajalo že za sedem točk, z bojovito igro je kmalu ujelo Grosupeljčane, ki jih vodi Predrag Milović, v pravi dramati se je tehtnica nagibala zdaj na eno zdaj na drugo stran, ko pa je kazalo, da je Celjanom zmanjkalo adutov, pa so se izkazali njihovi soigralci.

Celjani so derbi proti Grosupeljčanom dobili po dveh podaljških z 90:82. Šoštanjska Elektra je v Ljubljani proti Iliriji (Goran Jagodnik, Stipe Modrič, Jasmin Hukič) klonila kar z 88:56, Konjice (Beno Pungartnik 24 točk, Tomaž Jereb 23) pa so zmagale v gosteh pri Ljubljani z 82:71.

Dobro lovili odbite žoge

To je bil za celjske košarkarje imeniten uvod v sezono, od katere veliko ali celo ogromno pričakujejo. Najboljši strelec tekme je bil Tadej Koštomaj s 25 točkami: »Kar se tiče zmage, je bilo

V zadnjih minutah rednega dela in v obeh podaljških je odločila srčna igra celjskega moštva, ki je dobro lovilo odbite žoge. V skoku Matic Perger (št. 12), levo je Tadej Koštomaj (11), v ozadju Klemen Požin (6), desno pa Luka Milovac (7).

lepo, a naša igra je bila še daleč od zelene. Čutili smo tudi pritisk, saj smo dali vedeti, da letos želimo predvsem zmagovati. Nasprotni spada med najmočnejše v ligi. Ponosen sem na fante, da smo uspeli slaviti.« Zmaga

proti favoritu v napeti končnici, po celo dveh podaljških, je vsekakor magnet za gledalce. »Vemo, da je Celje mesto košarke. Zakaj bi se le v okolici igrala košarka, v Celju pa ne? Zadovoljen sem z obiskom, upam, da bo gle-

dalcev v prihodnje še več,« se nadeja Koštomaj. Še večjo odgovornost je prevzel nase, ko sta zaradi petih osebnih napak parket zapustila Udrih in Zolotič. »Sta naša ključna igralca in takoj se je poznalo, da ju ni na parketu. Toda

imeli smo veliko željo, dobro smo lovili odbite žoge in to je bilo odrešilno.«

Še Triglav in Ilirija

Samo Udrih je peto osebno napako prejel v 38. minuti, dotlej je dosegel 22 točk: »Prve tekme v sezoni pred domačimi gledalci so zelo neugodne. Ne le mladi, tudi starejši igralci smo čutili določen pritisk. Dolgo časa je trajalo, da so se stvari postavile na svoje mesto. Pomembno je, da smo ostali skupaj skozi celotno tekmo.« Kdo so najresnejši kandidati za vrh lestvice poleg Celja in Grosupljega? »Triglav in Ilirija,« je odgovoril 195 centimetrov visoki branilec. Dobro se je pod obročema znašel Ilija Zolotič, bil je najboljši skakalec tekme z osmimi ujetimi žogami, dosegel je 20 točk: »Takole je najslajše zmagati. V celjskem dresu sem že pol leta, vendar v prejšnji sezoni nisem imel pravice nastopa. Veseli nas dober obisk, ki je precej boljši od lanskega.«

Raztrgano, a uspešno

V dvorani je bilo precej znanih košarkarskih obra-

zov, od Gorana Juraka, ki bi še lahko pomagal na parketu, a bo morebiti v pisarni, do Dejana Dunoviča, ki še išče primeren klub. Manj je, žal, izobešenih transparentov od pokroviteljev. Tudi generalnega, ECE Celje, ni več v imenu kluba. V odgovor predsednik Aleksander Kolka le zmajuje z glavo, a optimistično zre v prihodnost in se nadeja, da bo čez mesec ali dva vse precej drugače.

Trener Jernej Kobale je po uspešnem debiju na celjski klopi poudaril: »Grosupeljčani na papirju visoko kotirajo, za nas pa so prve tekme pred našim občinstvom zelo zahtevne. Zato je bila igra raztrgana, v drugi četrtini smo popustili še v obrambi. Po odmoru smo goste takoj ujeli, a odlepiti se nismo znali. Tokrat smo manj rotirali, saj je to narekovala pomembnost tekme.« Za pogum v ključnih trenutkih tekme je treba pohvaliti še vsaj Luko Milovca in Matica Pergerja. Celjani bodo Plamo Pur iz Ilirske Bistrice gostili 5. novembra, tekma 2. kroga v Črnomlju je preložena.

DEAN ŠUSTER
Foto: SHERPA

Med najboljšimi tudi v reprezentancah Slovenije

Skoraj polovico članov predstavljajo igralci Celja

Od 26. februarja 1992, ko je moška članska rokometna reprezentanca samostojne Slovenije odigrala prvo uradno tekmo s Hrvaško v Zagrebu (poraz z 21:18), in do 17. avgusta 2016, do tekme četrtfinala OI v Riu (poraz z Dansko s 37:30), je za njo nastopilo 140 rokometišev – med njimi skoraj polovica igralcev Celja, od tega 35 (25 odstotkov) Celjanov in 31 (22 odstotkov) tistih, ki so kdajkoli (vsaj eno sezono) zaigrali za celjsko prvo ekipo.

Še vedno je najboljši strelca reprezentance Celjan **Luka Žvižej** s 702 zadetki, po številu odigranih tekem (217) pa drugi, za **Urošem Zormanom** (224 tekem). Tudi na drugem, tretjem in četrtem mestu najboljših strelcev so Celjani – **Aleš Pajovič** (697 golov/181 tekem), **Roman Pungartnik** (679/171) in **Dragan Gajič** (642/151). Sto ali več tekem so za reprezentanco odigrali še **Zoran Lubej** (162 tekem/385 golov), sicer v dresu Prul, **Miladin Kozlina** (117/236), **Rolando Pušnik** (114/4), **Miha Žvižej** (101/221), ki ni nikoli nastopil za celjsko prvo ekipo, in **Dušan Podpečan** (100 tekem).

Slej kot prej so bili med najpomembnejšimi »Celjani« v reprezentanci tudi legende celjskega rokometna Ribničan **Tomaž Tomšič** (200 tekem/414 golov), Ptujčan

Renato Vugrinec (187/616), Krčan **Uroš Šerbec** (120/467) in Belorus **Sergej Rutenka** (56/308). Kar 212 nastopov ima Ribničan **Beno Lapajne**, ki je v vrata reprezentance kot član prve celjske ekipe prvič stopil leta 1996, štiri sezone (2004–2008) pa je za Celjane branil še zdaj steber reprezentančne obrambe vratar **Gorazd Škof** (187 nastopov), ki je svojo bogato kariero začel v RK Brežice. Pomembni reprezentanti so bili še člani celjskega kluba: Ljubljanačana **Jure Natek** (154/393) in **Matjaž Brumen** (131/385) ter Gorenjec **David Špiler** (134/293). Vzhajajoče zvezde v reprezentanci so Sevnčan **Blaž Janc**, član celj-

ske prve ekipe od leta 2012, v sezoni 2014/15 njen najboljši strelca (249 golov) in s 30 goli celo najboljši strelca naše izbrane vrste na olimpijskih igrah v Riu, Trebanjec v celjskem dresu **Miha Zarabec** in tudi Celjani – vratar **Urban Lesjak** ter krožna napadalca

Piše: ANDREJ ŠUŠTERIČ

Tone Tiselj

Miro Požun

Slavko Ivezić

Niko Markovič

Celjani, selektorji članske reprezentance Slovenije (1992–2016)

Blaz Blagotinšek in Vid Poteko, vsi člani olimpijske reprezentance 2016 (6. mesto). Člansko reprezentanco Slovenije je do zdaj (1992–2016) vodilo deset selektorjev, med njimi tudi štiri Celjani. Prvi selektor je bil **Tone Tiselj**, v letih 1992–1994 in leta 2004, ko je dosegel tudi največji uspeh rokometišev – drugo mesto na Euro 2004 v Sloveniji. Drugi selektor je bil **Miro Požun** (1995–1996 in 2008–2009) in tretji **Slavko Ivezić** (1996–1997 in 2005–2006). Vmes je bil eno leto (2003) na čelu slovenske članske reprezentance **Niko Markovič**. RZS ne beleži natančnih podatkov o nastopih mladinske in kadetske reprezentance, po različno zbranih podatkih pa je za eno in drugo reprezen-

tanco od leta 1992 do danes nastopilo vsaj po šestdeset celjskih mladincev in kadetov.

Daleč najuspešnejši selektor mladih selekcij je **Slavko Ivezić**, ki je z mladinsko reprezentanco do zdaj (2002–2016) osvojil kar šest medalj – srebrno na EP 2002 in pet bronastih na SP 2003, EP 2004, SP 2009, EP 2010 in EP 2012. Selektorji mladincev so bili še Celjani **Miro Požun** (1992–1003), **Aleš Praznik** (1997), **Tone Tiselj** (1998–1999) in **Mišo Toplak** (2000–2001), selektorji kadetov pa **Igor Razgor** (1997), **Matjaž Guček** (2003) in **Aleš Praznik** (2006).

Naslednjič: Brez njih ne bi šlo (40. del)

Foto: arhiv RK CPL, www.RZS

	1. Luka Žvižej - 217 nastopov - 702 golov - 4. mesto SP '13		2. Aleš Pajovič - 181 nastopov - 697 golov - srebro EP 2004
	3. Roman Pungartnik - 171 nastopov - 679 golov - srebro EP 2004		4. Zoran Lubej - 162 nastopov - 385 golov - srebro EP 2004
	5. Dragan Gajič - 151 nastopov - 642 golov - 4. mesto SP '13		6. Miladin Kozlina - 117 nastopov - 236 golov
	7. Rolando Pušnik - 114 nastopov - 4 goli (vratar)		8. Miha Žvižej - 101 nastop - 221 golov - 4. mesto SP '13
	9. Dušan Podpečan - 100 nastopov - 0 golov (vr.) - srebro EP 2004		10. Goran Kozomara - 72 nastopov - 79 golov

Celjani z največ odigranimi tekami v članski reprezentanci Slovenije (1992–2016)

Najboljši rokometiši Celja vseh časov (1961–2016) Izbor bralcev za najboljšo sedmerico

Ob koncu nadaljevanj o zgodovini celjskega rokometna, ki letos praznuje sedemdeseto obletnico delovanja, razpisujemo nagradno glasovanje za najboljšo postavbo (sedmerico) vseh časov med letoma 1961 in

2016. V izbor vam ponujamo svoj predlog igralcev po posameznih igralnih mestih, lahko pa dodate kateregakoli drugega igralca, ki je nastopal za člansko ekipo Celja. V priloženo glasovnico vpišite ime

in priimek igralca prve (3 točke), druge (2 točki) in tretje postave (1 točka) ter po pošti s svojimi podatki pošljite na naš naslov: **Novi tednik, Prešernova ulica 19, 3000 Celje**. Po končanem glasovanju bomo iz-

rebali deset bralcev, ki bodo prejeli knjigo Andreja Šušteriča z naslovom Zgodovina celjskega rokometna – od začetkov rokometna v Celju in ustanovitve kluba do naslova evropskih klubskih prvakov. Rezultate glasovanja za najboljšo postavbo rokometišev Celja vseh časov in imena izžrebancev bomo objavili v Novem tedniku.

KUPON NAJBOLJŠA EKIPA VSEH ČASOV CELJSKEGA ROKOMETA

VRATARJI:

1.
2.
3.

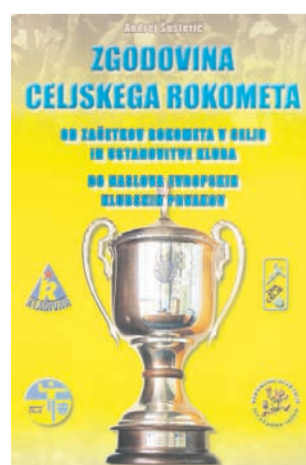
Ime in priimek

Naslov

Poštna številka in kraj

Vratar:

Žare Presinger
Janez Markovič
Ernest Marguč
Milovan Tomić
Rolando Pušnik
Darko Zupanc
Miran Kapitler
Sandi Lesjak
Aleš Anžič
Boštjan Strašek
Beno Lapajne
Dejan Perić
Dušan Podpečan
Mustafa Torlo
Gregor Lorgier
Mario Kelentrič
Aljoša Rezar
Gorazd Škof
Aljoša Čudič
Richard Štochl
Mirko Alilović
Urban Lesjak
Matevž Skok
Ivan Gajič

Blaž Janc, ki se mu bodo najstniška leta iztekla 20. novembra, je v vrhunski formi. Žal bo vodstvo celjskega kluba prej ali slej popustilo pod pritiski mamljivih ponudb in sprejelo izdatno odškodnino.

Deveti gol Janca za dragoceno točko

Rokometiši Celja Pivovarne Laško so v 5. krogu lige prvakov na Švedskem igrali neodločeno s Kristianstadam 29:29. V napeti končnici je izenačujoči gol v zadnjih sekundah dosegel **Blaž Janc**, z devetimi zadetki najboljši strelca tekme.

Po pet golov sta prispevala **Vid Poteko** in **Gal Marguč**. Trener **Branko Tamše** je bil zadovoljen, čeprav so njegovi varovanci v drugem polčasu že imeli prednost treh golov: »Vedeli smo, da bodo gostitelji izkoristili vsako našo napako. Tudi ko smo zaostajali za pet golov, smo ostali zbrani. Zaradi poškodb in bolezni v naši ekipi je točka še toliko bolj dragocena.« Kapetan **Luka Žvižej** je prispeval dva gola: »Točka nam zelo veliko pomeni in nam odpira vrata proti zastavljenemu cilju.« Naslednjo tekmo v ligi prvakov bodo Celjani igrali 12. novembra, ko bodo v dvorani Zlatorog gostili Szeged. V ligi Seha pa bodo drevi gostovali v Skopju pri Metalurgu.

DŠ, foto: Grupa

Vrstni red skupine B: Kielce, Vardar 8 točk, Rhein-Neckar Löwen 7, Szeged 5, Meškov 4, Kristianstad, Celje 3, Zagreb 2.

Celjska skupina Fierce s presrečno trenerko Tjašo Leban, ki ni skrivala navdušenja.

Val, ki je s plesom preplaval svet

Skupina Fierce najboljša na svetu

Plesna skupina Fierce iz Plesnega vala Celje je v kategoriji hip hop mladinskih malih skupin na svetovnem prvenstvu v Gradcu osvojila prvo mesto. Mlade celjske plesalke vodi trenerka in koreografinja Tjaša Leban. Skupaj so drugo leto, poznajo se že od prej.

»Letos smo se vseskozi družile, tudi v zasebnem življenju. Naša plesna točka je bila sicer podobna tisti na evropskem prvenstvu v Riminiju, pa vendar je bila korenito posodobljena.« je zahripano pojasnjevala Lebanova, ki je glas izgubila, ko je navijala za svoje varovanke. »Uresničilo se je prav tisto, za kar smo celo leto vadile. Zložile so se vse ure treningov in odrekanih. Dekleta so dobile nagrado za trdo delo. Nismo pričakovale prvega mesta, smo si ga pa seveda močno želele. Zaokrožile smo zgodbo s tremi naslovi, državnim, evropskim in svetovnim,« je zaključila trenerka in koreografinja Tjaša Leban.

Fierce sestavljajo mlade celjske plesalke, stare od 12 do 14 let. Na jugu Avstrije so veliko zmago slavile Lana Apotekar, Hana Firer, Kaja Roš, Nika Cehnar, Laura Pintar, Sara Jezernik in Azra Sinanović. Sredi prejšnjega meseca je vodstvo Plesnega vala razveselila skupina The Pharaohs, ki je na Sardiniji postala svetovna prvakinja v street plesu v članski konkurenci. Plesni val je letos dokazal, da »se lahko postavi ob bok najboljšim na svetu«, kot so zapisali vodilni v uspešnem celjskem klubu.

DEAN ŠUSTER
Foto: arhiv PLESNI VAL

Ekipe Modri medo

Med najboljših šestnajst

Člani Športnega društva Modri medo so se udeležili 34. svetovnega prvenstva policistov v malem nogometu na Nizozemskem.

V Lichtenvoordeju so v predtekmovalni skupini vknjižili pet zmag, neodločen rezultat in dva poraza, kar je zadoščalo za tretje mesto v skupini in uvrstitev v nadaljnje tekmovalje, kar je bil tudi cilj ekipe. V Eibergenu so v šestnajstini finala premagali romunske tekmece iz ekipe Dinamo M. S. M. z 1:0 in se uvrstili med najboljših 16 ekip. Žreb jim je namenil ekipo iz Turčije (Anatolia), s katero so že izgubili v skupini. Tekmeči so bili znova boljši, tokrat s 3:1. Sebastjan Špeglič, Bojan Vajs, Velimir Vrabetič, Darko Vrabetič, Luka Vidmar, Boštjan Čerenjak, Tomi Puckmeister, Aleš Dovgan, Aleš Bogatin, Ervin Jančič, Jernej Čretnik, Milan Adrinjek, Bojan Čonkaš, Gregor Turecki in Darko Čičič so bili zadovoljni z uvrstitvijo, saj so se SP udeležili prvič.

DŠ, foto: arhiv ŠP Modri medo

Zaviti v meglo odnesli celoten plen

V zadnji tekmi 14. kroga 1. slovenske nogometne lige je Rudar v nedeljo preprečil Olimpiji, da bi zadržala vodstvo na lestvici. V Velenju se je končalo brez golov; izrazitejše priložnosti je imela Olimpija, a se je izkazal vratar gostitelj Borivoje Ristić.

Že v petek so Celjani v Domžalah premagali Kalcer s 3:0. Maribor ima zdaj točko več od Olimpije, štiri od Domžal in sedem od Celja.

Podlogar zadel in podal

Celjani so gladko zmagali v Domžalah. Delo so jim olajšali sodniki, ki so priznali drugi gol, ko je bil Jure Travner v nedovoljenem položaju, in zgodaj podelili dva rumena kartona Liridonu Osmanaju. Ta je moral z igrišča v 56. minuti, 50 minut prej pa je pri izidu 0:0 imel izjemno priložnost. Povsem je nanj pozabila celjska obramba, na srečo je slabo zaustavil žogo oziroma slabo streljal. Očitno ga je do godek raztogotil in je kasneje storil medvedjo uslugo svoji ekipi. Celje je povedlo že po 20 minutah. Lovre Čirjak je z glavo vrnil žogo v kazenski

prostor domačih, ki ga je prepozno zapustil najizkušenejši branilec (Milan Anđelkovič), »ofsajda« ni bilo in Matej Podlogar je pospravil žogo v mrežo. V 70. minuti je za končni izid podal Daliborju Volašu: »Veseli smo zaradi osvojitve treh točk. Dolgo smo se mučili, po izključitvi nam je le steklo. Še dolga pot je pred nami, da se bomo ujeli z novim trenerjem. Za njegove metode potrebujemo čas. Upam, da bomo to čim prej sprejeli in prikazali na igrišču.«

Odločila »oslarija«

Trener Kalcerja, Celjan Jani Žilnik, se je lahko le držal za glavo ob potezah Osmanaja: »Težko prihajamo do zrelih priložnosti, tokrat smo imeli možnost, da povedemo. Nasprotniki so dovolj izkušeni, da so svojo prvo priložnost izkoristili. V drugi del smo krenili z željo, da preobrnemo rezultat, a je sledila »oslarija« našega igralca, po kateri smo bili nemočni.« Igor Jovičević je le prejel potrebno dokumentacijo in je lahko sedel na klopi. Po prvi zmagi v vlogi trenerja Celja je čestital varovancem predvsem za borbenost: »To

Lestvica 1. SNL

MARIBOR	14	9	3	2	26:12	30
OLIMPIJA	14	9	2	3	20:10	29
DOMŽALE	14	8	2	4	31:16	26
CELJE	14	7	2	5	17:13	23
GORICA	14	6	3	5	17:13	21
LUKA KOPER	14	5	3	6	13:17	18
RUDAR	14	4	4	6	18:18	16
KRŠKO	14	3	5	6	13:23	14
ALUMINIJ	14	3	4	7	13:20	13
KALCER	14	0	4	10	10:35	4

Celje (4-2-3-1): Rozman – Vidmajer, Hadžič, Travner, Džinić – Pungaršek, Cvijanović – Čirjak, Rahmanović, Podlogar – Volaš. Igrali so še Požeg Vancaš, Šporn, Pečnik.

je bil le mali korak do zelene igre. Imam pametno ekipo, ki razume, kaj od nje zahtevam.« V vlažnem hladu se je megla vse bolj spuščala na igrišče. Pred koncem tekme ni bilo možno razbrati, kje je žoga. Na srečo se je čas iztekel, sicer bi sodnik Perić iz Kranja moral prekiniti srečanje, ki je minilo v silno turbulentnem vzdušju.

DEAN ŠUSTER

NA KRATKO

Budučnost pred vrati

Celje: Košarkarice celjskega Athletea so odigrale kar štiri tekme v osmih dneh. Najprej so v sredo v ligi WABA premagale Crveno zvezdo z 88:63 (Prezelj 19 točk). Nato so v soboto ugnale Ježico z razliko 74 točk, nato v nedeljo Janino za 50, sinoči pa so gostile še Konjičanke. Oster ritem tekem jim bo koristil v pripravi na srečanje Jadranske lige s podgoriško Budućnostjo, ki bo 2. novembra v Celju. Trener Athletea Damir Grgič je v vlogi selektorja slovenske reprezentance objavil seznam 12 igralcev za kvalifikacijski tekmi za nastop na EP proti Litvi in Latviji. Računal bo lahko na vse najboljše, vključno s prvo zvezdnico Niko Barič. Na spisku je še sedem nekdanjih igralcev Celja

in ena sedanja, Annamaria Prezelj. Slovenija bo Litvo gostila 19. novembra v Celju.

V finalu tudi Tina Sölden

Na uvodnem vesleslalomu za svetovni pokal alpskih smučark na ledeniku Rettenbach – zmagala je Švicarka Lara Gut – sta se dobro odrezali tekmovalki s Celjskega. Ana Drev iz Šmartnega ob Paki je bila 10., Tina Robnik iz Luč pa 19. Obe sta vpisali najboljši uvrstitvi v Söldnu, čeprav sta krepko pokvarili svoja položaja po prvi vožnji.

Komaj strli Maribor

Ljubljana: Na skupščini Hokejske zveze Slovenije je namesto Jureta Cekute član predsedstva postal Milan Rajtmajer, predsednik celjskega kluba. Novi član maloštevilne slovenske hokejske družine je postal Hokejski klub Velenje. Na celjskem drsališču bo v soboto nova tekma državnega prvenstva, ob 18. uri bo gostja

Crvena zvezda. Celjani se niso izkazali na zadnji preizkušnji. V Mariboru so sicer zmagali v podaljški s 6:5. Manj kot štiri minute pred koncem rednega dela so zaostajali s 5:3. Najprej je zaostanek znižal Aljaž Ribič, 25 sekund pred zadnjim zvokom sirene pa je izenačil Nejc Kastelic.

Oblak zamenjal Begoviča

Celje: V 5. krogu 1. slovenske lige so celjske rokometarice zmagale s Kopru s 31:23. Ekipo je vodil novi trener Sebastjan Oblak, potem ko je vodstvo kluba odpustilo Rajka Begoviča. Tehtnega razloga za prekinitve sodelovanja ni navedlo. Preostali ekipi s Celjskega sta doživeli poraza, Velenjčanke na Ptuj s 27:25, Žalčanke pa v svoji dvorani proti ekipi Ljubljane s 25:21. V soboto bo v dvorani Golovec lokalni derbi med Celjem Celjskimi mesninami in Zelenimi dolinami Žalcem (19.00). (DŠ)

HIDRAVLICNI CEPILNIKI DRV LANCMAN™
POVEZOVALNIKI DRV LANCMAN™
KROŽNE ŽAGE S TRAKOM LANCMAN™

NOVI MODELI CEPILNIKOVI!
- V MARCU AKCIJA, PREVERITE PRI VAŠEM PRODAJALCU!

Zahtevajte brezplačen katalog:
03 828 16 11

LANCMAN™ www.lancman.si

GOMARK
trgovina in proizvodnja d.o.o.
GOMARK d.o.o., ČEPLJE 22, SI-3305 VLAJKO

STROJI
PRODAM

MIKSER Inox za miksanje krmne hrane prodam. Telefon 041 999-910. p

STISKALNICO za grozdje, 100 l, koš ima letvice proti izpadanju jagod, lepa in vredna oglada, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 041 981-076. 2440

KOSILNICO Tanaka Kawasaki, na laks, prodam. Telefon 031 276-086. 2443

BONAFIN
Gotovinska posojila do 1000 eur na osnovi osebnega dohodka in pokojnine.
PE Celje, Ul. XIV. Divizije 14,
03 / 425 70 00.
Bonafin ena d.o.o., Slovenske 27, 1000 Ljubljana.

KUPIM

TRAKTOR Zetor, Imt, Ursus, Univerzal, Štore, Deutz ali Tomo Vinkovič, kupim. Letnik in model nista pomembna. Kupim tudi ostalo kmetijsko mehanizacijo. Telefon 031 562-809. p

POSEST
PRODAM

V LEPEM, mirnem predelu Celja ugodno prodamo dobro vzdrževano družinsko hišo. Cena po dogovoru. Telefon (03) 548-5424, 031 585-889. 2373

HIŠO z zemljiščem, drvarnico in gospodarskim objektom, na lepi lokaciji v Lembergu, bližina gradu in Term Dobrna, energetska izkaznica je izdelana, prodam. Telefon 031 849-750. 2470

HIŠO na lokaciji, Žalec, Ložnica 35 c, prodam. Telefon (03) 548-1865, popolnan. 2360

NIKIFRANJO KEDER, S.P.
DOLORES
astrologinja
090 64 30
cena pogovora za minuto je 1,99 EUR oz. po ceniku vašega operaterja

ŠENTVID pri Grobelnem, novo naselje. Hišo, letnik 1985, 127 m² stanovanjske površine, obnovljeno, zemljišče 839 m², velik vrt, primerno tudi za malo večjo družino, št. energetske izkaznice 2014-61-100-8, prodam za 122.000 EUR. Telefon 041 560-539. 2398

STANOVANJE
ODDAM

DVOSOBNO stanovanje, 70 m², v Škofiji vasi, popolnoma obnovljeno, oddam ali prodam. Telefon 041 685-555. 2465

DVOSOBNO, delno opremljeno stanovanje v Celju (Nova vas) oddam ali prodam. Telefon (03) 577-7094, po 20. uri. 2461

OPREMLJENO stanovanje z balkonom, 72 m², v pritličju, za dve osebi ali manjšo družino in sobo z lastnim vhodom, za eno osebo, oddam. Telefon 041 650-737. 2471

GORDANA
astrologinja
jasnovidnost
BIOTERAPIJE
GSM
041 404 935
Družino Kvaternik, Savinova 7, Celje

KUPIM

STANOVANJE ali vikend v Celju oziroma okolici kupim za do 45.000 EUR. Telefon 070 561-473. 2402

OPREMA
PRODAM

ŠTEDILNIK na trdo gorivo, lepo ohranjen, skoraj nov, prodam. Telefon 031 591-992. 2449

ŽIVALI
PRODAM

PRAŠIČE, težke od 30 do 130 kg in od 240 do 280 kg, prodam. Domača hrana, dostava. Telefon 031 524-147. 2322

NESNICE rjave, grahaste, črne, pred nesnostjo, prodamo. Brezplačna dostava na dom. Perutninarstvo, Vzreja nesnic Tiboot, telefon (02) 582-1401. n

KOKOŠI nesnice jarkice rjave, bele, grahaste in črne barve, pred nesnostjo, prodamo, pripeljemo na dom. Telefon 070 545-481. p

PRAŠIČE, domače vzreje, za zakol ali nadaljnjo rejo, težke od 30 do 300 kg, prodam. Možna dostava. Andrejeva kmetija iz Jazbin, telefon 031 509-061. 2347

DVE breji kozi, ena z mlekom, prodam. Telefon 031 561-155. 2414

DVE telici, breji 5 mesecev, vajeni paše, prodam. Telefon 031 604-659. 2433

TELICO limuzin, 670 kg, kravo za zakol ali nadaljnjo rejo in polovico prašiča, prodam. Telefon 070 667-374. 2437

PRAŠIČE, od 130 do 200 kg, prodamo. Telefon 041 708-978, 031 569-287. 2441

PUJSE, 35 kg in pekinške rase prodam. Telefon 031 464-655. 2446

PONI kobilo, staro 9 let in žrebca, starega tri leta in pol, cena za oba 550 EUR, prodam. Telefon 031 464-655. 2446

PRAŠIČE, od 50 do 200 kg, možno tudi polovica, prodam. Cena po dogovoru. Telefon (03) 5774-097. 2447

DVA bikca simentalka, težka po 200 kg, prodam. Telefon 041 725-055. š 82

KRAVO, staro dve leti in pol, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 041 547-769. š 81

TELICO simentalko, težko 550 kg, za 970 EUR in telico limuzin, težko 220 kg, prodam za 570 EUR. Telefon 031 461-158. 2454

BIKCA, stara 2 meseca, čb in teličko, staro 10 dni, čb, prodam. Telefon 031 840-282. 2406

PRAŠIČE, težke od 20 do 80 kg, domače vzreje, prodam. Telefon 041 797-052. 2461

NEMŠKO ovčarko, staro tri mesece, rodovniških staršev, prodam. Telefon 031 646-273. 2462

DVA bikca simentalka prodam. Telefon 041 910-466. 2468

Pokrajinski muzej Celje vabi na brezplačno počitniško delavnico

GRB MOJE DRUZINE,
ki bo v sredo in četrtek,
2. - 3. 11. 2016,
od 10.00 do 12.00,
v Knežjem dvoru
Pokrajinskega muzeja Celje.

Kdaj in zakaj so izdelali prve grbe, simboli na grbih, kaj grbi pomenijo danes in vse zanimivosti o heraldiki, bomo skupaj z udeleženci spoznali z ogledom razstave o grofih Celjskih. Izdelali bomo lastni družinski grb.

Delavnica je namenjena otrokom od 6. leta naprej.

Obvezne so predhodne najave!
T: 034280962, 031612618
E: muzej@pkmuz-ce.si

TELICO simentalko, brejo v devetem mesecu, prodam. Telefon 070 445-858. 2467

TELIČKO Is lim, težko 240 kg in prašiča, težkega 170 kg, prodam. Telefon 031 559-820. 2466

BREJO telico simentalko prodam. Telefon 070 259-170. 2475

BREJO telico simentalko in telico pasme limuzin, težko približno 500 kg, obe pašni, prodam. Telefon 031 832-361. 2473

PRAŠIČE, od 30 do 250 kg in izločene svinje, domača hrana in dostava, prodamo. Zbiramo tudi naročila za kolone. Telefon 031 311-476. p

astro center vedeževanje in astrologija
090 77 77

Kugler d.o.o., Cipekarniška 15b, 3000 Celje, 2,19 €/min.

ROŽNATI DIAMANT
ROSA DIAMANTE
med tednom 20,40
ARENA TV

KUPIM

DEBELE, suhe, krave in telice kupujem. Plačilo takoj + davek. Telefon 041 653-286. š 55

PITANE krave in telice za zakol kupim po širši Štajerski. Plačilo takoj + davek. Telefon 040 647-223. p

KMETIJSKI PRIDELKI
PRODAM

RDEČE vino zlatih sort, 250 litrov, cena 1 EUR/liter, prodam. Telefon 040 796-388. 2434

KRMNI krompir, koruzo in slamo v okroglih balah prodam. Telefon 041 663-137, Peter. 2448

KORUZO v zrnju, suho, prodam. Telefon 041 759-681. š 83

MOKO bele koruze, belo vino in vinsko žganje prodam. Telefon 070 494-950, 070 612-705. 2452

DOMAČI česen prodamo. Cena po dogovoru. Telefon 031 384-429. 2453

500 kg rumene kolerabe, okolica Šmarja, prodam. Telefon 070 414-985. 2462

RDEČE vino, jabolčnik in jabolčni kis ugodno prodam. Telefon 031 318-430. 2463

SENO, letošnje, kocka 2 EUR, lanska 1,25 EUR, prodam. Telefon 051 228-922. 2469

VSE IZ INOXA NUDI
Ramainoks d.o.o.,
Kopaljška 3, Kidričevo
Ograje, ograjni elementi, okovje za sanitarne kabine, cevi, pločevina, vijaki, dimniki.
Obiščite jih!
Tel.: 02/780 99 26
www.ramainox.si

OSTALO
PRODAM

BRZOPARILNIKE (alfe) prodam. Telefon 030 929-205. 1821

INVALIDSKI električni skuter voziček, močnejši, primeren za starejše, v garanciji, ugodno prodam, lahko dostavim. Telefon 041 517-900. p

ZIMSKE gume Eskimo S 3, 185/160 R 14, profil 6 mm, odlično ohranjene, prodam. Telefon 070 419-686.

REGISTRIRANO prikolico Brako prodam. Cena po dogovoru. Telefon 051 393-461. 2460

DOMAČO repo, kolerabo in petnajst rac tekačic prodam. Telefon 031 756-783. 2439

KAMINSKO peč Smederevo, 9 Kw, rabljeno eno kurilno sezono in dva dimniška grelca, prodam. Telefon 031 276-086. 2443

KUPIM

KURILNO olje, tudi iz zemeljske cisterne, kupim in izčrparam. Telefon 051 491-386. 2474

televizija celje
KONTAKT: 03/42 88 266, marketing@tvcelje.si
www.tvcelje.si

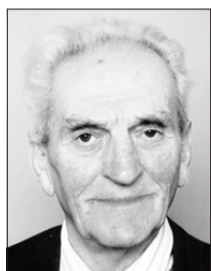
DOGODKI DNEVA
od ponedeljka do petka ob 18.30 in 22.15

SiOL kanal 673
amis kanal 306
telemach kanal 271
T2 kanal 152

novi tednik NAROČILNICA

Ime in priimek:	
Naslov, kraj:	
E-poštni naslov:	Datum rojstva:
Telefonska številka:	Podpis:

Ostale ugodnosti za naročnike: brezplačno prejemažo vse posebne izdaje Novega tednika, 4 male oglase v Novem tedniku (do 10 besed) in 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celje.
Izpolnjeno naročilnico pošljite na naslov: Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje.

*Ko zaželimo tvoje si bližine,
gremo tja v mirni kraj tišine.
Tam srce se tiho zjoče,
saj verjeti noče,
da te več med nami ni.*

ZAHVALA

3. novembra bo minilo
štirinajst let, kar nas je
zapustil dragi mož in oče

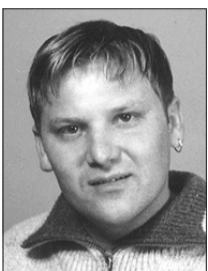
**JANEZ JOHAN
SALOBIR**

iz Trobnega Dola
(11. 5. 1925 – 3. 11. 2002)

Najlepše se zahvaljujemo vsem, ki se ga spominjate,
obiskujete njegov grob in mu prižigate sveče.

Žena Marija, hčerka Marija z družino in sin
Janko z družino

L 205

*Ni večje bolečine
kot v dneh žalosti
nositi v srcu
srečnih dni spomine.*

(Dante)

V SPOMIN

30. oktobra 2016 bo minilo
deset let, kar nas je za vedno
zapustil naš ljubljeni sin

**BOŠTJAN ZORKO
- CANI**

iz Celja
(1975 – 2006)

Žalujoci: mama, ata ter brata Roman in
Damjan z družinama

2444

*Zapel je zvon tebi v slovo.
Poln bolečin ostaja spomin,
ostajajo praznina,
molk in tišina.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega
očeta, dedka in pradedka

SREČKA TOVORNIKA

iz Lok pri Planini
(21. 2. 1936 – 10. 10. 2016)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijate-
ljem, sosedom in znancem za izražena ustna in pisna
sožalja ter darovano cvetje, sveče in svete maše.
Hvala gospodu župniku Vladu Zupančiču za lepo
opravljen poslovilni obred, govornikoma Matevžu
Pušniku in Mateji Tovornik za ganljive besede slo-
vesa, MePZ Zarja Šentvid, Andreji Zakonjšek Krt in
Primožu Krtu za čutno odpete pesmi, Urbanu Ko-
larju in Roku Pelcu za odigrano Tišino ter pogrebni
službi Žalujka.

Hvala vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospre-
mili na njegovi zadnji poti in z nami delili bolečino
slovesa.

Žalujoci vsi njegovi

2442

Umrl je naš upokojeni sodelavec

**ANTON
TOJNKO**

zaposlen kot medicinski tehnik -
mavčar v takratni polikliniki

Ohranili ga bomo v lepem spominu.

Splošna bolnišnica Celje

n

*Kot ljubezen, ki objema,
je tvoje življenje bilo.
Zdaj bolečina srce
nam odeva,
vsi pogrešamo te močno.*

V SPOMIN

**KATJI
KOZOVINC**

(27. 8. 1981 – 24. 10. 2014)

Hvala vsem, ki jo ohranjate v lepem spominu, obi-
skujete njen prezgodnji grob in ji prižigate svečke.

Vsi njeni

2472

ZAHVALA

Po težki bolezni nas je
zapustila draga žena, mama
in stara mama

ROZINA CVETREŽNIK

(1. 3. 1933 – 16. 10. 2016)

Hvala vsem, ki ste ji lajšali boj z boleznijo in stali ob
strani njej in njeni družini.
Vedno boš z nami, Lama.

Mož in sin z družino

2458

radio celje

Ženitna posredovalnica
Zaupanje
Zanimive ponudbe različnih
starosti iz vse države
031 836 378
www.zau.si

**ODKUP HRASTOVE
HLODOVINE**
041 420 111 • 041 954 206
Aida d.o.o., Prekopa 3, Vrnsko

SMREKOVE, bukove in orehove suhe plohe
prodaj. Telefon 041 520-588. 2451

ZAPOSLOITEV

POOBLAŠČENI servis peletnih peči znamk
Nordica Extraflame in Biodom išče no-
vega sodelavca za delo serviserja na
vzhodnem delu Slovenije. Zainteresira-
ni, pošljite kratek opis dosedanjih del
in svoje podatke na naslov: servis@
timiko.si. n

IŠČEM delo: čiščenje hiš, stanovanj, lika-
nje. Samo resni, pokličite telefonsko
številko 031 708-259. 2435

RAZNO

NUDIMO obrezovanje žive meje, košnjo
zelenic, hišniške storitve v hiši ali sta-
novanju. Apertura, Kvedrova ulica 39,
Šentjur, telefon 031 633-966. n

Poroke

Žalec
Poročili so se: Ana JE-
VŠNIK iz Dobriča in David
VREČER s Polul, Urška SE-
NIČ in Janez SLAPŠAK, oba
iz Drešinj vasi.

Smrti

Celje
Umrl so: Alfonz LUŽAR iz
Celja, 83 let, Marija KOLŠEK
iz Založ, 65 let, Roman ZU-
PANC iz Celja, 61 let, Jožef
HRASTNIK iz Laškega, 79
let, Amalija ROKSANDIČ iz
Celja, 84 let, Marjan JELEN

iz Dolenje vasi pri Prebol-
du, 46 let, Oton RAČEČIČ iz
Celja, 86 let, Anton ŠPES iz
Celja, 63 let, Viljem Vinko
VODEB iz Celja, 86 let.

Laško
Umrla je: Gabriela JAZ-
BINŠEK iz Kuretnega, 83 let.

Žalec
Umrl so: Ana GOROPE-
VŠEK iz Ponderja, 90 let,
Franc KRT iz Šempetra v
Savinjski dolini, 87 let, Ifeta
KOTNIK iz Galicije, 61 let,
Jožef JURHAR iz Pongraca,
73 let, Marija GROS iz Reči-
ce ob Savinji, 87 let, Angela
PORLE iz Žalca, 85 let.

novi tednik

Naročniki Novega tednika boste lahko naročniške
ugodnosti za leto 2016 – 4 male oglase v Novem tedni-
ku do 10 besed in 2 čestitki s 50-odstotnim popustom
na Radiu Celju – izkoristili izključno s svojo naročniško
kartico ali naročniško položnico in s svojim osebnim
dokumentom.

Naročniške bonitete, ki niso prenosljive, lahko kori-
stijo samo naročniki Novega tednika, ki imajo porav-
nane svoje obveznosti.

Neizkoriščene ugodnosti se v naslednje leto ne pre-
našajo. Uredništvo NT&RC

Dragi otroci in starši!

V novi gledališki sezoni Vas vabimo,
da se pridružite programu Na Her-
manovem odru. Na šestih priredi-
tvah se bomo srečali z lutkami, igro
in glasbo.

Prva predstava
ZBUDI SE RIBICA

bo že to soboto,
29. oktobra 2016 ob 10. uri
v Hermanovem otroškem gledali-
šču.

Cena abonmaja je 15 EUR,
obisk posamezne prireditve 3 EUR.
Vabljeni!

triglav

V četrtek, 27.10.2016, ob 20. uri v živo

ans. Petka

Jože Šalej, starosta harmonikarjev Šaleške doline

VTV - Vaša televizija, Žarova c. 10, Velenje
t.: 03 898 60 00, vtv.studio@siol.net
www.vtvstudio.com, www.facebook.com/najviza

Spektakel slovenske zabavne glasbe

Noč Modrijanov preseгла vsa pričakovanja

Pozabite vse, kar ste vedeli do-
slej. Svet se ni začel z velikim po-
kom. Začelo se je, ko je v nabito
polno dvorano Zlatorog zarezal
prvi ton. Bila je tema in bila je luč.
Začel se je prvi dan. To je bila rdeča
nit, s katero je približno tisoč na-
stopajočih v dveh večerih skupno
dvanajst tisoč obiskovalcev pope-
ljalo v zgodbo o stvarjenju sveta.

Začelo se je na Dobrni s prvim,
takrat še skromnim, a močnim kon-
certom. Naš dolgoletni sodelavec
Tone Vrabl je dal priveditvi ime, ki
se je drži še danes. Le da se je noč
iz romantičnega nočnega sprehoda

po vasi spremenila v pisan šov ve-
lemestnih luči. Pri vsem skupaj že
dolgo ne gre več za koncert narodno-
zabavne glasbe, ampak za spektakel
slovenske glasbe nasploh. Glede na
vse, ki so se ta dva večera zvrstili na
odru, so Modrijani s svojo nočjo oči-
tno Facebook slovenske glasbe. Če te
ni na tem odru, te očitno sploh ni. Za
piko na i so nastopajoče in obiskoval-
ce preko videopovezave nagovorili še
slovenski športniki in celo sam pred-
sednik države Borut Pahor.

Glasbene zgodbe, večinoma po-
svečene družini, ljubezni in domo-
vini ter seveda veselemu druženju

s prijatelji, so povezali v triurno
verigo venčkov. Začnili so jo z
akrobati na odru in pod stropom, s
plesalci na odru, v vodi in na ledu,
z motorjem, s konjem in psi. Kot
se je v pesmi objeta čez ramena
v eno zčila vsa množica v dvora-
ni, so se v pogledu na sedem dni
božjega stvarjenja v eno združili
tudi najrazličnejši nastopajoči. Sli-
šali smo legende, kot so Alfi Nipič,
Oto Pestner, Edvin Fliser, Tomaž
Domicelj, Slavko Ivančič in Andrej
Šifrer. Pesem Mlade oči so zapeli s

kretanjem, znakovnim jezikom za
gluhe, skozi večer je rdečo nit vodila
slepa deklica in ob naslednji pesmi
je zaplesala plesalka na invalidskem
vozičku. Slišali smo lahko vrhunske
inštrumentaliste soliste in najbolj
znane inštrumentalne sestave. Ob
Polijskem orkestru in Orkestru
Slovenske vojske je nastopilo tudi
sedemdeset otrok iz glasbenih šol
Celje in Žalec, da petstočlanskega
pevskega zbora Gimnazije Celje -
Center niti ne omenjamo. Če ob to
dodamo še tristo plesalcev različ-

nih zvrsti in kar dvesto poročenih
Slovencev v poročnih oblačilih, je
jasno, da je šlo za izjemen logistični
zalogaj, ki ga bo težko prekositi.

Za samo izvedbo je poleg nasto-
pajočih skrbela 130-članska ekipa,
privedev so pripravljali dve leti, za-
dnje mesece z intenzivnimi vajami
od jutra do večera. Vsi, ki so tokrat
ostali pred vrati, pa si bodo šov v za-
četku prihodnjega leta lahko ogledali
na nacionalni televiziji.

StO
Foto: GrupA

FOTO TEDNA

Menjam dežnik za sončnik

Foto: GrupA

V mogočno vilo je vstopila tetka Jesen

str. 45

Romarske poti tako in drugače

str. 29

Sladko kot greh ...

str. 31

Prva plača za rodovniškega psa

str. 43

Zapisan mleku in razvoju celjske mlekarne

Direktor Mlekarnice Celeia Marjan Jakob o novih naložbah, mlečni krizi in tudi preveliki birokraciji v Sloveniji

Ko gre na obisk k sorodnikom in znancem ali h kmetom, od katerih mlekarne odkupuje mleko, Marjan Jakob s sabo ne nese vrečke kave ali steklenice vina, ampak jogurte in kakšen sir, ki jih običajno kupi v mlekarnini prodajalni. V domači kleti ima poseben hladilnik, v katerem hrani izdelke Mlekarnice Celeia in dela poskuse, kako užiti so jogurti, ki jim je že zdavnaj potekel rok trajanja. »Hranim izdelke, ki jih ne delamo več, imam celo božični jogurt, star štiri leta. Prav obseden sem z mlekom in mlečnimi izdelki,« priznava Jakob, ki je mleku posvetil tudi svoje diplomsko delo in je z njim pravzaprav povezal vso svojo poklicno pot. Najbrž je tudi zato Mlekarna Celeia, ki jo vodi že sedemnajst let, iz leta v leto bolj uspešna in pri odločitvah o novih izdelkih marsikdaj orje ledino na slovenskem trgu.

V Mlekarni Celeia, ki je danes največja domača mlekarne v združeni lasti, na leto med drugim napolnijo šestdeset milijonov lončkov jogurta in naredijo 5.500 ton poltrdega sira. Največ prodajo v Sloveniji, vedno bolj prepoznavni postajajo tudi izven meja, saj izvažajo že na devet tujih trgov. V vseh letih niso odkupili niti litra tujega mleka, poudarja Marjan Jakob, ki je zelo ponosen tudi na zadnji dve veliki naložbi – novo skladišče repromateriala in novo linijo za polnjenje jogurta v plastenke.

Kako uspeva mlekarne v obdobju nadaljše in najgloblje krize v mlekarskem sektorju ne samo obstati in dobro delati, ampak tudi vlagati?

Stara modrost pravi, da je treba takrat, ko je najhujše, vlagati, in mi se tega držimo. Že pred krizo smo sprejeli strategijo razvoja mlekarne in če bi jo lahko v celoti uresničili, bi bilo naložb še več. Tako pa smo se morali prilagoditi trenutnim razmeram in odločili smo se za ta dva zelo pomembna projekta.

Mlekarna Celeia je znana po svoji ekološki usmerjenosti, že štiri leta ima tudi certifikat za izdelke brez gensko spremenjenih organizmov. Kako to, da ste se odločili

za polnjenje jogurta v okolju neprijazne plastenke?

Res smo glede na svojo ekološko osveščenost kar nekaj časa oklevali, ali naj uvedemo polnilni stroj za plastično embalažo. Pred leti smo kupili stroj za kartonsko embalažo, prepričani, da se bo »prijela«, vendar potrošniki očitno razmišljajo drugače. Povpraševanje po jogurtech v plastenkah je bilo namreč vedno večje in ker smo tu, da ugodimo potrošnikom, smo se pač odločili za plastenke.

Ko ste pred približno sedemnajstimi leti prišli v mlekarne, je ta predelala petdeset milijonov litrov mleka, letos boste presegli do zdaj magično mejo sto milijonov litrov. Kako vam glede na razmere na trgu uspeva povečevati odkup mleka?

Očitno pridelovalci mleka bolj zaupajo domačemu kot tujemu partnerju. Mi smo se s pridelovalci vedno pripravljali in se usklajevati, česar morda z mlekarjami, ki so v tuji lasti, niso deležni. Sicer pa je Mlekarna Celeia v večinski lasti sedemnajstih slovenskih zadrug, ki bi se najbrž zelo težko odločile prodati ta svoj delež. Čeprav je bilo v preteklosti kar nekaj snubcev.

Pred časom je bila Mlekarna Celeia tudi v igri za nakup Pomurskih mlekar, vendar se je poskus izjalovil. Zakaj?

Ker je novo vodstvo Pomurskih mlekar ugotovilo, da ne potrebuje strateškega partnerja. Sam sicer menim, da bi bili povezani mlekarne, ki bi se dopolnjevali s proizvodnim programom, dobra protiutež ostalemu mlečnemu sektorju v Sloveniji.

Bi bila združena mlekarne največja v Sloveniji?

Ne bi sicer bila na prvem mestu, a bi bila zelo blizu vrha.

Je dobro, da v devetdesetih letih ni uspela povezava z Ljubljanskimi mlekarjami?

Pogoji, ki so jih za združitev takrat postavili Ljubljančani, so bili neugodni in odločitev lastnikov celjske mlekarne, da jih ne bodo sprejeli, je bila zelo modra. Še zlasti, če pogledamo, kaj se je zgodilo s kranjsko in z mariborsko mlekarjo, ki sta se povezali z Ljubljanskimi mlekarjami. Prve ni več, druga dela z zmanjšano proizvodnjo.

Ob odprtju novega skladišča in nove polnilne linije ste napovedali še eno naložbo, v dveh letih nameravate postaviti novo sirarno, zaradi katere bo mlekarne še povečala odkup mleka.

Res potrebujemo novo sirarno, saj je oprema, ki jo imamo zdaj, zelo stara in ne omogoča izdelave posebnih sirov, ki jih Slovenija zdaj uvaža. Glede na količine mleka, ki jih imamo

v slovenskem prostoru, bi lahko vse te sire izdelovali doma. Naš načrt je, da bi v Arji vasi poleg klasičnih izdelovali tudi specialne sire. Prepričan sem, da bodo domači kupci kupovali slovenske sire tudi v prihodnje. Novo sirarno potrebujemo tudi zato, ker je naša mlekarne ostala edini večji proizvajalec sirov. Pri tem moram poudariti, da vsi naši siri nosijo oznako višje kakovosti, ki pomeni, da ne vsebujejo nobenih konzervansov ali drugih dodatkov in da so narejeni izključno iz mleka in sirišča. V Sloveniji smo edini, ki imamo ta certifikat.

Za koliko se bo z novo sirarno povečala proizvodnja?

Zdaj porabimo 150 tisoč litrov mleka na dan, v novi sirarni ga bomo porabili 220 tisoč litrov. To pomeni, da bomo proizvodnjo sirov, ki zdaj znaša 5.500 ton na leto, povečali na približno sedem tisoč ton.

To je kar pogumna odločitev, glede na to, koliko sirov je na trgovskih policah in da jih večino Slovenija uvaža.

Leta 2014 je Slovenija uvozila 14.500 ton sirov. To je zelo veliko, z novo sirarno ne bomo pokrili niti polovice tega. Tolikšne količine razkrivajo, da v Sloveniji pojemo zelo veliko sira. Prepričan sem, da se bo osveščen potrošnik, ko bo imel na razpolago tuj in domači izdelek, odločil za domačega. Še letos bomo pri klasičnih sirih edini, ki bomo imeli oznako Izbrana kakovost. Ta oznaka bo pomenila, da gre za izdelek, ki je narejen doma iz domačih surovin in ne kupljen v tujini, pri nas prepakiran in potem ponujen potrošnikom kot slovenski izdelek. To se namreč danes v naši dejavnosti še vedno na veliko počne in se bo zagotovo dogajalo tudi

»V mlečni industriji se nenehno dogajajo spremembe in čeprav pričakuješ vzpone in padce, je marsikdaj hudo, ker so te spremembe preostre.«

v prihodnje. Vendar bodo odslej potrošniki vedeli, kaj kupujejo, ko se bodo odločili za izdelke z oznako Izbrana kakovost. V mlekarji si bomo prizadevali, da bo večina naših izdelkov imela to oznako.

Čeprav v Evropi že tri leta vlada mlečna kriza, ena najdaljših doslej, in odkupne cene mleka padajo, se za potrošnika izdelki v trgovinah niso pocenili. Zakaj?

S takšno trditvijo se ne morem strinjati. Trgovci imajo na svojih policah skoraj vsak dan kakšen mlečni izdelek, ki je cenejši za trideset ali celo štirideset odstotkov. Tako velikih popustov v preteklosti ni bilo. Liter mleka je mogoče v trgovini kupiti že za 57 centov. Zato se s trditvijo, da potrošniki nimajo nič od presežkov mleka, res ne strinjam. In ko že omenjate mlečno krizo, naj povem, da je bil ruski embargo zelo nepričakovan, odziv evropske in slovenske politike pa neprimeren. Američani so po uvedbi embarga celo za trideset odstotkov in več povečali izvoz v Rusijo, Evropa pa ... Tako kot se Slovenija hlapčevsko obnaša do Evrope, se Evropa hlapčevsko obnaša do Amerike. Zelo me moti, da smo ena najbolj poslušnih članic v uniji, da nimamo vsaj malo hrbtnice. Čeprav smo majhni, bi se morali znati bolje postaviti za svoje ljudi, za svoje okolje.

Kaj je mlekarno bolj prizadelo – mlečne kvote ali ruski embargo?

Vsekakor ruski embargo. Letos so se na slovenskem trgu siri prodajali po 1,70 evra za kilogram, pri čemer vemo, da je treba za kilogram sira predelati deset litrov mleka. Temu je nemogoče konkurirati, zato ni čudno, da večina hotelov in gostinskih lokalov uporablja uvožen sir, ker je pač cenejši. Največje razvrednotenje cene mleka sta naredili Nizozemska in Nemčija, ki sta zaradi presežkov mleko prodajali po 15 centov. Pravzaprav so države kar tekmovale, katera bo imela nižjo ceno.

Je bilo dno pri odkupnih cenah mleka že doseženo?

Že. Mlekarna Celeia je avgusta kot prva v Sloveniji in tudi septembra že nekoliko pove-

čala odkupno ceno. Kako bo naprej, ne vem, poskušali se bomo pač prilagajati razmeram. Naj ob tem povem, da smo v prvi polovici leta presežke mleka prodajali po sedem centov nižji ceni, kot je znašala odkupna, in imeli za skoraj sedemsto tisoč evrov izgube. Največja težava mlečne dejavnosti pri nas je, da je prvo polovico leta mleka veliko, potrošnja pa je slabša. V drugi polovici leta pa je ravno obratno. Nesorazmerje je veliko, vendar ga država ne zna urediti. Na primer na Irskem, kjer sem bil letos, so pridelavo mleka prilagodili potrebam trga. Ob tem Irci, ki jih je približno štiri milijone, pridelajo kar 4,8 milijarde litrov mleka, v naši državi z dvema milijonoma prebivalcev pa imamo težave zaradi šeststo tisoč litrov pridelanega mleka.

Kaj vse zamerite slovenski politiki pri urejanju mlečne proizvodnje?

Pogrešam to, da ne zna izposlovati boljših pogojev za naše pridelovalce mleka, ki večinoma živijo na alpskem območju. Ne moremo se primerjati s severno Nemčijo, Poljsko ali z državami Beneluksa, kjer je sama ravnina. Ne vem, ali so naši predstavniki nemočni ali preprosto ne poznajo težav naših hribovskih kmetij, kjer so pogoji pridelave veliko težji. Zdaj vse breme nosimo mlekarno, morala pa bi ga država. V Avstriji, ki je po konfiguraciji zelo podobna Sloveniji, je kmetijska politika bistveno bolj naklonjena podeželju in kmetom. Mi se preprosto ne znamo postaviti zase.

Moti me tudi ta naša prevelika birokracija. Pri nas nimamo birokratov na kvadrat, ampak na tretjo potenco. Če česa ne narediš tako, kot si zapisal v projektu, moraš takoj vrniti denar, da o tem, koliko časa je treba čakati na odgovor, ali ti je država nek projekt odobrila ali ne, niti ne govorim. Namesto da bi država stvari poenostavljala, jih vedno bolj zapleta. Naj navedem samo en primer – pred kratkim smo se prijaviли na razpis, ki so ga za oskrbo svoje vojske z mlečnimi izdelki objavili na Hrvaškem. Bil je zelo enostaven, dokumente smo pripravili v trenutku. Pri naših razpisih pa traja v nedogled. Dogaja se, da imajo raz-

pisni šol za naročilo, vredno 25 tisočakov, tudi po petdeset strani ali več. To je res katastrofa.

So sicer razpisi pomembni pri poslovanju Mlekarne Celeia? Bi lahko živela tudi brez njih?

Z razpisi ustvarimo dvanajst odstotkov prihodkov, torej so, kljub temu da gre večinoma za nizke posamične zneske, za nas zelo pomembni. Vendar pa se je treba nenehno prilagajati. Cene, ki jih dosegamo na teh razpisih, so zelo nizke. Kljub temu do zdaj še nisem slišal, da bi kakšen vrtec ali šola znižala stroške prehrane in da so starši dobili nižje položnice.

Trgovska podjetja zadnje čase tekmujejo, katero bo na svojih policah imelo čim več slovenskih izdelkov. Vam zaradi tega prodaja raste?

Raste, ampak zelo skromno. Vendar je treba opozoriti, da se v tem poudarjanju slovenskih izdelkov skriva marsikaj. Nek izdelek ima na primer oznako, da je bil narejen v Sloveniji, v resnici pa pride s Hrvaške. Žal nekaterim trgovcem uspe zavesti potrošnike, mi pa vse to opazimo.

Kako poslujete s tujimi diskontnimi verigami?

Moram povedati, da so precej težki sogovorniki. Vsak cent obrnejo trikrat, preden ga dajo od sebe. Z enim manjših diskontnih trgovcev se pogovarjamo že dve leti, pogodbe pa še nismo podpisali.

Eden od ciljev mlekarne je čim bolj povečati izvoz. Ste na dobri poti, da cilj tudi uresničite?

P o v -
sod išče-
mo pri-
ložnosti,

»V trgovinah bi morali imeti lupe, da bi potrošniki lahko prebrali, kaj piše na deklaracijah, prilepljenih na izdelke. Zahtev, kaj vse mora biti označeno, je preveč, zapisane bi morale biti najbolj pomembne stvari.«

prodajamo že v devetih državah, vendar je naša usmeritev, da dlje kot tisoč kilometrov na sever, jug, vzhod in zahod ne gremo. Letos smo začeli izvažati na Švedsko, uspešni smo tudi v Nemčiji in Italiji. V Italiji smo v zadnjih letih zelo povečali prodajo svoje blagovne znamke Zelene doline. Letos pričakujemo več kot tridesetodstotno rast. Veliko si obetamo tudi od Hrvaške, kjer bomo letos prav tako povečali prodajo, čeprav še zdaleč nismo izkoristili vseh priložnosti, ki jih ponuja ta trg. Za Švedsko ali Nemčijo nam je jasno, da domačini ne bodo kupovali naših izdelkov, kupili pa jih bodo tisti, ki prihajajo iz držav bivše Jugoslavije. Prav zato že dvajset let intenzivno osvajamo trg Bosne in Hercegovine. Ko pridejo namreč ljudje, ki so se preselili iz svoje države, domov na dopust in tam vidijo naše izdelke, jih potem radi kupujejo tudi tam, kjer živijo in delajo.

Zato se ne čudite, če boste naše jogurte srečali na policah v Franciji, Londonu ali celo na Irskem. Seveda gre večinoma za tako imenovane etno trgovine.

Katera država je po izvozu na prvem mestu?

V Evropski uniji Italija, izven nje pa Bosna in Hercegovina.

Je bilo težko priti na italijanski trg?

Seveda je bilo težko, vendar smo ga osvajali postopoma. Najprej smo si za cilj zadali okolico Gorice in Trsta, zdaj je naš cilj območje Verone in Milana. Uspešno nam je priti v največjo trgovsko verigo Coop. Naj povem, da je bila predstavitev naše mlekarne v teh trgovinah res nekaj posebnega. Predstavljali so nas namreč z velikim napisom, da gre za slovenske izdelke, zraven je bila tudi slovenska zastava. Na italijanskem trgu dosegamo celo boljše cene kot doma. V povprečju so višje za pet do deset odstotkov, s tem da so v trgovinah končne cene celo nižje kot pri nas.

Trgovci v Italiji namreč nimajo tako visokih marž, kot jih imajo naši.

Kako to, da izdelkov Mlekarne Celeia ni na srbskem trgu?

Srbija je edina država na jugu, s katero smo včasih dobro delali, zdaj pa tega ne moremo več. Že dve leti se ukvarjamo s tem trgovom, a nismo napredovali niti za milimeter. Evropska politika je v Srbiji, ki se sicer pripravlja na članstvo v uniji, pogrnila na celi črti. Nikakor ji ne uspe doseči ukinitve dajatve na uvožene kmetijske izdelke, ki jih je vlada uvedla na zahtevo največje domače mlekarne. Jaz bi lahko šel po trepalnicah do Ljubljane, a mi kaj takšnega niti približno ne bi uspelo. Ker so dajatve zelo visoke, v Srbiji ne moremo biti konkurenčni, z izgubo pa ne želimo in tudi ne moremo delati.

JANJA INTIHAR
Foto: GrupA

»V Arji vasi, vsaj odkar sem jaz tu, nismo predelali niti litra tujega mleka.«

Če je bila kakšna kriza in mleka ni bilo dovolj, smo raje prilagodili proizvodnjo. Preveč smo vložili v zaupanje potrošnikov, da bi ga čez noč zapravili.«

»Kitajske še nismo dali povsem na stran, vendar menim, da moramo najprej izkoristiti priložnosti, ki jih imamo na domačem in evropskem trgu.«

Sicer pa ta trg niti ni za Mlekarno Celeia, ki izdeluje zgolj sveže izdelke. Mleko, ki se prodaja na Kitajsko, mora imeti rok trajanja najmanj eno leto, mlečni prah še pol leta več.«

»Včasih so trgovske znamke predstavljale 45 odstotkov naše proizvodnje, danes jih le še 24 odstotkov.«

Vendar nas to ne skrbi, saj denar za razvoj služimo s prodajo lastne blagovne znamke ne pa s trgovskimi.«

Marjan Jakob

letnik 1954, se je po diplomu leta 1980 zaposlil v Kmetijski zadrugi Šaleška dolina. Direktor Mlekarne Celeia, kjer je bil prej štiri leta predsednik nadzornega sveta, je od leta 1999. V začetku devetdesetih let je delal v velenjskem izvršnem svetu, kjer je bil zadolžen za kmetijstvo, bil je tudi šoštanjski občinski svetnik.

Svoje glavo osebje je postalo necenzuriran glas ljudstva.

(Foto: Karantanija Cinemas)

Točaj Jerc in receptor Matevž sta glavna krivca za smeh občinstva. (Foto: Karantanija Cinemas)

Receptor Matevž je vse tisto, česar ne pričakujemo od prvega človeka, s katerim se srečamo v hotelu. (Foto: Karantanija Cinemas)

Gorenjski »gaunarji« dokazali, da imajo smisel za humor

Premiera celovečernega filma Pr' Hostar v celjskem kinu

Da je celjsko in tudi slovensko občinstvo željno smeha, priča podatek, da vstopnice za komedije hitro kopnijo ali so celo razprodane. Polna dvorana in navdušeni obiskovalci celjskega kina so pokazali, da imajo priljubljeni »gorenjski gaunarji« močno podporo oboževalcev.

Pred štirimi leti je spletna serija Pr' Hostar postala pravi slovenski YouTube fenomen. Ustvarjalna ekipa, ki jo je širša javnost spoznala v skečih, kot so Car, Krastač in Carice, je tedaj postregla z izvirnimi prigodami gorenjskih »gaunarjev«, s sočnim besediščem in z zabavnimi liki, ki so jih gledalci v trenutku vzljubili. Medtem ko so videi beležili skoraj milijonske ogleda, njihovi stvaritelji niso počivali na laurikah, temveč so neumorno pripravljali svoj prvi celovečerni film. »Da smo se odločili za celovečerec, je nekakšna naravna pot nadaljevanja videoserij. Vedno smo si želeli posneti celovečerni film in ko smo prišli v trideseta leta, smo si rekli: »Kdaj, če ne zdaj?« Film ni nadgradnja spletnih serij, ampak so

iz njih vzete le smernice, ki smo jih še razvili. Zelo velika je namreč razlika, ali delaš petminutni posnetek za splet ali uro in pol filma,« je povedal Dejan Krupič, soscenarist filma, ki je nastajal skoraj leto. Goran Hrvačanin je bil drugi scenarist, režisersko taktirko pa je prevzel Luka Marčetič, avtor serij Dan ljubezni in V dvoje. Glavni ustvarjalci filma se poznajo že dlje časa. »Z Goranom sva se spoznala v srednji šoli, bila sva sošolca. In že takrat sva razmišljala, kaj vse bova počela. Mario je hodil v isto šolo. Ko smo bili na fakulte-

tah, smo se malce izgubili. Ustvarjanje videov, ki smo jih delali vsak po svoje, pa nas je spet povežalo,« je dodal Krupič.

»Tudi na Gorenjskem se znamo zabavati«

Rdeča nit filma je zelo aktualna. Majhen hotel Pr' Hostar, ki posluje razmeroma slabo, za kar je v veliki meri odgovoren stiskaški in pogolten direktor, delež krivde pa neizpodbitno nosi tudi svoje glavo osebje, želi kupiti tuj kupec dvomljivega slovesa. Zaposleni se ustrašijo za svoje službe, zato odločno vzamejo stvari v svoje roke in skušajo sabotirati prodajo. Če smo v slovenskih komedijah vajeni, da komiki za

V središču zgodbe je neizprošno hudomušen boj malega človeka proti pogoltni oblasti, kar je nasmejal celjsko občinstvo.

smešne situacije uporabijo štajersčino, glavni ustvarjalci pokažejo, da je tudi gorenjščina smešno narečje. »V komediji res malce orjemo ledino. Mislim, da je čas, da tudi Gorenjci pokažemo, da se znamo zabavati,« je nadaljeval Krupič.

Če je v spletnih objavah mrgolelo kletvic, so jih v filmu malce omilili. »V prvem

delu serije Pr' Hostar smo s kletvicami želeli doseči nekakšen šok, saj je to zadnje, kar bi pričakovali na recepciji hotela. V vsaki naslednji seriji je bilo manj kletvic, saj se tako v resničnem življenju ne govori. Podobno je tudi v filmu.«

Seveda so navdušeni obiskovalci po filmu spraševali, kdaj bo sledil drugi del, am-

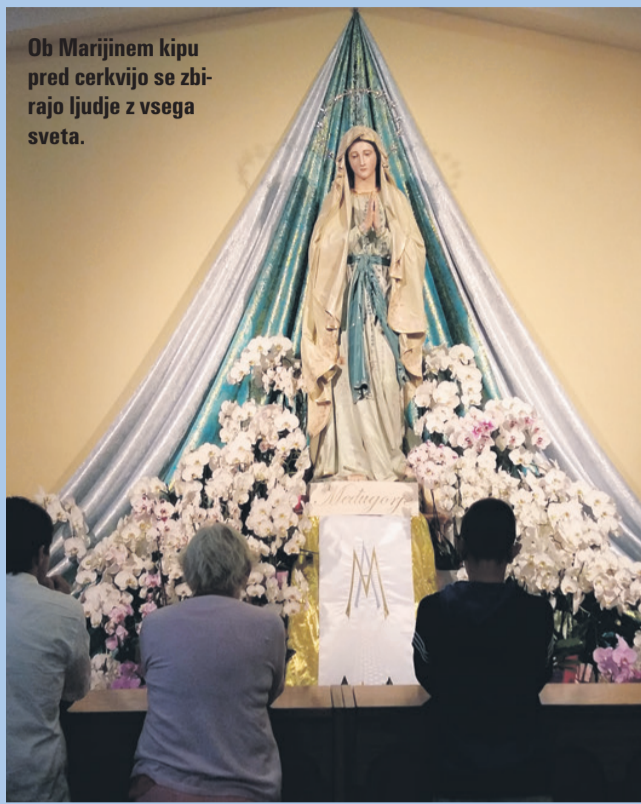
pak ustvarjalci ničesar ne želijo napovedati, trenutno zgolj uživajo v razprodanih predstavah po Sloveniji. »Mislim, da so gledalci dojeli, da nismo želeli narediti zatežene komedije, ampak nekaj lahkotnega za lepši vsak dan,« je zaključil receptor Matevž ali Dejan Krupič.

BARBARA GRADIČ OSET
Foto: SHERPA

»V Celju smo se imeli super, ljudje so uživali in se smejali. Razumeli so naše štose,« je po koncu filma povedal Dejan Krupič. (na spodnji sliki sedi na sredini)

Scenarist Dejan Krupič, vodja odnosov z javnostmi v Karantanija Cinemas Tina Kadunc, scenarist Goran Hrvačanin v pogovoru z Andrejo Petrovič

Ob Marijinem kipu pred cerkvijo se zbirajo ljudje z vsega sveta.

Prizor reševanja ranjencev na Neretvi

Romarske poti tako in drugače

Bosna in Hercegovina – Med partizansko Jablanico in Marijinim Medžugorjem

Na jugu Bosne in Hercegovine se ob porečju reke Nerete nahajata vsaj dve točki, ki vsaka na svoj način nagovarjata romarje od blizu in daleč. Medžugorje je svojevrsten fenomen, ki ga niti vrh Katoliške cerkve ne razume čisto zares. Civilna oblast je nad tem obupala že v času pravo-

vernega socializma. S slednjim je izzvenelo tudi zanimanje za prizorišče ene najbolj legendarnih partizanskih bitk v drugi svetovni vojni. A v Jablanici filmski odsev veličastne reševalne akcije še vedno prinaša eno najbolj svetlih, univerzalnih in še danes aktualnih sporočil.

ročila Kraljice miru so srhljiva predvsem v preroški napovedi krvave vojne, ki je deset let zatem zajela Balkan, še posebej Bosno in Hercegovino.

Ko vsi jeziki govori isto

Dvomov v zvezi s prikazovanji v Medžugorju še danes na manjka. Redovniki, duhovniki, škofje, tudi papeži od Janeza Pavla II. dalje so videnjem bolj ali manj naklonjeni. A povsem izrekli se še niso. Vatikanska komisija je še na delu. Ljudje pa se na to ne ozirajo posebej. Od začetkov prikazovanj je kraj obiskalo menda že štirideset milijonov ljudi in tako je Medžugorje tretji najbolj obiskan romarski kraj v Evropi. Mnogi govorijo o čudežih, o telesnih ozdravljenjih, predvsem pa o globokih duhovnih doživetjih. Reke obiskovalcev so v sicer skromno pokrajino prinesle tudi nesluten turistični razvoj. V pokrajini, ki se je prej razvijala zgolj po zaslugi čez mejo zasluženih nemških mark, je danes na tisoče hotelov, hostlov in penzionov. Središče mesteca je polno trgovinic s spominki in restavracij, ki jim nikoli ne zmanjka dela. Trg pred cerkvijo je kot svetovljansko mravljišče vseh ras, narodnosti in jezikov. V cerkvi vsi ti ljudje drug ob drugem padejo na kolena pred podobo Gospe. Takrat vsi jeziki kot eno prosijo zase, za svoje družine, za ves svet ...

Junaški navdih zgodovine

Tudi romarska pot v Jablanico se začneja s posebno zgodbo. Bilo je v začetku leta 1943, ko je četrta nemška ofenziva, znana kot Fall Weiss, zajela partizanske sile v Bosni in Hercegovini. Sto petdeset tisoč vojakov osi je imelo nalogo uničiti centralno poveljstvo partizanske vojske, centralni komite Komunistične partije Jugoslavije in osrednjo partizansko bolnišnico. Temu načrtu totalnega uničenja se je upiralo komaj dvajset tisoč precej slabše opremljenih vo-

jakov partizanske vojske. Poleg bitke na Sutjeski je bitka na Neretvi najbolj znana bitka na ozemlju nekdanje Jugoslavije. S taktično prevaro, ko so čez Neretvo porušili vse mostove, so partizani zavedli Nemce. Veliko ranjencev so 3. marca iz smrtonosnega obroča rešili s prehodom reke po zasilnem mostu, ki so ga zgradili poleg porušenega. Leta 1969 je Veljko Bulajič posnel film po teh resničnih dogodkih. To je bil najdražji film, ki so ga kdajkoli posneli v Jugoslaviji, prisluzil pa si je tudi nominacijo za najboljši tujejezični film.

Zob časa najeda muzej in spomine

V bližini zrušenega filmskega mostu so leta 1978 postavili Muzej bitke za ranjence na Neretvi. Osrednja zbirka je posvečena bitki, mogoče pa si je ogledati še etnološko zbirko in razstavo, posvečeno domovinski vojni na tem območju. Muzej je od odprtja do danes obiskalo več kot tri milijone ljudi. Ob obletnicah bitke se jih pred muzejem še vedno zbere več tisoč. A naključnemu obiskovalcu je na prvi pogled jasno, da ga vmes obiščejo le najbolj predani navdušenci nad zgodovino. Stavbo na več mestih najeda zob časa, okolica mostu in zunanjih poti je zaraščena, a kljub travi je še mogoče najti kamen, na katerem je ponosno zapisan Titov ukaz: »Ranjence je treba rešiti!« Tito za povprečnega Jugoslavana nikoli ni bil politik, bil je oče narodov in te besede poosebljajo vse tisto, kar bi si človek od očeta želel. V stiski, pomanjkanju in nevarnosti bo pustil v nemar vse drugo, da bo le zaščitil najšibkejšo. Če si pred obiskom Jablanice ogledate še legendarni film, vas vsekakor ne bo pustila ravnodušnih. Pozivno sporočilo solidarnosti bo ob vznožju razrušenega mostu dodalo tudi nekaj nostalgije. In morda tudi malo otožnosti. Tudi najboljša sporočila očitno niso večna.

SAŠKA T. OCVRK

Medžugorje je tretji najbolj obiskan romarski kraj v Evropi, kar je prineslo turizmu v tej regiji nesluten razvoj.

Bitka za ranjence na Neretvi je poleg bitke na Sutjeski najbolj znana bitka na jugoslovanskih tleh.

Kako jesen in zimo prebroditi brez prehlada?

Prehlad in gripa sta nalezljivi virusni obolenji zgornjih dihalnih poti. Širita se s kapljicami, ki jih bolnik pri kašljanju in kihanju prenaša v zrak. Okužimo se lahko tudi z neposrednim stikom z bolnikom in okuženimi predmeti. Zbolimo najpogosteje v jesenskih in zimskih mesecih. Kaj lahko storimo, da bi se jima izognili?

Roke si pogosto in temeljito umivamo z milom. In se ne dotikamo obraza. Tako preprečimo neposreden vnos virusov v nosno sluznico ali na očesno veznico. Priporočeno je razkuževanje rok, še posebej ob prihodu v domače prostore.

Dihajmo skozi nos. Ravno nosna sluznica je filter za nečistoče in hkrati za viruse.

Nekateri priporočajo tudi vdihovanje pare, ki sicer začasno ustavi občutek polnega nosu. Vendar zdravstveni strokovnjaki pravijo, da vdihovanje pare nima dokazanega zdravilnega učinka.

Pijemo več tekočin, od teh so najbolj priporočljivi topli napitki. Ti namreč navlažijo sluznico nosu in ust, ki je izsušena. Hkrati s tekočino nadomeščamo izgubo vode v telesu.

Uživati je treba uravnoteženo prehrano. Najbolje v več obrokih. Vsebovati mora ogljikove hidrate, beljakovine, maščobe, vitamine in minerale.

V javnih prostorih, kjer je več ljudi, moramo biti previdni. Če se le da, se jih izogibamo, in sicer zaradi prenosa virusov. Če kašljamo ali kihamo, pri tem uporabljamo papirnate robčke za enkratno uporabo.

Od tistega, ki kašlja ali kiha, se oddaljimo vsaj za meter. To še posebej velja za kronične bolnike, ki so za prehladna obolenja še toliko bolj dovzetni.

Prostore redno prezračujemo. Hladen zimski zrak in topli ter suhi prostori sluznico izsušijo in zgostijo ter onemogočijo izkašljevanje. Zato se okužbe hitreje pojavijo.

V Sloveniji se je že začelo cepljenje proti gripu. Po ocenah zaradi nje vsako sezono zbolijo do deset odstotkov prebivalcev, kar je do 20 tisoč ljudi v Sloveniji. Najučinkovitejšo zaščito pred gripo naj bi predstavljalo vsakoletno cepljenje, čeprav se ne cepijo vsi. Cepljenje zdravniki priporočajo vsem prebivalcem, še posebej ogroženim skupinam, kamor spadajo starejši od 65 let, kronični bolniki in njihovi družinski člani, otroci od šestih mesecev do drugega leta, nosečnice, posamezniki, ki čakajo na sprejem na bolnišnično zdravljenje, in zdravstveni delavci.

»Če kdo v tem času hujska, mora vedeti, da je treba to početi na zdrav način.

Predvsem z gibanjem oziroma s športom in ne s stradanjem ali z enostranskimi dietami. Nepravilna prehrana v tem času poveča možnost za prehladna obolenja. Gibanje in šport krepita telo in preprečujeta prehlade.«

**NASVET
TEDNIKOVEGA
ZDRAVNIKA**

Bolečine v žrelu – kdaj k zdravniku?

Bolečine v žrelu imajo različne vzroke. Pri nekaterih obolenjih si lahko bolniki skušajo pomagati sami, spet drugič je treba obiskati zdravnika.

Najpogostejši vzrok za nenadno nastalo bolečino v žrelu je virusna okužba ali prehlad. Poleg bolečega požiranja sline in hrane ima bolnik zamašen nos in izcedek iz nosu. Pridružita se lahko glavobol in slabo počutje. Pri prehladu si lahko bolniki poskušajo pomagati sami. Zaužijejo naj dovolj tekočine, najbolje vode ali mlačnih zeliščnih čajev. Tekočina naj ne bo premrzla in ne prevroča. Bolniki naj skušajo zagotoviti dobro prehodnost nosu, saj se zrak v nosu ogreje, navlaži in očisti. Bolečine v žrelu je moč omiliti z uporabo tabletk za lizanje ali pršil in tekočin, ki delujejo lokalno protivnetno in hkrati omilijo bolečine v žrelu. Pri akutni okužbi žrela je pomembno, da si bolniki vzamejo čas za počitek, se ne naprezajo in ostanejo doma, na ta način pa tudi preprečujejo širjenje okužbe med druge ljudi.

Redkejša od virusne je bakterijska okužba žrela ali angina. Bolnik ima bolečine v žrelu, prehladnih znakov pa ni. Kadar ima bolnik poleg bolečin v žrelu povišano telesno temperaturo, težko požira in je splošno prizadet, mora obiskati zdravnika. Pri bakterijski okužbi žrela je potrebno zdravljenje z antibiotikom, ki ga predpiše zdravnik. Zelo narobe je, če se

bolniki zdravijo z antibiotiki iz starih rezerv ali od soseda.

Včasih bolečina v žrelu vztraja več tednov ali mesecev. Tedaj je verjetno, da obstajajo dejavniki, ki povzročajo kronično vnetje sluznice žrela. Eden najpomembnejših je kajenje, drugi je redno uživanje alkoholnih pijač. Alergija na alergene, ki jih vdihamo z zrakom, to so cvetni in hišni prah ter pršila, se lahko kaže kot draženje, praskanje in srbenje v žrelu. Draži lahko tudi želodčna vsebina, ki se po požiranju vrača nazaj v vse do nivoja žrela in grla. Tudi zadrževanje v prostorih, kjer so slabe mikroklimatske razmere, ima lahko za posledico razvoj kroničnega vnetja sluznice žrela. Zdravnik bo presodil, za kakšno obolenje gre in predpisal ustrezno zdravljenje. Ob tem si bolniki lahko dodatno pomagajo sami, opustijo naj škodljive razvade, kot je kajenje in uživanje alkoholnih pijač, izogibajo se alergenom, upoštevajo navodila za preprečevanje želodčnega refluxa in se izogibajo prostorom, kjer so slabe mikroklimatske razmere. Pijejo naj dovolj vode, lahko ližejo pastile, ki vlažijo sluznico žrela, delujejo lokalno protivnetno in blažijo bolečino.

Pregled pri zdravniku pa je nujen takrat, kadar je prisoten eden ali več znakov, ki kažejo na to, da bi lahko šlo za rakavo obolenje (več kot tri tedne trajajoča, stalna bolečina, ki se stopnjuje, moti hranjenje, seva v uho, krvav izpljuneček, bula ali razjeda na sluznici ustne votli-

ne in žrela, bula na vratu). Na te znake morajo biti še posebej pozorni ljudje, pri katerih so prisotni dejavniki tveganja za nastanek raka v področju glave in vratu, to so: kajenje,

uživanje alkoholnih pijač in slabe mikroklimatske razmere na delovnem mestu.

Promocijsko besedilo
doc.dr. Maja Šereg Bahar, dr.med.
specialist otorinolaringolog

TANTUM VERDE

Že od leta 1968.

Vedno lahko računam na člane svoje družine,

... pri lajšanju bolečin v ustih in žrelu pa na pršilo iz družine **Tantum Verde**.

Pršilo Tantum Verde deluje lokalno anestetično, protivnetno in protibolečinsko. Uporablja se za lajšanje bolečin in oteklina pri vnetju v ustni votlini ali žrelu; zaradi preproste uporabe pa je primeren tudi za otroke.

Pred uporabo natančno preberite navodilo! O tveganju in neželenih učinkih se posvetujte z zdravnikom ali s farmacevtom.

- ✓ Za natančno aplikacijo
- ✓ Primeren za otroke
- ✓ Širok nabor indikacij

Imetnik dovoljenja za promet:
Angelini Pharma Österreich GmbH, Avstrija
Predstavniki: Angelini Pharma d.o.o.,
Koprska ulica 108 A, Ljubljana

Zdravilo se izdaja brez recepta v
lekarnah in specializiranih prodajalnah.

ANGELINI

ZDRAVILIŠČE LAŠKO
CENTRUM ZDRAVILNEGA USPEHA

THERMANA
Laško

**OSTEOPATSKA-KIROPRAKTIČNA
AMBULANTA
V ZDRAVILIŠČU V LAŠKEM**

DR. VERSHININ ANDREY
DR. OSTEOPATIJE, ORTOPED, REVMAOLOG

TEL.: 03 734 51 28, GSM: 031 566 262
WWW.CENTRZDRAVJA.NET; E-POŠTA: VERSININ.ANDREJ@GMAIL.COM

Maslena nebesa

Ob pogledu na »plavajoče kalorije« sem za trenutek dobila slabo vest, a vedno rečem, da če grešiš, potem to počni konkretno. Ko sem se tako potolažila, sem po trenutnem navdihu stopljeni zmesi dodala še malo ruma (5 cl), ki ga ravno zato ni na začetni fotografiji. V pecivu ni še nikomur škodoval.

Če sem prejšnji teden zapisala, da se vsaka dobra jed začne s čebulo, moram dodati, da je tudi maslo dokaj nepogrešljiva sestavina. Če obstajajo maslena nebesa, potem imam glede na količino te porabljene sestavine zagotovljeno vstopnico. Svoje delo sem torej začela s čokolado (500 g) in z maslom (500 g), ki sem ju stopila na vodni pari.

EVINA KUH'NA

Sladko kot greh ... ... pri čemer bi si prste obliznili tudi angelčki

Tokratna situacija je bila resna. Zelo resna. Obljubo sem držala in sem piščanca pustila pri miru ter poskrbela za nekaj sladkega. Minuli konec tedna sem se z bralci Novega tednika odpravila po poteh Gorskega zdravnika in tako se mi je ponudila enkratna priložnost, da so moja »kuhno« končno preizkusili tudi bralci.

A če se mi je sprva ideja zdela več kot odlična, je prinesla s seboj nekoliko potne roke in cmok v grlu. Ko sem zbrala pogum, sem se odločila, da bom pripravila brownije – ameriško sladico – ki bi jih lahko prevedli kot »rjavčke«. Molila sem k vsem, ki bi slučajno lahko prispevali k mojemu delu: naj se čokolada dobro stopi, naj jajce v masi ne izgubi kakšnega koščka lupine, naj pečica ne zataji in naj se pecivo dovolj strdi ter rum zakrije vse »malenkosti«. Ali drugače povedano: naj se mi ne »sfiži« vse po vrsti. Moje hrane bralci ne okušajo kar vsak dan.

Sprehod med policami

Tokrat sem nakupovala za poln avto-bus ljudi. Iz sestavin, ki sem jih kupila, sem pripravila več kot šestdeset koščkov peciva. Kupila sem pšenično belo moko, temno čokolado, čokoladice z arašidi, kakav v prahu, vanilijev sladkor in jajca ter maslo. Ob polno naloženem pultu sem bila oborožena in pripravljena za peko.

Namig: ne »škrtarimo«, zato naj pri peki peciva margarino zamenja maslo. Vredno je.

Nadaljevanje proti čokoladnim nebesom

Medtem ko se je stopljena zmes nad tokrat hladno vodno kopeljo hladila, sem v veliki posodi zmešala rjavi sladkor (0,5 kg), vanilijev sladkor (20 g), moko (360 g) in kakav v prahu (100 g).

Ko se je čokoladno-masleno-rumova zmes ohladila, sem jo primešala moki in ostalim sestavinam.

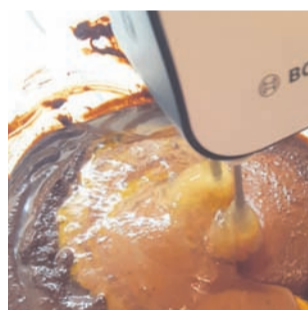
Z lopatko sem zmes dobro premešala in ji dodala deset jajc. Če se boste tudi sami odločili

packati po kuhinji, potem imejte v mislih, da je mešanje sestavin pomembno. Tvoriti morajo enotno zmes, zato mešamo, dokler ne vidimo več grudic.

To so vse sestavine za osnovni recept brownijev. A za zares božanske vzamemo še čokolado z arašidi, s karamelom in piškotom. Slednjega ločimo od karamela in vse skupaj narežemo na za palec velike koščke.

Namig: karamelo ločimo od piškota, saj se le tako čudovito raztopi in med peko razleze ter tako tudi barvno »razbije« sladico.

Namig: končani zmesi lahko za otroške zabave dodamo barvaste bonbone, ki sladico naredijo na pogled še bolj igrivo, ali se odločimo za sadje (priporočam maline), ki bo nekoliko razbilo vso sladkobo.

Koščke čokolade vmešamo v maso in jo vlijemo v pekač, »oblečen« s papirjem za peko. Na 180 stopinjah pečemo približno 20 do 25 minut.

Pečeno pecivo sem narezala na enakomerne koščke, v vsakega zapičila zastavico in upala, da si bodo bralci Novega tednika oblizovali prste.

Namig: da ugotovimo, če je pecivo zares pečeno, si pomagamo z nožev konico. Sama včasih zmes pečem le približno dvajset minut, browniji so tako zgoraj zapečeni, znotraj pa še nekoliko tekoči ali vsaj mehkejši. Še vročo sladico nato postrežemo s sladoledom in z vanilijevo ali malinovo omako.

Namig: da se papir za peko dobro oprime podlage in tako zares prepreči, da zmes ne zaide na pekač, slednjega rahlo namažemo z oljem, preden ga »posteljemo« s papirjem za peko.

Okrasitev sladice

Med peko peciva sem s pomočjo zobortrebca, natisnjenih napisov in lepila naredila zastavice. Te lahko tematsko prilagodimo glede na priložnost, za katero pecivo pripravljamo.

OCENA

Priloga:
ideja je meja
Okus:
dobro jutro iz
čokoladnih nebes

Razen zastavic delo ni posebej zamudno, priprava peciva pa je enostavna. Račun v trgovini je tokrat znašal približno petnajst evrov, pri čemer v ceno ni všteti rum, ki je bil »stvar trenutnega navdih«. Browniji so posebej prikladni zaradi velike možnosti eksperimentiranja. Vanje lahko vmešamo tisto, kar nam ob čokoladi najbolj tekne (predlagam oreščke vseh vrst, sadje, celo gumijaste medvedke za otroke).

Kmalu zimske pnevmatike

Pri nas zimska oprema od 15. novembra, v Avstriji že od začetka meseca

Kdaj plačamo kazen

Če vsega tega ne bomo upoštevali, bomo lahko, če nas bodo zalotili organi postave, plačali kazen v višini štirideset evrov do tisoč evrov. Štiri »desetake« bomo plačali, če bomo brez predpisane zimske opreme ali ne bomo upoštevali prometnega znaka za uporabo snežnih verig. Če vozila ne bomo očistili, nas bo stalo dvesto evrov in tristo evrov, če ne bomo upoštevali prometne signalizacije za zimske razmere, ko bo na določenem delu ceste promet omejen ali prepovedan. Voznik, ki bo v zimskih razmerah oviral promet ali ga onemogočal, bo plačal pet stotakov in prejel še pet kazenskih točk. Za pravne osebe veljajo kazni v višini tisoč evrov, poleg tega bodo plačale odgovorne osebe pravnih oseb iz svojega žepa še 120 evrov.

Javna agencija RS za varnost prometa že opozarja na 15. november, ko bo začela veljati za vsa motorna vozila obvezna uporaba zimske opreme. Okoli 15. novembra bo torej čas, ko bo treba pri vulkanizerjih čakati v vrsti, da bodo naši jekleni konjički pripravljani na vse. V sosednji Avstriji je zimska oprema obvezna načeloma obvezna že od 1. novembra.

»Zimske opreme nimamo samo zaradi zakonske obveze, temveč zaradi prilagoditve vremenu, temperaturi, pogojem na cestah in seveda zaradi prometne varnosti,« svari javna agencija. »Če so razmere na cesti zimske, je treba opremo uporabiti pred zakonsko predpisanim datumom,« dodaja. Zakon o pravih cestnega prometa določa, da morajo biti motorna in priklopna vozila opremljena s predpisano zimsko opremo od 15. novembra do 15. marca. Zimske razmere so, ko se ob sneženju sneg oprijema vozlišča ali je vozišče zasneženo, zaledenelo ali poledenelo.

Po pravilniku

Pravilnik o delih in opremi vozil za zimsko opremo mo-

tornih vozil loči dvosledna vozila, katerih največja dovoljena masa ne presega 3500 kilogramov, in dvosledna vozila, ki imajo več kot 3500 kilogramov največje dovoljene mase. Zimska oprema vozil do 3,5 tone skupne mase obsega štiri zimske pnevmatike na vseh kolesih ali štiri letne pnevmatike. Med priborom moramo imeti snežne verige za pogonska kolesa, ki so ustrezno velike, ali verigam enakovredne pripomočke.

V povezavi z zimsko opremo s skupno maso nad 3,5

tone sta na slovenskih cestah dve možnosti. Prva je, da imamo zimske pnevmatike vsaj na pogonskih kolesih, in druga, da imamo štiri letne pnevmatike ter med priborom snežne verige ali verigam enakovredne pripomočke. Po zakonu morajo imeti vozila s štirikolesnim pogonom v primeru stalnega pogona snežne verige vsaj za eno os in v primeru priklopljivega pogona vsaj za stalno vklopljeno os. Ta vozila morajo imeti med opremo tudi lopato. Minimalna globina profila pnevmatik mora znašati vsaj tri milimetre, sicer se upoštevajo kot letne pnev-

matike. Po zakonu so zimske pnevmatike tiste, ki imajo na boku proizvajalčevo oznako M+S, M. S ali M&S.

Naj spomnimo tudi na to, da so pomembne kakovostne pnevmatike. Ko te niso več takšne, kot morajo biti po zakonodaji, oziroma so stare, je treba kupiti nove. Zadnjih pet let velja, da morajo imeti vse nove pnevmatike nalepko z evropskimi oznakami. Te pričajo o vplivu pnevmatik na porabo goriva, na zaviralno pot na mokrem cestišču in na to, kako glasne so. »Te oznake dajejo proizvajalci, zato je bolj smiselno narediti primerjavo med pnevmatikami na podlagi testov neodvisnih ustanov,« opozarja javna agencija za varnost prometa.

BRANE JERANKO
Foto: arhiv NT (GrupA)

IZBERI SVOJO POT

NOVI SX4 S-CROSS

2-LETNO FINANCIRANJE
EOM = 0 % + GRATIS KASKO*

GORIVO V
VREDNOSTI 1.000 €

ZIMSKÉ PNEVMATIKE
NA PLATIŠČIH

Kombinirana poraba goriva in izpusti CO₂: 4,1-5,9 l/100km in 106-135 g/km, emisijska stopnja: EURO6, specifična emisija dušikovih oksidov (NOx): 0,0065-0,0525 g/km, trdi delci: 0,00012-0,00138 g/km, število delcev: 0,02-9,70 E11/km. Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM10 in PM2,5 ter dušikovih oksidov. Vse nadaljnje informacije o specifični porabi goriva in specifičnih emisijah CO₂ iz novih osebnih vozil najdete v Priročniku o varčni porabi goriva in emisijah CO₂, ki ga lahko brezplačno pridobite pri pooblaščenem SUZUKI partnerju in na spletni strani www.suzuki.si.

* Reprezentativni primer izračuna za SUZUKI SX4 S-CROSS: vrsta financiranja: finančni leasing - predračunska vrednost predmeta financiranja: € 16.700 - lastna udeležba (polog): € 5.567 - znesek financiranja: € 11.133 - število obrokov: 2 - letni obrok: € 5.567 - stroški odobritve: € 0 - skupni znesek za plačilo brez lastne udeležbe: € 11.133 - letna obrestna mera: 0% - efektivna obrestna mera: 0% na dan 14.09.2016. Kasko po tej akciji obsega osnovna zavarovalna kritja, brez dodatnih oziroma delnih kombinacij, pri čemer je pogoj za koriščenje ugodnosti gratis kasko veljavno sklenjena leasing pogodba s Summit Leasing Slovenija d.o.o. in za ves čas trajanja pogodbe sklenjeno obvezno in kasko zavarovanje vozila preko zastopnika Summit Leasing Slovenija d.o.o. Akcija velja do 31. 12. 2016.

FRI MOBIL
AVTOCENTER

AC Fri-Mobil d.o.o.
Dečkova cesta 43, 3000 Celje

T: 03 425 60 80
M: 031 744 048

E: suzuki@fri-mobil.si
W: suzuki.fri-mobil.si

Way of Life!

ZGODBE IZ DOMOZNANSKE KAMRE

Rubriko pripravila
Osrednja knjižnica Celje

Domoznanski spomin Celja

Mag. Branko Goropevšek (18. 10. 1966–13. 9. 2012)

V teh dneh bi praznoval abrahama, če se pred štirimi leti, sredi življenjskih in poklicnih načrtov ter najlepših let, ne bi končalo življenje našega dragega prijatelja, kolega, zgodovinarja, geografa in bibliotekarja, kulturnega in športnega delavca ter uglednega meščana Celja mag. Branka Goropevška.

Rodil se je v Celju 18. oktobra 1966 in nato mladost do začetka devetdesetih let prejšnjega stoletja preživel v Preboldu v Savinjski dolini. Študij zgodovine in geografije je uspešno končal leta 1991, leta 2000 pa je pridobil še naziv magister zgodovinskih znanosti. Po kratkem obdobju pedagoškega dela na I. gimnaziji v Celju je svojo uspešno karierno pot začel v Osrednji knjižnici Celje, kjer je postal vodja domoznanskega oddelka. Po opravljenem pripravništvu je

Branko Goropevšek, direktor Osrednje knjižnice Celje (2002–2012)

leta 1992 pridobil strokovni naziv bibliotekar in v letu 2002 strokovni naziv bibliotekarski specialist. Izobraževal se je tudi v tujini, in sicer v Gradcu in na Dunaju. Kot vodja domoznanskega oddelka v Osrednji knjižnici Celje je vsa leta aktivno sodeloval pri razvoju slovenskega domoznanstva. Leta 1997 je bil izvoljen za prvega predsednika Sekcije za domoznanstvo pri ZBDS. Poleg tega, da je strokovno deloval na knjižničarskem področju, je bil kot zgodovinar zelo dejaven tudi v celjskem zgodovinskem društvu. Bil je eden vidnejših zgodovinarjev t. i. mlajše celjske generacije slovenskih zgodovinarjev, njegova biografija šteje več kot dvesto bibliografskih enot, med njimi je kar šest monografij.

V obdobju 1992–1996 je predsedoval zgodovinskemu društvu v Celju, med leti 2002–2004 pa tudi zvezi zgodovinskih društev. Poleg tega, da se je ukvarjal s publicistično dejavnostjo, je vsako leto

sodeloval tudi kot član strokovne ocenjevalne komisije projekta Mladi za Celje in bil med drugim tudi član Rotary kluba Barbara Celjska.

Kot je zapisal njemu v spomin novinar in njegov osebni prijatelj Branko Stamejčič, je bil tisti, ki je »... knjižnico na široko odprl tako za uporabnike kot tudi za nove tehnologije, in tisti, ki je vselej spodbujal sodelovanje celjskih kulturnih zavodov v različnih projektih. Posebej velja omeniti njegov prispevek k razvoju slovenskega spletnega portala Kamra in pri projektih Europeane ter pri digitalizaciji knjižničnih gradiv«. In naprej: »Z njegovo smrtjo smo izgubili tudi v uredništvu Novega tednika in Radia Celje. Še v času, ko je vodil domoznanski oddelk knjižnice, je napisal kroniko 50 let Novega tednika. V radijskih oddajah in časopisnih člankih je osvetlil like ljudi, po katerih so poimenovane celjske ulice ... Goropevšek je bil tudi dejaven športni delavec, posebej v nogometu.«

Leta 2001 je bil imenovan za direktorja Osrednje knjižnice Celje, ki jo je vodil tri mandate. V zadnjem, dve leti pred prezgodnjo smrtjo, mu je uspelo, da je Celje dobilo novo knjižnico, ki je še vedno eden najsodobnejših tovrstnih objektov v Sloveniji.

Osebnost mag. Branka Goropevška na številnih področjih je prekinila prezgodnja smrt 13. septembra 2012. Kljub temu ostaja njegovo delo bibliotekarja domoznanca in zgodovinarja prepoznavno tako v rodnem Celju kot tudi širše v Sloveniji.

Na pobudo celjske knjižnice se je oblikovala iniciativna skupina, ki jo je vodil mag. Matjaž Neudauer iz ptujske knjižnice, ki je pripravila predlog za oblikovanje nagrad za zasluge na domoznanskem področju, poimenovanih po Branku Goropevšku (Goropevškovo priznanje in Goropevškova listina). Občni zbor ZBDS je letos maja sprejel predlog in tako se bo Goropevškovi nagradi podeljevalo bienalno na Domfestu, posvetovanju slovenskih domoznanec, prvič predvidoma leta 2018.

SREČKO MAČEK
Osrednja knjižnica Celje

ALBUM S CELJSKEGA

Ob snemanju TV-filma in nadaljevanke Primož Trubar pri Vodnem stolpu v Celju

Leta 1985 smo kot statisti sodelovali pri snemanju televizijskega filma Primož Trubar pri celjskem Vodnem stolpu. Sama kot mlado vaško dekle z belim ogrinjalom (na sredini z ruto). K sodelovanju so bili povabljeni razni pevski zbori in društva z območja Celja, med drugim tudi Mešani pevski zbor Štore, katerega članica sem bila. Prizor, ki smo ga snemali več ur, traja v filmu manj kot dve minuti, a kljub temu je bilo to zame zelo zanimivo doživetje.

Prispevala: Cvetka Škoflek (Celje)
Rubriko pripravlja: Domoznanski oddelk Osrednje knjižnice Celje,
info: 03-426-17-36 (Srečko Maček).
Vir: www.kamra.si, Album Slovenije – osebni spomini 20. st.
Medijski pokrovitelj: Novi tednik

novi tednik

Joanne Harris: Pet četrtn pomaranče

Skrivnost na francoskem podeželju

Starka Framboise Dartigen se pod imenom vdova Simon vseli v staro razpadajočo kmečko hišo v vasi v južni Franciji. Brlec sprva še ne ve, da je to hiša, v kateri je med drugo svetovno vojno odraščala z bolno mamo, bratom in sestro. Oče je namreč padel že ob začetku vojne. Življenje v vasi je zaznamovano z nemško okupacijo, izdajanjem in odporniškim gibanjem.

Obubožana družina se je zapletla z mladim nacističnim vojakom Tomasom Leibnitzem. Otroci po svoje, da so dobivali dobrine, do katerih se sicer nikoli ne bi dokopali. Čokolado, stripe in cigarete v zameno za informacije o vaščanih. Mati se je zapletla z njim spet po svoje, da je dobivala tablete za lajšanje hudih migren. Mladega Leibnitza je črni trg, ki je v času vojne cvetel kot še nikoli dotlej, zanimal bistveno bolj kot ideje tretjega rajha. Po tragičnem dogodku, ko je Leibnitz utonil, ko je Framboise pomagala ujeti staro ščuko v Loari, je nestrpnost vaščanov do družine Dartigen dosegla vrelišče. V prepričanju, da so Dartigenovi z informacijami povzročili smrt številnih vaščanov, so požgali njihovo kmetijo in jih izgnali iz vasi.

Otroke je potem do kruha spravila sorodnica, mati je svoj žalostni konec dočakala v enem od sanatorijev. Framboise se je poročila, rodila dve hčeri, po smrti moža pa je od brata odkupila del njegove dediščine,

kmetijo v vasi Les Laveuses. Počasi se je lotila obnove ostankov pogorišča. Vaščani je niso prepoznali, kljub temu da je v svoji novo odprti palačinkarni kuhala po receptih svoje mame. Še več, s temi jedmi jih je povsem omehčala. Vendar je v njeno življenje stopil sin njenega brata, ki jo je sprva s podkupovanjem in zatem z izsiljevanjem skušal prepričati, naj recepte svoje mame izroči njemu. Ker se Framboise ne da, je odkritje skrivnosti njenega pravega imena in s tem resnice, kaj se je pravzaprav v vasi dogajalo med vojno, neizogibno.

Roman Pet četrtn pomaranče je večplasten, obravnava več tematik. Posebej izstopa lik matere, trde, delavne, gospodovalne, a zaradi bolezni vseeno izjemno šibke ženske. Šele po njeni smrti, ko Framboise dejansko uspe razvozlati mamino zmedeno pisanje v kuharskih zapiskih, ki so ji služili tudi kot dnevnik, spoznamo, da je pod trdo skorjo skrivala tudi spolno razmerje z vojakom. Svojevrsten je tudi opis vzporednega sveta, ki neobhodno nastane med vojno – trgovanje z dobrinami. Tako mlad nemški vojak ne personalizira nekoga, ki hodi z orožjem po vasi in ustrahuje prebivalce. Informacije, ki jih ta fant po vasi dobiva, so njegov kapital.

MRL

O avtorici:

Joanne Harris je britanska pisateljica, avtorica več uspešnih romanov. Najbolj znan med njimi je Čokolada, po katerem so posneli istoimenski film. Za roman Pet četrtn pomaranče je leta 2002 prejela več nagrad.

Ob dnevu spomina na mrtve

Izdelajte aranžma doma Še vedno modne naravne barve

Če še niste kupili aranžmaja za grob, vam bodo prišli prav nasveti, kako izdelati lep okras kar doma. Pripravili smo jih z Vrtnarstvom Naglič z Ljubečne. Če pa ste za grob že poskrbeli, razmislite, ali bi si takšen okras skupaj z okrasnimi bučami, s storžem koruze in katerim drugim jesenskim dodatkom omislili pred vhodom v hišo.

V vrtnarstvu pravijo, da se kupci še vedno najraje odločajo za naravne barvne odtenke, zelo priljubljena je »beljeno bela« z dodatki rdeče, oranžne ali katere druge barve. Pametno je, da izberemo takšno barvno kombinacijo, ki se ujema s sezonsko zasaditvijo na grobu.

Foto: GrupA

Preden se lotimo oblikovanja, si pripravimo ves material. Največ dela je z nabiranjem in s pripravo zelenja. Preden začnemo, dobro namočimo cvetličarsko gobo.

V Vrtnarstvu Naglič svetujejo, naj vse zelenje narežemo s t. i. »poševnim rezom«. Na ta način na stebelu nastane večja površina, iz katere rastlina pije vodo, zato dlje ostane sveža.

Spodnje veje naj bodo daljše, zgornje krajše. Pomembno je, da z zelenjem prekrijemo celo površino cvetličarske gobe. Pri tem lahko kombiniramo različne barve in strukture zelenja. Razmislimo o »težišču« v zasnovi aranžmaja, iz katere bodo izhajale vse ostale linije.

Pri snovanju upoštevamo razmerje med višino in širino. Pri našem aranžmaju je ena tretjina v višino, dve tretjini v dolžino. Pri porabi materialov bodimo čim bolj »racionalni«, pravijo v vrtnarstvu, tudi zato, da je čim manj odpadkov.

Povsem na koncu poskrbimo še za malenkosti, ki naredijo izdelek popoln.

Najbolj priljubljeni so aranžmaji podolgovate oblike z rahlo dvignjeno sredino. Takšnih tudi močan veter na grobu ne obrne.

Zelo pomembno je upoštevati pravilo, da izbran kos zelenja, cvetja ali okraska v gobo zapičimo samo enkrat, da jo čim manj »ranimo«. Tako vse, s čimer jo »obložimo«, ostane na svojem mestu.

Ko zelenje napikamo, je treba pregledati, ali je res prekrita celotna cvetličarska goba. Večje in robustnejše suhe dodatke je pametno zapičiti v gobo, preden dodamo zelenje. S kasnejšim dodajanjem takšnega suhega dodatka se podre zasnova zelenja v aranžmaju.

V Vrtnarstvu Naglič so za nas izdelali aranžma z dvema vrhovoma. Ko menimo, da je narejen, svetujejo, da ga položimo na tla in si ga ogledamo z vseh strani. Tako lahko še popravimo kakšno malenkost. Naš aranžma je razgiban, ima veliko različnih struktur in materialov. Če bo jesen suha, v vrtnarstvu svetujejo, da cvetličarsko gobo vsakih nekaj dni zalijemo.

Pomemben je današnji dan

Za dostojno slovo v domačem okolju – Celjski odbor društva Hospic pomaga družinam tako pri soočanju s skorajšnjo izgubo svojca kot med žalovanjem

Vsi se raje pogovarjamo o prijetnih temah, kot da bi načenjali razprave o neozdravljivi bolezni, umiranju in smrti. Ko se nam takšen dogodek zgodi, smo nanj premalo pripravljeni. Kako omogočiti bližnjemu, da bodo njegovi zadnji dnevi čim bolj kakovostni, po možnosti v domači oskrbi, brez bolečin in da bo smrt dostojna? To so vprašanja, ki jih mnogim pomagajo reševati prostovoljci in ekipa strokovnjakov Slovenskega društva Hospic. V Celju deluje njegov območni odbor in o vsem tem smo se pogovarjali s predsednico Hedviko Zimšek, ki je tudi koordinatorka oskrbe bolnikov, in z Martino Košar, koordinatorko oskrbe družine in vodjo programa žalovanja odraslih.

»Društvo je bilo ustanovljeno zato, da spremlja težko bolne na domu, zato da ti ne bi umirali v bolečinah in osamljeni v ustanovah. Naš cilj je, da bi na smrt bolni živeli čim bolj kakovostno, z dostojanstvom v okviru svojih družin, če je to možno. V današnjem času je to sicer težko, ker so svojci zaposleni cel dan, se je pa mogoče organizirati s pomočjo podpornih organizacij,« pravi Zimškova. Košarjeva dodaja: »Mi pri tem podpremo družino, njene lastne moči in možnosti, da je sposobna poskrbeti za svojega člana doma, kar si večina ljudi tudi želi.«

Ali večina ljudi umre v bolnišnicah in domovih?

Hedvika Zimšek: Verjetno imajo te podatke statistični

Martina Košar in Hedvika Zimšek ob panoju, na katerem so predstavljene nekatere aktivnosti celjskega odbora Hospica.

uradi, za bolnike, ki jih mi spremljamo, lahko rečemo, da jih več kot osemdeset odstotkov umre v domačem okolju. Bolnišnice niso več namenjene temu, da bi poskrbele za težko bolne, ko se jim življenje izteka, saj potrebujejo malo drugačno okolje. Ob koncu življenja

človek potrebuje urejeno simptomatsko terapijo, najpogosteje je namreč težava bolečina, potrebuje pa tudi psihosocialno podporo. Bolnikom pomagamo pri sprejemanju njihovega stanja in bližnje pripravimo na posvajanje od bolnika.

Kaj to v praksi pomeni, kdaj vstopite v družino?

Hedvika Zimšek: Včasih svojci izvedo za nas pri patronažnih sestrah ali pri zdravnikih, najpogosteje najdejo podatke na spletu, promovira nas zlasti protibolečinska ambulanta, s katero sodelujemo že od začetka. Bolniki, ki imajo kakšno bolezen živčevja, na primer bolezen ALS, dobijo na kliniki za nevrofiziologijo nasvet, da bi bilo dobro, da bi sodelovali z nami. Najboljša pa je pozitivna izkušnja, ki jo svojci prenašajo naprej. Družina se v času bolezni zapira, nekatere ne želijo vstopa drugih oseb.

Če nas nekdo priporoča, nas lažje spusti v svojo bližino.

Kako izgleda takšna pomoč?

Martina Košar: Najprej se vključi naša strokovna služba, ki jo sestavlja socialna delavka in diplomirana medicinska sestra. Vedno se odzovemo na povabilo, nikoli na svojo pobudo ne vstopamo v družino. Svojce povabimo v pisarno, ugotavljamo potrebe in stanje bolnika ter cele družine in se dogovorimo o sodelovanju. Drugi korak je obisk bolnika in pogovor z njim. Večina si predstavlja, da nudimo samo psihosocialno oskrbo, da sedimo ob bolniku, ga držimo za roko in ga poslušamo. Da, tudi to je del celotne oskrbe. A ob tem gre tudi za ugotavljanje potrebe po protibolečinski terapiji in za zdravstveno vzgojo, saj pokažemo, kako se oskrbi bolnika. Največkrat dobi

družina domov nepokretnega svojca in ne ve, kako ravnati, kaj sploh potrebuje takšen bolnik. Vse to je paket delovanja hospic oskrbe.

Hedvika Zimšek: Prostovoljci so tisti, ki priskočijo, ko se ugotovi, da je bližnjih premalo. S tem preprečujemo njihovo izgorelost. Skrbeti za težko bolnega štiriindvajset ur na dan je velik psihični in fizični napor. S

prostovoljci jim omogočimo malo odmika, da poskrbijo za svoje opravke, potrebe. Prostovoljci pridejo za uro ali dve, sicer pa se vse dogaja v dogovoru s svojci in z bolnikom, on oblikuje svoje okolje. Želimo, da je do konca čim bolj avtonomen. Včasih je potrebnih več pogovorov s svojci, ker si želijo, da bi njihovi bližnji živeli čim dlje, ne glede na vse težave.

Celjski odbor društva Hospic, ki deluje sedemnajsto leto, pokriva območje Savinjske regije in sega tudi v Hrastnik in Trbovlje. Število uporabnikov raste, zanje je vsa pomoč brezplačna. Enovito slovensko društvo je imelo do lani maja še Hišo Hospica v Ljubljani, ki jo je moralo zapreti, saj se ministrstvu za delo in zdravje nista uspeli dogovoriti o financiranju. »Še zdaj imamo primanjkljaj na računu in to nas bremeni,« pravi Hedvika Zimšek, ki je hvaležna občini Celje za podporo. Del denarja dobi celjski odbor z ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, vendar to ni dovolj za vse potrebe dejavnosti, ki ne more v celoti temeljiti na prostovoljstvu. Občasno dobi odbor še kakšno donacijo, ljudje pa mu lahko namenijo tudi del dohodka.

POGREBNA SLUŽBA
RAJ d.o.o.

ARCLIN 21 A, ARCLIN
3212 VOJNIK

TEL.:

03/781 28 00
041/684 106 // 031/684 106

DEŽURNA ŠT.:
031 648 106

Proizvodnja in prodaja
TOVARNICA SVEČ

IPAVČEVA ULICA 20
CELJE
Tel.: 00386 3 491 6830
www.candleplast.com

- NAGROBNE pvc, steklene, elektro, ekološke
- DEKORATIVNE dišeče, namizne, vrtno
- NABOŽNE

SVEČARSTVO
Bj
Boštjan Jelenko s.p.

VRTNARIJA
TOPLAK

VRTNARIJA - VRTNI CENTER
CVETLIČARNA
Gorica pri Šmartnem 41, Celje

pestra izbira nagrobnih aranžmajev

Pri nakupu aranžmaja žebulica narcise ali tulipana. GRATIS!

lončna krizantema od 2,99€

UGODNO! Sveča Mojca 0,99€

CVETLIČARNA - mestna tržnica Celje in mestno pokopališče Celje

V Hospicu nudijo podporo tudi žalujočim svojcem in vsem, ki so izgubili bližnjega. Pripravljajo tudi tabore za žalujoče otroke. Letos bo ta konec tedna na Pohorju, kjer se bodo otroci in mladostniki iz cele Slovenije družili in zabavali, hkrati pa bo to prostor za izražanje žalosti. Otroci so največkrat prezrti žalovalci, ker jih odrasli želijo zaščititi, a se izkaže, da vedo vse in da bi bilo bolje, če bi se z njimi iskreno pogovarjali. Tabor se konča tako, da gredo otroci bolje opremljeni v življenje in da vedo, da pri tem niso sami. Vsak zadnji torek v mesecu so v Celju srečanja za žalujoče otroke in mladostnike.

Treba je poskrbeti, da človeka ne boli, a ko pride čas in organi odpovedujejo, mu je treba dovoliti, da se mirno in dostojanstveno poslovli.

Ko človek ve, da se mu življenje izteka, kako se odziva, kako se pogovarja z vami?

Martina Košar: Tako kot človek živi, tako se tudi poslavlja. Večkrat smo priča preobrazbi tik pred smrtjo. Vsak, ki je v zadnjem stadiju bolezni, težko sprejema to situacijo, gre za zanikanje, nesprejemanje. Vse faze v procesu sprejemanja resnice so prisotne, od jeze, šoka, depresije in nazadnje sprejemanja. Takrat se je bolnik pripravljen pogovarjati, povedati vse, kar ga bremeni vse življenje, največ je podudarka na urejanju medsebojnih odnosov v družini. Tu pride do izraza naš psihosocialni del, kjer delamo tudi s celo družino, se pogovarjamo, saj se končujejo odnosi, ne samo življenje.

Ali to pomeni, da se v družinah ne znajo pogovarjati, da zato potrebujejo

vas? Zakaj je nekatere stvari lažje povedati tujemu človeku?

Martina Košar: Večinoma je tako, da ne zbolijo samo bolnik, ampak cela družina, ko pride do neozdravljive bolezni. Vsi svojci so čustveno vpleteni, zato je tako težko. Ko pride nekdo od zunaj, se odpre drug prostor, drug pristop, način pogovora je drugačen, vse skupaj od dvije tako, da so velikokrat tudi svojci presenečeni.

Hedvika Zimšek: Bolnik ponavadi o svojih strahovih ne govori s svojci, na nek način jih ščiti. Po eni strani se zaveda svojega stanja, svojci pa bi še radi poskusili kakšno obliko zdravljenja in potem ne najdejo stika. Mi gradimo ta most. Pogovarjamo se o življenju, ne ves čas o smrti in bolezni, pri čemer smo odprti za njihova vprašanja in damo tudi bolniku prostor, da izbere temo za pogovor. Dosegljivi smo štiriindvajset ur na dan na telefonski številki 051 418 446.

Imate tudi »filmske« primere, ko želijo na smrt bol-

ni na koncu nadoknaditi vse, kar so prej zamudili in si želeli?

Martina Košar: Gospod, ki smo ga spremljali, je bil ves čas poln življenja. Hotel se je na primer še peljati z letalom, kar mu sicer ni uspelo, a mu je družina omogočila še vrsto dejavnosti. Sprejemal je svoje stanje, znal je izraziti z besedami svojo žalost, jezo, obžalovanje in je tudi zelo mirno umrl.

Ali se poslavljanje tistih, ki so verni, razlikuje od tistih, ki ne verjamejo v posmrtno življenje?

Martina Košar: To ni merilo, verovanje nima vloge, pomembna sta iskrenost in odnos s samim seboj, da dela človek bilanco. Če ni tega, gre res za agonijo umiranja.

Hedvika Zimšek: Pomembno je, da je človek pri zavesti do konca, da dobi toliko protibolečinske terapije, kot je treba, da ostane priseben.

Martina Košar: Večino je strah neznanega in bi rada kar zaspala. In je potek umiranja v bolnišnicah, v domačem okolju je to čisto drugače. Doživeli smo celo, da je človek s hudo boleznijo umrl brez vseh protibolečinskih terapij.

Verjetno slišite tudi prošnje, da bi bilo trpljenja čim prej konec. Kako gledate na evtanzijo?

Martina Košar: Smrt in umiranje sta naraven proces, ki ga naj ne bi umetno prekinjali. Si pa to pogosto zaželi bolniki z ALS-bolezni, ki

je v porastu pri mlajših. Ker je to zelo kruta bolezen, si mnogi želijo, da bi bilo čim prej konec.

Se med vami in bolnikom razvije nek odnos ali vam uspe ostati na določeni razdalji?

Hedvika Zimšek: Najpomembnejši je zaupen odnos, če tega ni, če nam svojci in bolnik ne zaupajo, ne moremo pomagati. Vsaka smrt nas prizadene. Vendar ne smemo čez določeno mejo, ker sicer nismo v podporo in pomoč svojcem in bolnikom. Zato je pomembna tudi naša razbremenitev. V ekipi se pogovorimo, kaj se dogaja, enkrat mesečno imamo supervizijo, pri kateri nam zunanja supervizorka pomaga predelovati stiske, ki se nam porajajo ob tem. Moramo najti različne razbremenitve, pomembna je družina, ki nas podpira.

Ste bile že kdaj tik pred tem, da bi odnehale?

Hedvika Zimšek: To pa ne, jaz sem v društvu trinajst let, od dneva, ko sem se upokojila. Delala sem v bolnišnici, spoznala umirajoče bolnike in videla, da si želijo, da bi umirali doma. In da je treba poskrbeti zanje. Pogosto v bolnišnici svojci ne dobijo prave spodbude za takšno

nejo, saj jim rečejo, da za tako težkega bolnika ne bodo mogli skrbeti v domačem okolju. Ampak se da, vendar je treba vključiti vse oblike pomoči, sosede, prijatelje ...

Martina Košar: Ko sem delala v domovih za starejše,

sem ugotavljala potrebe umirajočih in stiske svojcev. Zato sem se najprej vključila kot prostovoljka in se čez nekaj let zaposlila kot koordinatorica oskrbe, dokončala študij, tako da imam znanje medicinske sestre in diplomirane organizatorke socialne dejavnosti. Osredotočila sem se na program žalovanja, ki je tudi pomemben del v Hospicu.

Kaj je v takšnih trenutkih žalovanja najbolj pomembno, kaj pomaga?

Martina Košar: Ko nekdo pride po pomoč, je najbolj pomembno, da lahko govorijo. Žalovanje je boleč proces, ki ga mora vsak preživeti na svoj način, ne moremo mu odvzeti bremena žalovanja, a mu lahko nudimo podporo in prehodimo z njim del poti.

Po pogovorih se lahko vsak vključi v skupino za samopomoč, po potrebi se lahko srečuje skupina s specifično izgubo – skupina staršev otrok, ki so storili samomor, skupina staršev, ki so izgubili otroka, skupina, katere člani so izgubili partnerja ...

Ne bi bilo bolje, da človek v takšnih trenutkih ne bi imel družbe podobnih ljudi, da ne bi kopal po bolečini?

Martina Košar: To je pogosto razmišljanje, ampak zmotno. Prikrto ali odmaknjeno žalovanje pomeni umikanje stran od žalosti, od izgube. To slej ko prej izbruhne v drugačni obliki. Treba je iti skozi bolečino, tako kot sta bolezen in umiranje naraven proces, je tudi žalovanje.

Je težko dobiti prostovoljce za tovrstno delo?

Hedvika Zimšek: Ni enostavno, petnajst jih je zaenkrat, so različne starosti in različnih poklicev. Najpomembnejše so njihove človeške lastnosti. Želijo pomagati izboljšati družbo in se najdejo v tej dejavnosti, kjer tudi sami veliko dobijo: življenjske izkušnje bolnikov, nasvet, kako naj živijo, da ne bodo česa obžalovali. Tudi sama življenje drugače dojemam, zavedam se, da je pomemben današnji dan, kako ga bom preživela in kakšni bodo odnosi. Nazadnje ni pomembna nobena materialna osnova, temveč kakšne odnose smo celo življenje vzpostavljali in kakšno sled bomo pustili za seboj.

TATJANA CVIRN
Foto: SHERPA

Nov projekt celjskega odbora Hospica je lutkovna igrice Jesen listka Timija, ki govori o smislu življenja v podobi letnih časov, sporočilo pa je, da se spreminjamo mi in narava. Otroku na ta način približajo minevanje. S to igrico nastopajo prostovoljci in zaposleni v vrtcih in šolah. Zaigrali jo bodo tudi na prvem Hospic cafeju, ki bo 15. novembra v knjižnici na temo Otroci, prezrti žalovalci.

Humovit
Dekorativna mešanica šot
Substrat za prekrivanje
IZ NARAVE ZA RASTLINE ZDRAVE
20L
Substrat za prekrivanje zemlje na grobovih in gredicah, da zelenje in cvetje pride bolj do izraza.
OPTIMALNI SUBSTRAT ZA UREDITEV GROBOV.
CINKARNA
www.cinkarna.si

Teharska cesta 54, 3000 Celje
veking@t-2.net

Veking d.o.o.

inženiring za pokopališko in pogrebno dejavnost, trgovina in gostinstvo d.o.o.

<p>pokopališka in pogrebna dejavnost 03/428 13 00 24 urna dežurna služba 051/330 360</p> 	<p>poslovilna dvorana</p>
<p>zastopstvo in prodaja komunalnih strojev</p> 	<p>kamnoseštvo</p>
<p>cvetličarstvo in trgovina tel.: 03 428 13 08 in 041 325 016</p> 	

www.veking.si

Manj svečk za manj grobov

Ne le humanitarna, ampak tudi ekološka akcija

Vzporedno z zbiranjem denarja na pokopališčih poteka tudi akcija pošiljanja SMS-sporočil s ključno besedo SVEČKA na številko 1919. S tem lahko v letošnji dobroteljni akciji Manj svečk za manj grobov prispevate en evro za medicinske pripomočke in zdravljenje bolnih in življenjsko ogroženih.

Dobrotelno društvo Fundacija Svečka tudi letos začne humanitarno akcijo Manj svečk za manj grobov. V številnih slovenskih občinah koordinatori akcije organizirajo načine zbiranja denarja, ki ga nato namenijo v dobrotelne namene. V Celju bodo zbran denar namenili Zdravstvenemu domu Celje, v Velenju pa 21-mesečni deklici, ki je zbolela za redko obliko raka.

Sicer pa rdeča nit letošnje akcije ostaja enaka. S projektom želijo na eni strani zmanjšati pretirano okraševanje grobov za 1. november, na drugi strani pa zbirajo denar za nakup opreme, ki rešuje življenja.

Stojnice na pokopališčih

V projektu sodelujejo številne lokalne organizacije z več kot 300 prostovoljci, ki bodo v dneh okrog 1. novembra s stojnicami prisotni na pokopališčih. Obiskovalci pokopališč bodo v

zameno za svoj prispevek prejeli ekološko izdelano zastavico, ki jo lahko pustijo na grobu svojih najdražjih. Projekt je letos prejel tudi priznanje Mladinskega sveta Slovenije za posebne dosežke v okviru projekta Naj prostovoljec, katerega častni pokrovitelj je predsednik države.

»V Celju bo stojnica postavljena od 29. oktobra do 1. novembra pri vходу na pokopališče. Denar, ki ga bomo s tem projektom zbrali, bomo namenili Zdravstvenemu domu Celje za nakup nujno potrebne posteljice za prevoz dojenčkov v pediatrični urgentni center,« pravi koordinatorka akcije v Celju Alenka Gabrovec iz Društva zakonski in družinski inštitut Eteos. Prostovoljci so organizirani tudi v Velenju, kjer bodo zbirali denar za deklico, ki je zbolela za rakom. Denar bo za njeno zdravljenje s kisikovo komoro, za katero morajo starši plačevati.

Projekt Manj svečk za manj grobov so zasnovali mladi v občini Zagorje ob Savi leta 2009 in se je do letos razširil že v 15 slovenskih občin.

V preteklih letih je bilo v projektu Manj svečk za manj grobov v celotni Sloveniji zbrano več kot 120 tisoč evrov. S tem denarjem so do zdaj omogočili nakupe številnih defibrilatorjev, inkubatorjev za nedonošene otroke, ultrazvočne naprave za helikoptersko nujno medicinsko pomoč, antidekubitivnih blazin za nepokretne bolnike in aspiratorjev. »Sredstva smo namenili tudi za raziskave rakavih obolenj, financirali smo nakup številnih profesionalnih nosil za gorsko reševalno službo in podprli še mnogo drugih projektov,« pravijo v društvu Fundacija Svečka.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: arhiv NT (GrupA)

Pomoč v najtežjih trenutkih

Ko izgubimo svojca, se velikokrat ne znajdemo. Pri tem so lahko v pomoč pogrebna podjetja, kjer opravijo veliko opravil, ki so nujna v takih trenutkih. Na njihovih spletnih straneh najdemo nekaj osnovnih navodil, kaj storiti in kako nam lahko pomagajo.

V primeru smrti na domu je treba poklicati dežurnega zdravnika, ki opravi ogled in odredi obdukcijo, če je treba, ali pa takoj izda potrdilo in poročilo o vzroku smrti.

Pogrebno podjetje organizira odvoz umrlega na pokopališče ali na upepelitev. S svojci se nato dogovo-

ri, kakšno svečanost želijo imeti, ali bo pokop s krsto ali žaro ali morda raztros pepela.

Svojci lahko izbirajo med več načini slovesa in obreda: ta je lahko civilni ali verski, lahko gre za tihi pokop oziroma pogreb v družinskem krogu ali anonimni pokop, kjer se na željo pokojnika ali svojcev ne opravlja pogrebna svečanost ter tudi ne obeleži groba. Pepel se lahko raztrosi na za to posebej določenem prostoru.

Pogrebna podjetja lahko uredijo tudi objavo pokojnika na občini in kot prejemnika pokojnine, vložijo lahko prošnjo za izdajo mrliškega lista na matičnem uradu, opravijo prepis najemništva, če je umrl najemnik grobnega prostora, obvestijo podjetje in lokalno skupnost ter nudijo pomoč pri oblikovanju in izdaji osmrtnice.

TC, foto: arhiv NT (GrupA)

ROPOTAR

POGREBNE STORITVE

Pogrebne storitve Ropotar Ivan s.p.
Starovaška ulica 12
3311 Šempeter v Savinjski dolini
tel.: 03/700 14 85, 041/613 269
041/748 904
ivan.ropotar@gmail.com

*Z vami v najtežjih trenutkih
že 23 let!*

www.pogrebne-storitve-ropotar.si

*Dodajte
življenje
letom,
ne leta
življenju!*

SVEČE ŠEŠKO

"Babi, mislim nate!"

www.svecesesko.si

TRGOVINA: Tkalska 17, 3000 Celje

Štajerski rogisti osvojili zlati rog

Od 29. septembra do 2. oktobra je potekalo 1. evropsko tekmovanje rogistov na Češkem v prijetnem in izredno turistično zanimivem kraju Marianske Lazne. Tekmovanja smo se udeležili tudi mi, Štajerski rogisti.

Na tekmovanju je igralo trideset najboljših evropskih skupin - iz Avstrije, Nemčije, s Češke, Slovaške, Poljske in iz Slovenije. V tekmovalnem delu smo zaigrali dve vnaprej določeni skladbi in dve po svojem izboru. Izvedbo je ocenjevalo kar šest mednarodno uveljavljenih sodnikov, med njimi tudi Gregor Rettinger iz Slovenije. V Marianskih Laznah je sodelovalo kar trinajst filharmoničnih skupin. S svojim nastopom smo prepričali zahtevne sodnike in osvojili četrto mesto, točkovno pa tudi zlato odličje - zlati rog.

Iz naše skupine KUD Štajerski rogisti je na tekmovanju igralo devet članov. Ponosni smo,

da smo v tako močni konkurenci odličnih glasbenikov - vrhunskih filharmonikov - izvedli tako suveren in zelo lepo odigran nastop. To nam pomeni izredno veliko, saj smo ponovno dobili potrditev, da stopamo po poti, ki smo si jo zastavili v svojih načrtih. Zavedamo se, da bomo še naprej morali pridno vaditi, da bomo ohranili kakovost pri izvajanju tovrstne glasbe. Vendar nam je ta uspeh - še posebej našim mlajšim članom, ki s tako pomembnim nastopom pridobivajo bogate izkušnje - vtil tudi dodaten zagon za priprave na nadaljnje nastope. Zahvalil bi se še Andreju Žganku, ki nas je pripravil in spodbujal za to tekmovanje. Vsekakor pa se bomo lahko tudi vnaprej udeleževali tovrstnih tekmovanj v mednarodnem merilu.

JAN KOVAČ, predsednik
KUD Štajerski rogisti

Uspešno končani prvi Vojniški glasbeni večeri

Konec septembra so se končali prvi Vojniški glasbeni večeri. Gre za cikel klasičnih koncertov, ki jih je organiziral Filip Brezovšek v sodelovanju z Občino Vojnik.

V sklopu cikla so se na štirih koncertih predstavili mladi glasbeniki s Celjskega, ki študirajo na Dunaju, v Salzburgu, Ljubljani, in tudi drugi nadarjeni glasbeniki iz Vojnika in okolice. Obi-

skovalci koncertov so lahko poslušali komorni sestav, vokaliste ob spremljavi harmonike in klarineta, trobilni kvintet, na zadnjem koncertu pa so lemberški grad napolnili zvoki citer v džezovski preobleki. Brezovšek pravi, da je želel s koncerti približati klasično glasbo ljudem in jo pokazati v drugačni luči.

KP

V Loki vroče in pekoče

Loka pri Zidanem Mostu je bila v nedeljo, 9. oktobra, najbolj pekoč kraj daleč naokoli. Člani Čili kluba Račica so organizirali prvo mednarodno Čilijado. Na dvajsetih stojnicah so se predstavili vodilni slovenski in tuji pridelovalci, predelovalci in ljubitelji pekoče hrane in izdelkov.

Obiskovalci so - nekateri malce s strahom, spet drugi precej pogumno - poskušali čili omake vseh mogočih okusov (v kombinaciji s slivami in z borovnicami, bučo, ingverjem, baziliko, breskvijo, s čokolado ...) ter druge izdelke, v katerih čili ni smel manjkati (siri, likerji, vino, posipi, sladkarije ...).

»Ni bolj zdrave stvari od čilija,« je bil navdušen eden od obiskovalcev. Kot je dejal, si je z rednim uživanjem čilija odpravil želodčne težave. In res: čili naj bi deloval proti glavobolu, migreni, zniževanju visokega krvnega tlaka, pri črevesnih boleznih, zaviranju raka, pomagal naj bi tudi pri hujšanju. Vseeno pa

pri uživanju pekoče hrane ne smemo pretiravati.

Čilijado v Loki je popestrilo tudi ocenjevanje čili omak, na ogled je bila razstava čilijev, prireditev pa je imela tudi dobrodelno noto, saj so ves dan zbirali sred-

stva za štiriletnega Dejana s Koroške, ki ima raka.

Organizatorji, člani Čili kluba Račica, si želijo, da bi Čilijada v Loki pri Zidanem Mostu postala tradicionalna.

BA

Lepa nagrada za zmagovalko v nagradni igri Athlete

Ekipa Athlete

Nagrada je tokrat res prišla v prave roke. Priborila si jo je Carmen Jesenik z Vranskega, prišla pa bo prav vsej družini, saj so prav vsi v njej športniki. Oče je nogometni trener, s tem športom pa sta povezana tudi oba sinova, pravi Carmen, ki rada kolesari. Izdelke slovenskega izvora Athlete je poznala in uporabljala že prej. Zdaj jih bodo lahko vsi preizkusili, saj so dobili cel paket izdelkov Athlete. »Vesela sem, da sem sodelovala v tej oktobrski nagradni igri, in tokrat sem imela srečo.« Tudi sicer pravi, da pazijo na pravilno športno prehrano, saj ni vseeno, kaj človek zaužije. »Kakorkoli, najpomembnejša je kakovost, šele potem pride cena,« pravi predstavnica Athleta Kristina Žgur. To je moto njihove zdrave slovenske športne prehrane, o kateri bomo zagotovo še slišali.

Promocijsko besedilo

Carmen Jesenik se je upravičeno veselila nagrade, ki jo je prejela iz rok Kristine Žgur.

Zlato priznanje in zlata medalja za Neno Zupanc in Luko Komljenoviča z mentorico Simono Pompe

navdušila. Maskoto je narisala dijakinja Nataša Klemenc. K tej kategoriji tekmovanja je sodilo tudi razkosavanje krače, kar je mojstrsko opravil Luka Komljenovič. Opazno je bilo, da so se dijaki na tekmovanje zelo temeljito pripravili, kar je zasluga mentorice Simone Pompe. In rezultat? Najboljši med najboljšimi. Zlato priznanje, zlata medalja in največ točk med profesionalci.

Napeto je bilo tudi na tekmovanju iz kuharstva, kjer so zastopali šolo Žiga Grofelnik, Boštjan Volk in Jure Mihelak. V škatli Magic box so dobili pet živil: brancina, škampe, belo polento, koromač in maslo. Spretno so pripravili glavno jed za dve osebi tako, da so postavili na krožnik zvitek

brancina z blitvo, belo polento z orehi, ocvrt raviol s škampovimi repki, pire koromača ter česnovno omako. Lepo okrašen krožnik z jedmi je prepričal žirijo. Dijaki so osvojili zlato priznanje in si delili bronasto medaljo z dijaki iz Radencev. Ponosen mentor je bil Janez Jevšnik.

Vreme ta dan tekmovalcem na prostem ni bilo najbolj naklonjeno. Kljub mrazu je dvajset ekip pripravljalo štajersko kislo juho v kotličku. V edini šolski ekipi med profesionalnimi kuharji sta tekmovali Lea Sušec in pomočnica Anamarija Primik. Zelo natančno in hitro sta zrezali osnovne sestavine ter dodali ravno prav začimb za izjemen okus in ravno pravo gostoto. Na

razglasitvi sta bili zelo veseli srebrnega priznanja. Za zlato priznanje bi bilo menda treba zelenjavo narezati na kocke in ne na tanke paličice. No, zdaj poznata dijakinji tudi to skrivnost. Zagotovo sta imeli najlepše pripravljen prostor z okrasno izrezano zelenjavo, šopkom iz zelenjave ter zelišč in pogrinjkom, ki se je lepo ujemal z jedjo. Dijakinji je pripravila na tekmovanje in ju ves čas spodbujala mentorica Marijana Novak in bila tudi zelo vesela rezultata.

Tovrstna tekmovanja pripomorejo k druženju, strokovnemu napredku in ugledu šole, zato se jih bodo dijaki in mentorji še udeleževali.

MATEJA KLEMENČIČ,
ravnateljica

Uspeh na gostinsko-turističnem zboru

V Radencih je bilo 11. in 12. oktobra svečano zaradi 63. Gostinsko-turističnega zbora Slovenije. To je državno tekmovanje dijakov gostinsko-turističnih šol in profesionalnih gostincev, kjer tekmujejo udeleženci v več kategorijah.

Dijaki Šole za storitvene dejavnosti ŠC Velenje so tek-

movali v pripravi pogrinjka, kuharstvu in pripravi jedi v kotličku.

Nena Zupanc in Luka Komljenovič sta pripravila pogrinjek na temo Kulinarična pustolovščina krokodilčka Storilka. Pogrinjek je pritegnil pogled vseh obiskovalcev, še posebej mlajših, ki jih je maskota krokodilčka močno

Ljubezen se nadaljuje

V življenju moraš nekoga imeti rad. Z nekom moraš v korak, v isto sled, po skupnih stopinjah v neznanu. Ana in Friderik Planinšek iz Trnovelj pri Celju sta skupaj prehodila že petdeset let in jih v soboto, 15. oktobra, okronala z obnovo svete zaobljube v cerkvi sv. Jerneja v Vojniku, kjer sta tudi pred petdesetimi leti stopila na skupno pot kot mož in žena.

Dekle, ki je prerano zapustilo svoje domače ognjišče, in preprost kmečki fant se takrat še nista zavedala, da ju bo odločitev za skupno pot ljubezni obdržala skupaj celo življenje. V teh letih sta doživela ljubezen v vseh njenih odtenkih, četudi včasih niso bili lepi in barvni, kar sama dobro veda. A kljub temu sta skupaj ustvarila vse, kar v življenju lahko. Postavila sta trdne temelje medsebojnega odnosa. Zrasla je kmetija, ustvarila sta dom, rodile so se jima tri hčere in zgradile iskrene družinske vezi. Danes jima ljubezen za njuno dobroto vračajo tudi vnuki in pravnuki, ki z žarom v očeh obiskujejo domačo kmetijo. Ani in Frideriku želijo vsi domači še naprej obilo medsebojne navezanosti, podpore in spoštovanja. Naj ljubezen med njima nikoli ne mine, ampak naj se le še nadaljuje pri njunih mlajših rodovih.

SABRINA ZAVŠEK

Cuprablau Z

Škropljenje sadovnjakov po obiranju

Bakterija (*Erwinia amylovora*)-hrušev ožig

Jablanov škrlup

Jablanov škrlup-močna okužba

Luknjičavost koščičarjev

Breskova kodravost

Češpljeva rdeča listna pegavost

Rožičavost češpelj

Jablanov rak

Škropljenje opravimo s pripravkom **Cuprablau Z** v odmerku 2 kg/ha (škropimo po spravi pridelka).

Cuprablau Z zmanjšuje potencial jablanovega škrlupa (*Venturia inaequalis*), ki prezimi v obliki askospor v odpadnem listju, z uporabo pa bistveno zmanjšamo potencial glive za prihodnje leto.

Cuprablau Z pospešuje olesenitev lesa, odpadanje listja, s tem zmanjšuje možnost zimske pozebe, ki lahko poveča napad jablanovega raka (*Nectria galligena*).

Cuprablau Z uporabljamo tudi za učinkovito varstvo koščičastega sadja pred okužbami glive breskove kodravosti (*Taphrina deformans*) in rožičavosti češpelj (*Taphrina pruni*). Breskve in češplje poškopimo jeseni in spomladi in tako pravočasno zatremo brstiče glive, ki prezimijo pod lubjem.

Hkrati pripravek **Cuprablau Z** zatira tudi glivo, ki povzroča listno luknjičavost koščičarjev (*Stigmia carpophila*).

Za manj sveč

V dneh pred dnevom spomina na mrtev večina hiti urejat grobove pokojnih svojcev. Te v prazničnih dneh obiskujemo še bolj pogosto kot med letom. In tam prižigamo sveče. Pet, deset in več jih gori na vsakem grobu. Jih mora res toliko, se sprašujejo snovalci akcije Manj sveč za več okolja. Že tretje leto zapored je tako nastal ozaveščevalni filmček, s katerim želijo potrkatati na vest nas vseh, da bi količine sveč z leti zmanjšali. Film je tudi tokrat kot oba prejšnja nastal v Produkciji TV Krpan iz Laškega. V njem so nastopili Tjaša Krušič, David Sevšek, Tomaž Novak, Štefka Flis in Ivan Dečman, film je režiral Bojan Herek.

V akcijo se je letos poleg Komunale Laško, kjer so si to akcijo zamislili, vključila tudi Zbornica komunalnega gospodarstva pri Gospodarski zbornici Slovenije.

Film lahko vidite na povezavi <https://vimeo.com/188627212>.

BH

Dan odprtih vrat v železarni Štore Steel

Na prvo jesensko soboto nas je vodstvo podjetja povabilo na ogled proizvodnih naprav. Letos obeležujemo 165-letnico železarstva v Štoreh. Zbrali smo se pred upravno zgradbo, kjer so nas pričakali vodilni podjetja. Bilo nas je veliko upokojenec in ogromno mladine, kar je izjemno spodbudno. Stisk rok ob srečanju starih železarjev vedno razneži dušo. Kako neusmiljeno nam čas beži. Spomini pa vsekakor ostanejo. Imel sem privilegij, da sem bil štiri desetletja član tega pomembnega in meni nadvse dragega kolektiva.

Sledil je ogled proizvodnih obratov. Videli smo veliko tehnoloških posodobitev. Koliko se je spremenilo v letih, odkar smo upokojeni, seveda v pozitivnem smislu, je zaradi prostorske omejenosti težko opisati. Lahko povem, da se z veliko mero nostalgije in osebne simpatije z velikim veseljem in ponosom spominjam razvoja železarne. Vedno sem se iz srca veselil vsakega njenega uspeha in zmage pri obstoju železarstva na naši lokaciji. Hkrati me je žalostil vsak trenutek, ko nam zvezde niso bile naklonjene.

Tega dne ne bom nikoli pozabil. Ostal mi bo v najlepšem spominu in v tistem delu srca, kjer so takšne vrednote in priložnosti za vekomaj skrbno shranjene in nikoli pozabljene. A ne samo zaradi ogleda proizvodnje, okusne malice in lepega darila ob slovesu. Ohranitev vezi in izjemna pozornost vodstva podjetja do tistih, ki smo v preteklosti pustili določen pečat v podjetju, lahko vlivajo optimizem in upanje mladim rodovom, da živimo v lepi in urejeni domovini. To šteje. SREČKO KRIZANEC

Sanje so se uresničile

Ponoči se mi je sanjalo, da sem šel na radio ter presenetil ženo, ki je praznovala.

Poklical sem medijsko hišo Novi tednik in Radio Celje ter povedal, kaj sem sanjal in jih vprašal, ali je to izvedljivo. Odgovorili so mi, da je in dogovorili smo se za datum obiska. Težko pričakovano jutro je prišlo in odpeljal sem se proti Celju.

Ko sem vstopal v prostore medijske hiše, sem razmišljal, ali mi bo uspelo.

Prijazno so me sprejeli ter me povabili v sprejemno sobo. Tu so mi razložili, kako je na snemanju. Napočil je težko pričakovani trenutek, ko sem vstopil v studio. Rdeča lučka se je prižgala in snemanje se je začelo. Ko se je končalo, so mi povedali, da je uspelo. V studiu sem se počutil prijeto in sproščeno, brez treme, kot sem jo imel doma. Zato v svojem srcu čutim, da se moram javno zahvaliti vsem, ki so mi omogočili izpolnitev svojih sanj, da sem lahko prebral čestitki. Zahvaljujem se direktorici Novega tednika in Radia Celje Anici Šrot Aužner, odgovorni urednici Radia Celje Bojani Avguštinčič ter tonskemu tehniku Branku Ogrizku.

Domov sem odhajal z lepimi spomini na trenutke, ki sem jih preživel z izredno prijaznimi radijci.

LEON AMON

Srečanje prostovoljcev na Rajskem otoku

Več kot dvesto prostovoljcev programa Starejši za starejše s celjskega območja se je 21. septembra zbralo na Rajskem otoku na Proseniškem.

V programu Starejši za starejše sodeluje 21 društev upokojenec s Celjskega in kar 271 prostovoljcev, ki ne-

sebično skrbijo za osamljene in pomoči potrebne vrstnike. Kot je na srečanju povedala regijska koordinatorica programa Ivanka Tofant, so letos prostovoljci opravili že 7.074 prvih in ponovnih obiskov. »Zaskrbljujoče je, da smo kar 1.289 osebam nudili pomoč, in to kar 3.850-krat. Ne bom

rekla, kdo bi za te starejše moral poskrbeti, saj vsi to dobro vemo,« je poudarila. Da bi država morala več narediti za starejše in tudi za program, v okviru katerega jim skušajo kar najbolj pomagati, so v svojih nagovorih prostovoljcem poudarili tudi podpredsednica ZDUS Vera Pečnik, vodja programa Starejši za starejše pri ZDUS Anka Osterman, predsednik Pokrajinske

zveze DU Celje Silvo Malgaj in začetnica programa, danes tudi sama prostovoljka, Mateja Kožuh Novak. Da se vsaj v lokalnih okoljih zavedajo pomena dela, ki ga opravijo prostovoljci, je bilo mogoče razbrati iz besed župana Občine Šentjur Marka Diacija.

Tokratno srečanje prostovoljcev je bilo namenjeno druženju in izmenjavi izkušenj, oktobra pa se bodo zvrstila izobraževanja po društvih.

MBP

Iščemo odgovore na vprašanja poslušalcev. Vsak ponedeljek ob 12.15. radio celje

Vaš zakaj, naš zato.

**Dnevnik
mlade
vrtnarke**

Zmagovalke

Ko smo se minulo soboto s polnim avtobusom naročnikov Novega tednika vozili na Tirolsko, na obisk k doktorju Martinu Gruberju, je turistična vodička med drugim povedala, da kar tri četrtine vseh pelargonij, kar jih na leto v Avstriji prodajo, raste na impozantnih balkonih in oknih v tej avstrijski zvezni deželi. Čeprav smo glede na vremenske razmere pričakovali, da so zdaj že tako in tako pomrznile in da bomo na obisku res strmeli in občudovali zgolj slikovito izrezljane lesene balkone brez rož, smo na veliko presenečenje lahko našli še kar lepo število balkonov, polnih bujno cvetočih pelargonij. Verjetno jih čez noč pokrivajo, da preživijo nizke temperature okrog ničle ali celo kakšno stopinjo pod njo. A dejstvo je, da so pelargonije še najbolj hvaležne in trpežne pomladno-poletno-jesenske lepoticke.

Ta ugotovitev se mi vsako leto potrdi tudi na domačem testu. Če bi vzela pod drobnogled begonije, surfinije in pelargonije, v tekmi potrpežljivosti zaradi nerednega zalivanja absolutno zmagajo te afriške trdoživke. Da ne omenjam gnojenja. Pri meni se sezonsko gnojenje začne in konča z dodajanjem dolgotrajnega gnojila v obliki drobnih zrn ob sajenju v korito. Da bi se še vmes ukvarjala s tem, kdaj sem s koliko gnojila osrečila katero od mojih cvetočih lepotic, sploh ni možnosti. Ker bi vmes pomešala število tednov od zadnjega gnojenja. In tudi tistega pravila, da je treba rastlino gnojiti šele takrat, ko je zemlja mokra, se v mojih osebnih okoliščinah ne bi mogla držati. To namreč pomeni dvojno delo. Najprej je rože treba zaliti, potem pa čez uro ali dve zadevo ponoviti še z gnojilom. Zato tudi kar zadeva gnojenje, zmagajo pelargonije. In še zadnja tekma: čiščenje cvetov. Tudi pri tem ni dvoma. Preden očistim celo korito zasajenih surfinij, me vmes že mine vse veselje. V tem času bi že najmanj dvakrat očistila štiri korita posušenih cvetov pelargonij. Če potegnem črto: naslednje leto bom spet sadila pelargonije.

Tudi bujno cvetočih balkonov, polnih živopisnih pelargonij s tirolskih balkonov, se bom še nagledala. Pa če bo doktor Martin Gruber doma ali ne.

Poskrbimo za lepo zasaditev groba

Kombinirajmo sezonske rastline in trajnice

Z Danico Naglič iz Vrtnarstva Naglič na Ljubečni smo se v tem tednu odpravili na eno od pokopališč in si ogledali primere jesensko-zimskih zasaditev. Te nam lahko uredijo vrtnarji po naročilu ali pa zanje poskrbimo sami. Izbor primernih rastlin je v teh dneh pester.

Ob jesenskem sajenju rastlin praviloma ne gnojimo. Ne smemo pa pozabiti na zalivanje, zlasti če je jesen topla in zima suha. Med nasadom lahko potresemo zastirko. Najbolj primerno je naravno lubje. To ne pušča barve

kot bel pesek, ki ga vremenski vplivi in zemlja hitro umažejo.

Foto: Grupa

V tej minimalistični zasaditvi so zgolj okrasno zelje, ki v hudi zimi propade, resa, ki jo lahko pustimo tudi čez poletje, in mačeha. Zasaditev dopolnjujejo kipci in okrasno kamenje. Za letno zasaditev mačeha in zelje zamenjamo s pomladno-poletnimi rožami.

V Vrtnarstvu Naglič so po naročnikovi želji na grobu, ki je razdeljen na dve večji ploskvi, primerni za zasaditev, posadili hebe in mačeha.

Pri hebah, ki so trajnice, sta zasajeni dve vrsti, srebrne in zelene. Med njimi so pustili dovolj prostora, da se bodo lahko razraščale. Vsako leto jih bodo med majem in septembrom obrezovali. Te hebe so ob sajenju pognojili z dolgoročnim gnojilom, gnojenje pa bodo spomladi ponovili.

Mačeha, zasajene to jesen, bodo cvetele do poznega poletja in jih ob sajenju ni treba gnojiti. V lončku imajo namreč dovolj gnojila za jesensko-zimski čas. Marca in aprila jih lahko pognojimo. Upoštevam pravilo, da rastline gnojimo, ko je zemlja mokra. Ves čas jim redno odstranjujemo odmrlje cvetove. To skrb nam bodo vračale z rednim in bujnejšim cvetenjem.

Na tem grobu je delno trajna zasaditev. V ospredju so mačeha in resje, na vogalih pa raste hojhera. Slednja je trajnica, ki na tem mestu raste že tri leta. Trajno je lahko tudi resje, če ga poleti zalivamo in aprila »v živo« porežemo. To pomeni, da porežemo vse cvetje. Mačeha so sezonske rastline.

V ospredju je srebrni kalocefalus, ki je sezonska rastlina in zdrži do pomladi. Tudi če ga posadimo spomladi, zdrži do naslednje pomladi. Čeprav rastlina čez zimo pozebe, njena struktura ostane. Med mačehami in resjem na vrhu so sempervirumi.

Setveni koledar

Čas za presajanje je do 4. novembra ob 13. uri.

27. ČE	korenina
28. PE	korenina
29. SO	korenina
30. NE	korenina - mlaj ob 19. uri
31. PO	-----
1. TO	-----
2. SR	list

Podatki so vzeti z dovoljenjem avtorice iz Setvenega priročnika Marije Thun za leto 2016, ki ga v Sloveniji izdaja v neskrajšani obliki Založba AJDA, Vrzdenc, tel. 01/7540743.

Prva plača za rodovniškega psa

Miran Marš, ljubitelj rotvajlerjev in priznan mednarodni kinološki sodnik

Pravi, da je strog sodnik, toda zelo dosleden. Zato ga vabijo na številna tekmovanja doma in na tujem. Ob tem je Miran Marš aktiven tudi na področju izobraževanja v Kinološki zvezi Slovenije, je predsednik šentjurskega kinološkega društva in vzreditelj rotvajlerjev, čeprav ima zaradi službe in omenjenih obveznosti za to dejavnost zadnja leta premalo časa. Pri hiši na Grobelnem je trenutno le dve leti in pol star Brutus, ki pa bo verjetno kmalu dobil družbo.

Spominja se, da so bili psi vedno pri hiši, stari oče je imel na primer nemške ovčarje. Toda sam si je želel rodovniškega psa in pred desetletji, ko se je odločil za pasmo, ga je sodelavec navdušil za rotvajlerje. Ti so mu med služenjem vojske še bolj prirasli k srcu, saj so imeli te pse za čuvanje objektov. Ko je začel delati, si za prvo plačo ni kupil motorja ali česa podobnega, ampak prvega rodovniškega psa.

Z njim se je vpisal v tečaj v Kinološkem društvu Šentjur in ta dejavnost ga je pritegnila za vselej. »Vedno sem bil v gibanju in ko sem dobil psa, sem se usmeril v ta šport. Začel sem delati izpite, hoditi na tekmovanja, kasneje sem postal inštruktor za šolanje drugih psov in logično nadaljevanje je bila sodniška funkcija.« Izobraževanje za sodnika je dokaj zahtevno in traja tri do štiri leta, pred tem je treba imeti tudi izpolnjene določene pogoje, kot so na primer tekmovalni uspehi s psom. Leta 1998 je bil z opravlje-

nim izpitom eden mlajših v sodniških vrstah. Danes je sodnik za ocenjevanje dela športnih pasem in službenih psov, discipline rally obedience in za ocenjevanje zunanjosti psov skupine FCI 02 in rotvajlerjev.

Pozitivne spodbude

V zadnjih letih se je način šolanja psov spremenil, kar se vidi tudi na tekmovanjih, ugotavlja Miran Marš, ki se zaveda odgovorne naloge sodnikov. »Z načinom sojenja vplivamo na razvoj delovnih pasem in metode šolanja v društvih, zato moramo tudi na ta način spodbujati pozitivne metode. Povedati moramo tekmovalcem, kaj je prav in kaj ne. Želimo si psa, ki je sproščen, ki dela z veseljem, brez pritiskov.« Psov, ki bi jih šolali na osnovi takšnega pristopa, je na srečo vedno več, ugotavlja. »Letos sem bil eden od organizatorjev na svetovnem prvenstvu šolanih psov v Novi Gorici, kjer smo imeli rekordno udeležbo. Videli smo zelo malo psov, ki ne delajo z veseljem.« Če pes dela s pozitivnimi spodbudami, se to vidi tudi pri njegovem nastopu, pravi Marš. »Njegova mimika je drugačna, maha z repom, kaže to s položajem glave, ušes ...«

Sicer pa je Slovenija na tekmovanjih vedno bolj uspešna. »Veliko naših trenerjev hodi v tujino na predavanja in obratno, imamo zelo uspešne inštruktorje, kar kažejo tudi rezultati na tekmovanjih,« pravi Marš, ki se mora tudi sam pogosto

Miran Marš in njegov rotvajler Brutus. V prihodnje se bosta udeležila nekaterih tekmovanj, saj si Marš želi uvrstitev v uspešno slovensko reprezentanco, ki je na zadnjem svetovnem prvenstvu v Novi Gorici osvojila peto mesto.

izobraževati v tujini, da sledi smernicam.

Avtoritete in ugled

Leta izkušenj so pri tem delu prav tako pomembna kot izobraževanje. Če je na začetku imel težave, dokler ni razumel, kaj njegov pes želi, se lahko danes pohvali, da ima »dobro oko«, ki mu pomaga pri ocenjevanju. Sodniki so sicer usposobljeni za svoje delo, a so le ljudje in ne avtomati, pravi Marš in dodaja,

»Vsaka pasma ni za vsakogar. Človek mora dobro razmisliti, preden si nabavi psa, vedeti mora, kaj to pomeni za njegov način življenja.«

Zakaj izpiti in tekmovanja? Z opravljenim izpitom pes dokaže svojo primerčnost in usposobljenost za določen namen. Pri vzreji delovnih psov izpiti iz generacije v generacijo prispevajo k ohranjanju in izboljšanju zdravja ter delovnih sposobnosti teh psov v smislu njihove primerčnosti za vzrejo. Podobno velja za tekmovanja.

Rotvajlerji niso za vsakogar, pri vseh pasmah pa je dobro poznati »pasjo govornico«.

da moraš znati ocenjevati vse z enako mero in to sodnika dela uspešnega. Je pa res, da gre pri vsakem tekmovanju za prestiž, denar, zato verjetno tudi kakšni pritiski niso neobičajni. »Imeti moraš enake kriterije ves čas in ostati miren, na osnovi tega si zgradiš avtoriteto in ugled. Če popustiš določenim lobijem, ti ugled pade,« pravi sogovornik, ki ga vabijo na sojenja iz številnih držav. Kakšnih posebej žolčnih razprav po tekmovanjih še ni doživel, najraje ima, da se s tekmovalci pogovori v miru ob večerji. »Tega pri nas manjka, ljudje so bolj nestrpni in ne morejo razumeti, da niso bili psi tako uspešni, kot so mislili.« Na srečo nihče od nezadovoljnih nanj še ni naščuval svojega psa, smo ugotovili v šali, čeprav prizna, da povsem brez ugrizov v dolgih letih druženja s psi ni šlo.

Vendar je to sestavni del tega, s čimer se ukvarja, pravi.

Kot spušva

Ljudje so zaradi številnih informacij na spletu kar dobro obveščeni o pasmah. »Toda pse ponavadi zbirajo po videzu in zato je včasih dobro, da se pri vzrediteljih ali strokovnjakih pozanimajo, ali so primerni za določeno pasmo: Kot vzreditelj sem vedno gledal na to, ali so novi lastniki primerni za rotvajlerje, in na srečo se nisem zmotil, saj nihče od njih nima težav.«

Novopečeni lastniki se za pomoč pri vzgoji pogosto obrnejo na kinološka društva, kar je po mnenju Marša zelo pomembno, saj jih ta lahko usmerijo pri prvih korakih življenja s psom. »Mlad pes je kot spušva, vpije dobre in tudi slabe stvari. Manj je slabih, bolj

je to za kasnejše ravnanje s psom.« Pri tem je treba poznati pasjo »govornico«, da lažje delaš s svojim psom in se izogneš neljubim situacijam. »Pes, ki maha z repom, ni nujno, da je vesel, treba je videti še položaj ušes, oči, glave, dlake ...« Vsega tega se lastniki lahko naučijo v društvu. Šentjursko, v katerem je predsednik, je sicer majhno, a se lahko pohvali tudi z uspehi. Predvsem pa je ekipa domačega in drugih društev v pomoč pri pripravi na tekmovanja. Miran bi se namreč rad z Brutusom uvrstil v državno reprezentanco, kjer je v preteklosti že sodeloval, zato se zaveda, kako zahtevni treningi ju čakajo. Brez pomoči kolegov in podpore družine bi bilo vse to težko izvedljivo.

TATJANA CVIRN
Foto: Grupa

Miran Marš je tudi predsednik Kinološkega društva Šentjur. »Pozitivna konkurenca med društvi, ki delujejo v okviru zveze in pravil, je zdrava, medtem ko lahko zasebne šole delajo škodo.«

Ročne spretnosti polfinalista šova Slovenija ima talent

Staš Zupanc nam jih je razkril

Dijak drugega letnika gimnazije Velenje Staš Zupanc skriva v rokavu kar nekaj talentov. Ukvarja se s fotografijo in sestavljanjem Rubikove kocke. Ker sem želela razkriti Staševe skrivne adute, sem ga o njih povprašala in izvedela marsikaj zanimivega.

Si eden izmed najboljših v sestavljanju Rubikove kocke na svetu. Zanima me, zakaj si se odločil, da se boš sploh začel ukvarjati s tem hobijem?

Moj dobri prijatelj jo je že v sedmem razredu osnovne šole bil sposoben rešiti v okoli dveh minutah, kar me je tako fasciniralo, da sem poskusil tudi sam, in ugotovil, da je to res nekaj zame.

Koliko časa si potreboval, da si se naučil sestaviti eno ploskev kocke?

Na začetku je kar trajalo, da sem počasi dojel, kam in kako se ob določenih potezah premaknejo koščki na kocki. A po enem tednu vaje in neprespanih noči sem bil s pomočjo računalnika sposoben rešiti kar celo Rubikovo kocko, ne le ene ploskve!

Glede na to, da lahko v manj kot sedmih sekundah sestaviš vse ploskve Rubikove kocke, si verjetno za to potreboval ure in ure vaj.

Na začetku sem s kocko preživel dobesedno celotne popoldneve, od konca pouka do takrat, ko sem šel spat. Učil sem se novih stvari in čas je kar tekel in tekel. Sedaj ne vadim več toliko, ampak se ob prostih popoldnevih vseeno usedem za mizo ter kocko rešujem kakšno uro, saj me to zelo pomirja.

Udeležil si se tudi veliko državnih tekmovanj. Povej nam kaj o tem.

Državna tekmovanja so zelo podobna mednarodnim, le da so vsi časi šteti zase. Smo edina država na svetu, ki ima po dva državna rekorda v vsaki disciplini. Časi, doseženi na državni ravni, se namreč ne upoštevajo v mednarodnem merilu in tudi tekmovanja niso organizirana in vodena pod okriljem World Cube Association, ampak pod Rubik klubom Slovenija. Primer: če tekmovalc na državnem tekmovanju podre svetovni rekord, se le-ta ne bo štel kot svetovni rekord, ampak le kot uradni čas na državnem tekmovanju. V Sloveniji imamo tudi nekaj drugih disciplin, ki niso uveljavljene na svetovnem nivoju. Letna sezona je razdeljena na štiri četrtletja, v vsakem sta po dve tekmi. Tekmovalci zbirajo točke v vseh disciplinah skupaj; število točk je odvisno od doseženega mesta. Na koncu sezone pa oseba z največ zbranimi točkami prejme priznanje in pokal. Moje prvo državno tekmovanje je bilo 15. 3. 2014 in je potekalo na OŠ Gorišnica.

Potuješ tudi po svetu in se preizkušaš v sestavljanju kocke v drugih državah.

Zagotovo bi izpostavil letošnje evropsko prvenstvo julija v Pragi. Udeležilo se nas

ga je kar nekaj Slovencev, skupno število tekmovalcev pa je bilo 525. Konkurenca je bila veliko močnejša kot lani na svetovnem prvenstvu v Sau Paulu, kjer sem namreč tudi bil. Organizacija in vzdušje sta bila enkratna in zato bi izbral to tekmovanje kot moje najljubše doslej.

Leta 2014 smo te videli v televizijskem šovu Slovenija ima talent in le malo ti je zmanjkalo do finalnega nastopa. Kaj te je spodbudilo k nastopu tam?

Že od prve sezone talentov sem si želel tam nastopiti, a nisem vedel, s čim naj se pokažem. Enkrat pa sem v pogovoru na tekmovanju zasledil, da slovensko »kockanje« kar precej »šepa«. Zato sem se odločil, da naredim Rubikovi kocki ponovno promocijo in ji povrnem slavo, kot jo je imela v 80-ih in 90-ih letih prejšnjega stoletja.

Poleg sestavljanja kocke si tudi odličan fotograf. Zakaj si se začel ukvarjati s fotografijo? Kdo te je nad tem navdušil?

Moj dedi se ljubiteljsko ukvarja s fotografijo že zelo dolgo. Vedno mi je kazal svoje fotografije, ki so me seveda zelo navdušile. Hotel sem to početi tudi sam, ampak oprema je izjemno draga in nisem bil prepričan, ali bom vedno imel ta interes in da bom redno fotkal in koristil svoj prosti čas tudi na ta način. Izkazalo se je, da sem z nakupom fotoaparata ovrgel vse skrbi, saj me motivacija žene naprej; tako kot pri kocki.

Če bi moral izbirati med fotografijo in kocko, kaj bi izbral?

Dolgoročno gledano bi raje izbral fotografijo, saj bom lahko s tem tudi služil, ampak po drugi strani (kratkoročno gledano) bi pa izbral kocko, saj so tekmovanja nekaj, kar človeka, kot sem jaz, izjemno osreči in teh občutkov ne zamenjam za nič na svetu. Kocko pa bi verjetno izbral tudi zato, ker sem si zastavil cilj, da ne bom nehal, dokler ne podrem svetovnega rekorda, manjka mi pa še ena sekunda.

Imata tvoja hobija kaj skupnega?

Oba hobija vključujeta roke, še posebej pa prste na njih. Pri obeh moraš biti pozoren, pri obeh je čas ključnega pomena in pri obeh lahko imaš velike težave, če stvari ne znaš upravljati.

Glede na to, da tako sestavljanju kocke kot tudi fotografiranju posvetiš dosti časa, me zanima, če ti kdaj primanjkuje časa za učenje?

Niti ne, je ravno obratno; zaradi učenja mi primanjkuje prostega časa za kocko in fotografijo.

Te tvoja družina pri hobijih podpira?

Moja družina mi daje stoddostno podporo pri obeh hobijih in skupaj z mano upa, da bom ne le še bolj uspešen kockar in fotograf, ampak da bom nekoč morda lahko služil s tem, kar me najbolj veseli. Zelo rad bi namreč postal poklicni fotograf.

Tako si predstavljaš prihodnost?

Rad bi se še bolj »spustil v fotografijo« ter začel fotografirati prireditve, koncerte, poroke ... Skratka vse, za kar bi me najeli. V prostem času pa bi se seveda rad posvetil fotografiji narave in občasnemu sestavljanju Rubikove kocke.

Si že katerega od sošolcev navdušil za kocko?

S kocko sem zagotovo navdušil ogromno ljudi po Sloveniji, potem ko sem bil na Slovenija ima talent. Rečeno mi je tudi bilo, da so kocke po celotni državi razprodane in da jih dobavitelji ne utegnejo uvažati. To je meni seveda zelo veliko pomenilo, saj je kocka spet dobila pomen, kot ga je imela včasih.

ASJA LEŠNIK, 2. B,
foto: Dejan Zupanc

»Vse ure treningov so več kot poplačane«

Janja Garnbret je svetovna prvakinja v težavnostnem plezanju

Dijakinjama našega razreda, nepremagljivi plezalki Janji Garnbret (samo v septembru svetovna prvakinja v težavnostnem plezanju v Parizu in zmagovalka v ekshibicijskem plezanju v Stuttgartu) in prav tako naši odlični plezalki Tjaši Slemenšek smo v 3. Š pripravili toplo razredno presenečenje po vrnitvi s tekmovanj.

Na obe smo zelo ponosni in se z njima veselimo vsakega novega uspeha. Janja je letos debitantka v članski konkurenci. V finalni smeri je prišla povsem do vrha. Gre šele za drugo slovensko zlato kolajno na

članskih svetovnih prvenstvih. Janja je druga najmlajša svetovna prvakinja v zgodovini teh prvenstev. Da je bilo veselje ob vrnitvi v šolo še slajše, se moramo zahvaliti Kavarni Lucifer za slastno čokoladno torto, za podporo pa se zahvaljujemo tudi vsem navijačem na šoli. Ob tej priložnosti smo z Janjo tudi poklepotali.

Ali so vse te ure treningov sedaj poplačane?

Vse te ure treningov so do sedaj več kot poplačane. Že od nekaj je bila moja želja, da postanem svetovna prvakinja. Nikoli si nisem mislila, da mi bo to uspelo pri 17 letih.

Ali si ob plezanju v Parizu pomislila kdaj na svoje sošolce?

Seveda. Vedela sem, da me spremljajo in navijajo zame.

Tako kot pri športu se je treba ogromno posvečati tudi šoli. Kako uskladiš svoj urnik učenja ter treninge?

Težko, ampak z malo volje se da. Ponavadi se učim zvečer, poleg tega pa mi profesorji nudijo individualne ure in imam možnost, da si sama določim, kdaj pišem teste.

Kaj se ti zdi težje, težavnostno plezanje ali sedenje v šolski klopi?

Sedenje v šolski klopi, zagotovo.

Kdo misliš, da so tvoji prvovrstni navijači?

Zvesti sošolci in sošolke.

Kdaj in kako nameravaš proslaviti naziv svetovne prvakine s svojimi sošolci?

Ko bo čas, z veseljem peljem vse na kakšno pijačo ali dve.

Čemu se je najtežje odreči?

Jaz tako rada plezam, da sploh ni nobenih odrekanih. Plezanje je zame prvo, tako da ničesar ne pogrešam. Če pa si nekaj res želim početi poleg plezanja, vedno najdem čas za vse.

V svojem vsakodnevem natrpanem urniku verjetno najdeš malo priložnosti za druge hobije. Kaj rada počneš poleg plezanja?

V prostem času najraje plezam, če pa je moram narediti odmor, čas najraje preživljam s fantom Domnom, gremo z družino na kakšen izlet, se družim s prijatelji ...

Česa te je bolj strah, ko plezaš gor ali potem, ko moraš dol?

Najbolj strah me je iti dol, ko nepričakovano padem.

Do sedaj si dosegla že ogromno uspehov, kakšne pa so tvoje želje in cilji za prihodnost?

Uff, izzivov imam še veliko. Seveda ponoviti naslov svetovne prvakine, biti na stopničkih na svetovnem prvenstvu v balvanih, zmagati v skupnem seštevku svetovnega pokala v težavnosti in balvanih, zmagati na čim več tekmah zapored. Hitrostne tekme pa mi ne predstavljajo izziva in si na njih ne želim tekmovati. Glede nadaljnega študija pa se želim pisati na fizioterapijo, mogoče bom eno leto pavzirala, bom videla, kam me bo peljala pot.

ROK KOVAČ

»Za pet kosťanjev jabolk prosim,« smo naročili. »Dobra izbira, spoštovana gospa, so čisto domača, bio in zelo zdrava,« smo izvedeli, medtem ko so jih prodajalci stehali, zavili in položili v naš cekarček.

V mogočno vilo je vstopila tetka Jesen

Bili smo na obisku v celjskem Vrťcu Tončke Čečeve, in sicer v enoti Gaberje

Jesen ima nežen in mehak korak. Najprej se ne zgodi nič, potem se – ne da bi vedel, kdaj – znajdeš sredi njenega naročja. Jesen ne pride samo v vinograde, ne pride samo na njive in v gozdove. Jesen se z vso lepoto svojega plašča naseli tudi v igralnice naših vrťcev. Če vrťec domuje v očarljivi stari hiši, lahko tetka Jesen sede na svoj prestol še malo bolj po kraljevsko.

V teh oktobrskih dneh, ko je svet ves pisan in težko obložen s sadeži vseh vrst, otroci ne izpustijo nobene priložnosti za igro na prostem. V zalogo shranijo vsak sončni žarek, ki se prikrađe na igrišče in jih požgečka po noskih. Mimogrede v košare naložijo še storže, želod, žir, pisane liste, vejice in

palice, jabolka in hruške, bučke in koruzo in še bi lahko naštevali. V čarobni vili smo se tako pomešali med naše male prijatelje, vzeli nakupovalno košarico in v

jesenski trgovini za nekaj kosťanjev kupili pol kilograma jabolk. Potem smo posadili drevo, ki je raslo prav pred našimi očmi, v nekaj dneh bo dobilo tudi liste in

plodove. Naučili smo se, da iz plodov lako rišemo črte, sestavljamo vzorce in mandale. Jesenske barve smo preivali na papir in se čudili novim odtenkom, ko ena poljubi drugo. Prebiralimo pravljico o jabolčnem kralju in se jezili zaradi črvov v njegovih jabolkih. Spoznavali smo, kakšni so elegantna breza, mogočen hrast in nagajiva bukev, ter se čudili še tisoč in eni stvari, ki nam jo je ob obisku vrťca Gaberje v naročje nasula tetka Jesen.

Seveda so jih pri tem obilno pomagali njeni mali pomočniki iz vrťca.

StO
Foto: GrupA

Modrosti malih bučk

Štiriletnik mamici pokaže res krasno narisano papigo.

»Veš, to je fantek papiga.«

»Super.«

»Ampak bo kmalu umrl.«

»Kaj? Zakaj pa?«

»Se je poročil z eno punco.«

Ko se poročiš, je pa kar konec.«

Ko vas bodo naslednjic nasmejale vaše bučke, njihove velike misli delite z nami. Pišite nam na tednik@nt-rc.si s pripisom za Otroški vrtljak.

Na tej strani Novega tednika prostor najdejo pisane aktivnosti predšolskih otrok.

Če se kaj zanimivega dogaja tudi v vašem vrťcu, v varstvu

pri babici ali na igrišću pred blokom, nam sporočite.

Z veseljem vas bomo obiskali.

In takole zraste mogočno drevo. Ko se bo posušilo, mu bodo otroci nataknilo še veje, potem bo dobilo še liste in nazadnje plodove. To bo čarobno drevo, kjer bodo hkrati rasli jabolka, hruške in morda še banane.

Mandale so kot magični krogi neskončnosti. Zagotovo še niste nobene zložili iz jesenskih plodov. Z zlaganjem žira, želoda in kosťanja lahko vlečemo tudi črte, tako kot jih bomo nekoč s svinčnikom v šolske zvezke.

Jesen je čudovita likovna mentorica in barve se tako rade poljubljajo med sabo.

Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje in če se bo tudi nam zdela smešna, jo bomo objavili.

Šali nam je poslal Nande Jakopič iz Laškega.

V zaporu

Zaporniški župnik je zbolel in prišel ga je nadomeščati župnik, ki je v svoji fari imel zelo malo faranov. Ob prvi pridigi jih ogovori: »Zelo me veseli, da vas vidim zbrane v tako velikem številu.«

Kraja

Kmet konča delo na njivi in traktor pusti kar na poti ter se odpravi v mesto po nakupih. Ko se vrne, vidi, da traktorja ni več. Potoži sosedu, ta pa ga tolaži: »Verjetno si ga je kdo samo izposodil in ga bo pripeljal nazaj.« »Ne bo, ker je traktor pokvarjen. Vzvrata mu ne dela.«

Šalo nam je poslala Milka Selič iz Gorice pri Slivnici.

Prekratka koža

»Gospod zdravnik, moj mož ima med spanjem vedno odprta usta in to me zelo moti. Ali bi se dalo kaj pomagati?«

»Žal nič, draga gospa. Enostavno ima prekratko kožo. Ko zapre oči, je za usta zmanjka.«

Služba

Pogovor za službo v državnem podjetju:

»Zakaj mislite, da ste primerni za naše delovno mesto?«

»Pa daj, ata, ne zafrkavaj me!«

Najboljše

Mujo vpraša Hasa: »Kaj ti je bolj všeč, iphone ali ipad?«

Haso: »Meni je najbolj všeč ajvar.«

Je zmogel

V neko gostilno v Mariboru vstopi nekega dne Ljubljčan in zavpije: »Slišal sem, da ste Štajerci hudo odporni pivci, sam pa sem prepričan, da ste navadne reve. Tako prepričan sem, da grem staviti, da nihče med vami ne more spiti štirih litrov vina enega za drugim. Če komu uspe, mu dam tisoč evrov.«

Nihče se ne prijavi, le en molče odide iz gostilne, kot da je v zadregi. Ljubljčan zadovoljen sede in naroči pijačo. Pol ure pozneje se možakar, ki je odšel, vrne. Stopi do Ljubljčančana in ga potrka po ramenu: »Čuj, kaj tvoja stava še velja?«

Ljubljčan prikima in naroči natakariči, naj postroji štiri litre vina. Štajerec zagrabí prvi liter in ga kot za šalo spiše. Rojaki ga na ves glas spodbujajo. Litri se praznijo eden za drugim, dokler v grlo ne pljusne še iz zadnjega litra. Gostilna je v ekstazi. Ljubljčan osupel sede in junaku izroči tisoč evrov. Toda nekaj ga vseeno tare: »Oprosti, ker te tole sprašujem, ampak zanima me, kam si izginil za tiste pol ure?« Štajerec, kot bi že malo pozabil: »Aja, to misliš. V sosednjo gostilno sn šo sprobati, če res lahko. Ja, pa sn zmogo.«

Šteje

Mož in žena, poročena že vrsto let, sedita na kavču. Nena doma mož vpraša ženo: »Kolikokrat si me doslej prevarala?«

Tišina.

Mož slabe volje malo glasneje: »No, povej mi, kolikokrat si me prevarala.«

Žena: »Kaj se dereš, ko štejem!«

Tablete

»Včeraj zvečer nisem mogel spati.«

»Zakaj ne? Kaj te muči?«

»Celo noč sem premišljeval, od koga bi si lahko sposodil tisoč evrov ...«

»Pa zakaj se nisi k meni oglašil?«

»Imaš?«

»Imam uspavalne tablete!«

Vir: splet

ANEKDOTE

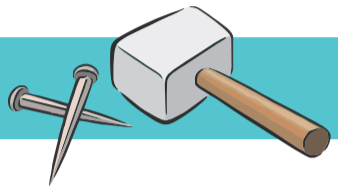

Hrvaški pesnik in pisatelj Antun Gustav Matoš (1873–1914) je videl na ulici žensko, ki je tepla svojega otroka po glavi. Razjezilo ga je, kar je videl in ji je rekel: »Če že mislite z udarci vzgajati otroka, ga vsaj ne tepite po glavi. To lahko ima škodljive posledice!«

»Pa kaj še! Tudi mene so moji starši tako vzgajali!« je odgovorila ženska.

»Torej je očitno, da imam prav!« je rekel Matoš in odšel, še preden je ženska razumela, kaj je hotel povedati.

PIKA NA I

Pitagorov izrek: 24 besed

Molitev Oče naš: 66 besed

Arhimedov zakon: 67 besed

10 zapovedi: 179 besed

Ameriška Deklaracija o neodvisnosti: 1.300 besed

Ustava ZDA s 27 spremembami in dopolnili: 7.818 besed

Predpisi EU o prodaji zelja: 26.911 besed

MOJ PRVI RAČUNALNIK

PRINT

DELETE

REFRESH

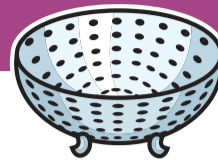

Vir: splet

228 SUDOKU

1					9			
2	6				8			
		4			1		3	9
						3	6	5
				4	3			
	6	8	7				9	
9	4	1				6		
						7	5	
			2	3				8

Z REŠETA RAZSVETLJENIH NOVINARJEV

Avto

Nikoli si nisem želela voziti avta. Vendar dostikrat prav pride. Ko je mož bolan, ko je na službeni poti, ko je na ek-skurziji. Tedaj nikoli nimam težav z vožnjo. Tedaj motor avta prede kot mačka, zlahka ga usmerjam po glavni cesti, avtocesti, makadamu ...

Težave se ponavadi pojavijo, ko je mož doma in potrebujem avto, ker grem nakupovat, obiščem aerobiko ali pa se odpeljem k mami. Ali mi zmanjka bencina ali mi spusti guma ali se zlomi brisalec stekla ... To še gre. Toda praske!

Zadnjič sem se odpeljala do mame. Pri njej sta bili prijateljica in njena hčera, moja sošolka iz srednje šole. Prejšnji dan je imela rojstni dan in je prinesla dve steklenici penine. Bila je dobro ohlajena in kar dobro nam je šlo. Ko smo se zaklepetale, sem opazila, da sta obe steklenici prazni. »Mami, imaš kaj šampanjca doma?« »Seveda,« je odgovorila s čudnim glasom. Jasno, nalezla se ga je že.

V hladilniku je imela dve steklenici penine, kajti teden dni kasneje ima tudi ona rojstni dan. In si je pripravila zalogo. Kmalu se je tudi mene prijelo. Toda obujale smo spomine, govorile o naših in tudi drugih moških. Ja, tudi o ostalih moških. Še največ sem sama govorila, kajti ostalim je jezik že omagoval. In tudi moj je postajal vse bolj trd.

Moja bivša sošolka se je zmrdovala, da ima jezik zalepljen od sladkobe. Da bi prijalo eno pivo. Pa je res. Kdo bi si mislil? Hladno pivo po penini. Užitek, vam povem. Koliko pa je uro? Pomporompom. Groza. Povsem sem pozabila na uro.

Zdrvela sem v predsobo, se obula in oblekla ter od-

vihrala do avta. Hitro sem prevozila pot do doma. Avto sem previdno parkirala. Za hip sem se ozrla na pločevino na desni strani. Opa! Kaj pa je to? Praskica? Praska? Ne! Skoraj luknja ... To so mi zagotovo naredili umazanci pred maminim blokom.

Skoraj priplazila sem se v stanovanje. Televizor je poskakoval po omarici, kajti bila je sveta tekma nogometne lige prvakov. Imam še vsaj uro in pol časa, da uredim zadevo. Klicala sem avtoličarja, prijatelja iz osnovne šole, ki je še vedno zaljubljen vame. Rekel je, da je v Umagu. On, ki nikoli ne zapusti Celja, kaj šele Slovenije! On je v Umagu! Zakaj ravno sedaj, ko bi nujno potrebovala njegovo pomoč? Prijatelji so mu pripravili presenečenje. Dodal je še, da me bo poklical čez štiri dni, ko se vrne. Tedaj bo prepozno.

Pobrskala sem po predalih in našla zavarovalno polico za avto. Kaj naj storim? Mož bo zjutraj vzel avto. Ni izhoda. Vse moram priznati.

Hitro sem se stuširala. Oblekla sem si svileni kombi-nežo, odprla hladilnik, vzela steklenico piva in jo odnesla v dnevno sobo. Ko sem natakala vsebino v možev kozarec, sem se sklonila, kolikor se je le dalo. Nato sem ga poljubila, strastno, globoko vdihnila in skoraj začela zgodbo o avtu, ko me je prekinil: »Krasno, draga. Očitno nisi opazila, da je bila desna stran avta že prej poškodovana. Ko sem se vračal iz službe, so bili delavci ob cesti zelo nerodni. Pozabil sem ti povedati ...« Rekel je še, naj se usedem drugam, ker ne vidi mimo mene in ker je ravno sedaj 1:1, mora videti, kaj se bo zgodilo. Najraje bi poklicala mamo, če še pije s kolegico.

FRIDA

Vir: splet

REŠITEV SUDOKU 227

9	3	6	4	2	8	7	5	1
2	5	8	1	6	7	9	4	3
7	1	4	5	9	3	6	2	8
1	7	5	6	8	9	4	3	2
6	4	2	3	7	5	8	1	9
3	8	9	2	1	4	5	6	7
5	6	7	8	3	1	2	9	4
8	2	1	9	4	6	3	7	5
4	9	3	7	5	2	1	8	6

V Novem tedniku
novice iz
33 občin

Olimpijca med dežniki

Celjskega uličnega Festivala dežnikov, kjer so članice Lions kluba Mozaik Celje zbirale sredstva za nakup kombija s hladilnim sistemom, ki ga potrebujejo za izvajanje projekta Donirana hrana, se je udeležilo kar nekaj znanih gostov. Tako sta bila v središču pozornosti dva naša dobitnika medalj z olimpijskih iger: bronasta judoistka **Ana Velenšek** in srebrni paraolimpijski strelec **Franček Gorazd Tiršek**. Ana je očitno medaljo pustila doma, zato pa jo je Nani radodarno pokazal vsem, ki jih je zanimala.

Foto: SHERPA

Drugi kraji, iste debate

O čem je na Prazniku kozjanskega jabolka tekla beseda med šmarskim državnoborskim poslancem **Vinkom Gorenakom** in šmarskim županom **Stankom Šketom**, v bistvu nimamo pojma. A receptov za najboljši »štrudl« si gotovo nista izmenjevala. In tako se zgodi, da se človek znajde na drugi sceni, pa še vedno ostane v istem scenariju.

Foto: GrupA

Saj ni treba iz lastnega žepa

Zdravko Počivalšek je v bistvu kozjanski domačin in zaradi tega stalni obiskovalec na Prazniku kozjanskega jabolka v Podsredi. Res pa je v čevljih gospodarskega ministra še malo bolj »gor vzet« in še bolj zaželen gost. Na svojega rojaka so ponosni vsi okoliški župani in direktorji, hkrati pa vsi zatrjujejo, da tega znanstva nikakor ne izkoriščajo. Tudi če je županja Kozjega **Milencu Krajncu** Zdravka ob priliki kaj prosila, si prav gotovo ni predstavljala, da bo kar pri priči segel v žep.

Foto: GrupA

V Kozjanskem parku včasih po grajsko

V Kozjanskem parku si lahko telo in duha v prvi vrsti odpočijete v objemu neokrnjene in raznolike narave. A ker je sredi te zelene lepote tudi eden najlepših gradov v Sloveniji, grad Podsreda, mora direktor parka **Teo Hrvoje Oršanič** včasih prevzeti tudi vlogo graščaka. V vlogo grajske dame se je ob obisku županij Slovenije vživela **Nataša Ferlinc Krašovic**.

Foto: SHERPA

Veseljaka skupaj že 40 let

Sredi meseca sta veliko slavje pripravila dva bivša nogometaša celjskega prvoligaša. **Mitja Pirc**, v zapiskih zabeležen kot Dimitrij, je zbral 59 prvoligaških nastopov v celjskem dresu, **Bogdan Banjeglav** pa 9. Spoznala sta se kot dečka in čeprav nista hodila v isti vrtec ali v isto šolo, sta postala nerazdružljiva. »Piro in Bagi ne bosta več cimra,« je dejal eden izmed najbolj znanih trenerjev NK Celje, ko je avtobus vozil ekipo proti morju na priprave. »Potem pa ustavite avtobus, da izstopiva in se vrneva domov,« sta enoglasno odgovorila. Tišina je pomenila, da sta lahko še naprej spala v isti sobi.

Po 40 letih skupnega prijateljstva sta v Moto klub Che povabila vrsto svojih bivših

Mitja Pirc – Piro in Bogdan Banjeglav – Bagi

soigralcev, pa sedanjih pri veteranski ekipi Kladivarja, druge znane športnike, motoriste in kot zanimivost

– redarje, ki so v zlatih časih celjskih diskotek obvladovali »nešportne« goste.

Foto: GrupA

Še vedno aktivna

Naša odlična atletinja **Jolanda Čeplak** se danes ukvarja z mladimi atleti in dela tudi kot posrednica pri dobavi športne opreme. Ob tem pa Joli še vedno skrbi za svojo kondicijo. Zato ne preseneča, da si je v Citycentrovu prodajalni Rossi sport ogledala predstavitev najnovejše fitnes opreme, nad katero je navdušen tudi lastnik prodajalne **Robert Karlatec** (na sliki).

Foto: SD

